

KOMMUNISMEN I BAKHÅLL

**Hur gisslet av det tjugonde århundradet förbereder
sig för färskt barbari**

HARUN YAHYA

Alla översättningar från Koranen kommer från *The Noble Qur'an: a New Rendering of its Meaning in English* av Hajj Abdalhaqq och Aisha Bewley, utgiven av Bookwork, Norwich, UK. 1420 CE/1999 AH.

Maj, 2003

Översatt av: Ron Evans

GLOBAL PUBLICERING

Gursel Mh. Darulaceze Cd. No: 9
Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi B Blok D: 5
Okmeydani-Istanbul/Turkey
Tel:+90 212 3208600

TRYCK

Seçil Ofset
Istanbul/Turkey
Tel: +90 212 6290615

INNEHÅLL

KAPITEL 1

HUR KOMMUNISMEN BÖRjade

KAPITEL 2

HISTORIEN OM BOLSJEVIKISK OMÄNSKLIGHET

KAPITEL 3

KOMMUNISMENS MATTA VÄRLD

KAPITEL 4

RÖD TERROR I ASIEN

KAPITEL 5

KOMMUNISMENS FIENTLIGHET MOT RELIGION

KAPITEL 6

KOMMUNISMEN LURAR GÖMT

APPENDIX 1

DEN VIKTIGA VERKLIGHETEN SOM UPPHÄVER MATERIALISM

APPENDIX 2

EVOLUTIONENS VILLFARELSE

I Guds namn, Den Nådigaste, Mest Barmhärtige

Till läsaren

Ett särskilt kapitel tillägnas kollapsen av evolutionsteorin, eftersom denna teori utgör grunden för alla antispiritueella filosofier. Eftersom darwinism har avvisat skapelsen som ett faktum, och därmed Guds existens, har under de senaste 150 åren detta föranlett många människor att överge sin tro eller falla i tvivel. Det är därför en mycket viktig uppgift att visa alla, som ett oundvikligt bistånd, att denna teori om evolution är ett bedrägeri. Eftersom en del läsare endast har möjlighet att läsa en av våra böcker, anser vi att det är lämpligt att ägna ett kapitel åt att sammanfatta detta ämne.

Alla böcker av denne författare förklarar trosrelaterade frågeställningar mot bakgrund av Koranverser och inbjuder läsarna att lära sig Guds ord och leva enligt dessa. Alla ämnen som rör Guds verser förklaras så att de inte lämnar något tvivel eller utrymme för oklarheter i läsarens sinne.

Böckernas uppriktiga, enkla, och flytande stil ser till att alla, oavsett åldersgrupp eller socialgrupp, kan förstå dem med lätthet. Tack vare deras effektiva, klarsynta berättelseform, kan de läsas vid en sammankomst. Denna och alla andra böcker av författaren kan läsas individuellt eller diskuteras i grupp. Läsare som är ivriga att dra nytta av böckerna kommer att finna diskussion mycket användbar, genom att de kan berätta om sina reflektioner och erfarenheter för varandra. Även de som rigoröst förkastar andlighet påverkas av de fakta som dessa böcker dokumenterar och man kan inte motbevisa sanningshalten i deras innehåll.

Dessutom kommer medverkan i publiceringen och läsningen av dessa böcker som är skrivna enbart för nöjet av Allah att bli ett stort bidrag till Islam. Alla böcker av författaren är mycket övertygande. Av denna anledning, utgör förmedlingen av sann religion till andra, en av de mest effektiva metoderna för att uppmuntra dem till att läsa dessa böcker.

Förhoppningen är att läsaren på de sista sidorna i boken kommer ta sig tid till en översyn av andra böcker, och uppskattar den rika källan av material på trosfrågor, som är mycket användbart och ett nöje att läsa.

I dessa böcker hittar du inte, som i vissa andra böcker, författarens personliga åsikter, förklaringar baserade på tvivelaktiga källor, stilar som inte är observanta på respekt och vördnad av heliga ämnen, inte eller hopplösa, tvivelskapande och pessimistiska poster som skapar avvikelser i hjärtat.

Om författaren

Författaren, som skriver under pseudonymen HARUN YAHYA, föddes i Ankara 1956. Han studerade konst vid Istanbuls Mimar Sinan Universitet och filosofi vid universitetet i Istanbul. Sedan 1980-talet har författaren publicerat flera böcker om politiska, trosrelaterade och vetenskapliga frågeställningar. Harun Yahya är välkänd som författare till viktiga verk som avslöjar bedrägeriet framlagt av evolutionister, deras ogiltiga hävdanden och de mörka förbindelserna mellan darwinism och blodiga ideologier.

Harun Yahyas verk, översatta till 57 olika språk, utgör en samling för totalt mer än 45 000 sidor med 30 000 illustrationer.

Hans pseudonym är en sammanställning av namnen "Harun" (Aaron) och "Yahya" (Johannes), till minne av de två uppskattade profeter som kämpade mot sitt folks brist på tro. Profetens sigill på omslaget av författarens böcker har en symbolisk innebörd kopplat till böckernas innehåll. Detta sigill representerar Koranen som den sista boken av Gud och det sista ordet av Honom och vår profet, den sista av alla profeter. Under ledning av Koranen och Sunnah, gör författaren det till sitt främsta mål att motbevisa var och en av de grundläggande principerna i icke troende ideologier och säga "sista ordet", för att helt tysta invändningar mot religionen. Sigillet av profeten, som fått ultimata visdom och moralisk perfektion, används som ett tecken på hans avsikt att säga det sista ordet.

Alla dessa verk av författaren kretsar kring ett mål: att förmedla Koranens budskap, uppmuntra läsare att överväga grundläggande trosrelaterade frågeställningar, som Guds existens, Hans enighet samt livet efter detta, och att exponera de svaga grundval och förvrängda ideologier som finns inom gudlösa system.

Harun Yahya har en bred läskrets i många länder som Indien, USA, England, Indonesien, Polen, Bosnien, Spanien och Brasilien, Malaysia och Italien, Frankrike, Bulgarien och Ryssland. Hans böcker har översatts till många språk och engelska, franska, tyska, spanska, italienska, portugisiska, urdu, arabiska, albanska, kinesiska, swahili, hausa, dhivehi (talas på Mauritius) ryska, serbokroatiska (bosniska), polska, malay, Uigur turkiska och indonesiska, bengali, danska och svenska versioner finns tillgängliga.

Mycket uppskattade över hela världen, har dessa verk varit avgörande för många människor i återhämtandet av sin tro på Gud och för att få djupare insikter i sin tro. Böckernas visdom och uppriktighet, tillsammans med en distinkt stil som är lätt att förstå, påverkar alla som läser dem. De som på allvar begrundar innehållet i dessa böcker, kan inte längre förespråka ateism eller någon annan förvrängd ideologi eller materialistisk filosofi, eftersom dessa böcker kännetecknas av snabb effektivitet, konkreta resultat och ovedersäglighet. Även om läsare, till trots, fortsätter att uttrycka nämnda frispråkighet och så vidare kommer det bara att vara ett sentimentalt krav, eftersom dessa böcker motbevisar sådana ideologier utifrån sina grundvalar. Alla samtida mekanismer av förnekelse är nu ideologiskt besegrade, tack vare böckerna skrivna av Harun Yahya.

Detta är, utan tvekan, ett resultat av Koranens visdom och klarsynthet. Författaren avser att blygsamt tjäna som ett medel i mänsklighetens sökande efter Guds rätta väg. Ingen materiell vinst eftersträvas i publiceringen av dessa verk. De som uppmuntrar andra att

läsa dessa böcker, att öppna sina sinnen och hjärtan och vägleda dem till att bli mer hängivna tjänare till Gud, gör en ovärderlig tjänst.

Samtidigt skulle det bara vara slöseri med tid och energi att propagera för andra böcker som skapar förvirring i människors sinnen, böcker som leder dem in i en ideologisk förvirring och som uppenbarligen inte har några starka och precisa effekter i avlägsnandet av tvivel i människors hjärtan vilket också verifieras från tidigare erfarenheter. Det är omöjligt för böcker som är tillänkta att framhäva författarens litterära makt snarare än det ädla målet att rädda människor från förlust av tro, att ha en sådan stor effekt. De som tvivlar på detta kan lätt se att det enda syftet med Harun Yahyas böcker är att övervinna misstro och sprida Koranens moraliska värderingar. Framgången och effekterna av dessa tjänster kommer till uttryck i läsarnas övertygelse.

En sak bör dock hållas i minnet: Den främsta orsaken till den fortlöpande grymheten, konflikterna och andra prövningar uthärdade av den stora majoriteten av människor är den ideologiska förekomsten av misstro. Detta kan endast upphöra i och med det ideologiska nederlaget av misstro och genom att förmedla skapandets underverk och Koranens moral, så att människor kan leva enligt den. Med beaktande av tillståndet i världen idag som leder in i en nedåtgående spiral av våld, korruption och konflikter måste denna tjänst tillhandahållas snabbt och effektivt, annars kan det vara för sent.

I detta kraftprov, intar böckerna av Harun Yahya en ledande roll. Genom Guds vilja, kommer dessa böcker att vara ett medel genom vilket människor i det tjugoförsta århundradet kommer att uppnå den fred, rättvisa och lycka som Koranen utlovar.

INTRODUKTION

Kommunismen har satt sin prägel på det tjugonde århundradet- en prägel av aggression och grymhet, blodspillan och tårar. Historiker har uppskattat att dess ideologi har orsakat 120 miljoner människors död sedan den ryska revolutionen 1917. Dessa offer inkluderar inte bara soldater som dödats på slagfälten, utan även medborgare som mördats av sina egna regeringar. Hela världen har sett den obarmhärtiga slakten som utförts av kommunistledare. Hundra miljoner män och kvinnor, från äldre till ungdomar och spädbarn, miste livet till denna kalla, hårda, grymma ideologi. Kommunistiska regimer har berövat tiotals miljoner sina mest grundläggande rättigheter och friheter, drivit ut människor från deras hem och systematiskt utsatt dem för hungersnöd och slaveri i arbetsläger och fängelse. Miljoner har blivit mål för kommunistiska gerillagrupper och terroristorganisationer, och ytterligare andra har levt i rädsla för att bli mål för deras kulor.

Vad är detta för ideologiska rötter? Var föddes kommunismen? Hur kom en så grym, blodtörstig världsbild att hitta anhängare och supportrar över hela världen? Varför kom den till makten och blomstrade, och drog med sig miljontals i dess kölvatten? Hur kom den till sitt slut, med Sovjetunionens kollaps? Och har den verkligen upphört, eller hotar den fortfarande alla jordens länder? Denna bok besvarar dessa frågor, och ger vår uppmärksamhet till den viktigaste frågan: Finns detta allvarliga hot fortfarande i världen? Beklagligt nog, ja. Kommunismen väntar i bakhåll!

Denna blodsutgjutelse, vilken har kostat 120 miljoner liv, existerar fortfarande. Kommunismen har täckt toppen av källan för att dölja sina smygande aktiviteter, kamouflerat sina omgivningar och gjort det till en fälla för den oförsiktiga. Dess yttre utseende kan ha ändrats, dess anhängares namn kan vara annorlunda, men den väntar fortfarande på ett tillfälle att återigen orsaka smärta för mänskligheten, som den gjort i det förgångna. Denna bokens mycket viktiga syfte är att slita av masken på den smygande och växande faran och avslöja den kommunistiska ideologins sanna ansikte som har orsakat så mycket smärta och besvär.

KAPITEL 1

HUR KOMMUNISMEN BÖRJADE

För att förstå kommunismens födelse, måste vi undersöka den europeiska kulturen under 18- och 1900 talet. Med början av det andra århundradet e. Kr under kejsare Konstantin, började Europa gradvis acceptera kristendomen. Den kristna kulturen höll gungning fram till upplysningen på 1800 talet, när ett antal artister och tänkare började anta påverkan av hednisk grekisk och romersk kultur, och följaktligen avslå religionens diktat. Upplysningens viktigaste politiska resultat var den franska revolutionen, som inte bara var ett uppror mot den gamla regimen, utan samtidigt en revolt mot religionen.

Grunden för den franska revolutionen bildades genom påverkan av antireligiösa tänkare som Voltaire, Diderot och Montesquieu. Från år 1789, blev upplysningens hedniska, antireligiösa tendenser uppenbara. Efter en intensiv propagandakampanj, kom jakobinerna att leda revolutionen och etablerade en rörelse mot ortodox katolicismen, och lyckades till och med skapa en ny religion. Revolutionerande dyrkan, sett först under den nationella Högtiden av Federationen den 14 juli 1790, spred sig snabbt. Robespierre, en av ledarna för den blodiga revolutionen, förklarade dess regler och principer i en rapport där han kallade det ”The Worship of Supreme Being”. Paris berömda Notre Dame ändrades till vad han kallade ”Temple of Reason”. Statyer av kristna helgon avlägsnades från katedralens väggar och ersattes av en staty av en allegorisk kvinna kallad ”Goddess of Reason”. Under den franska revolutionen blev många präster och nunnor dödade; kyrkor och kloster plundrades och förstördes.

Samtidigt, vaknade materialismens filosofi åter till liv och började spridas i hela Europa. Vissa antika grekiska filosofer hade först föreslagit denna filosofi, vilken anser att endast materia existerar, att levande ting – faktiskt det mänskliga medvetandet självt- bara är ”materia i rörelse”. Under 1800- talet, antog två viktiga namn i den franska revolutionen, Denis Diderot och hans nära vän Baron d'Holbach denna filosofi och införde den på folket. I sin bok kallad *Système de la Nature* (Naturens System) publicerad år 1770, använde Baron d'Holbach några så kallade ”vetenskapliga” antaganden för att föreslå att endast materia och energi existerade. En fanatisk ateist, D'Holbach motsatte sig begreppet moral och förespråkade att människor ska ta all glädje de kan och göra allt för att få den.

Under 1800 – talet antog några tänkare materialismen men den blev mycket mer utbredd under 1900- talet då den svämmade över Frankrikes gränser för att slå rot i andra europeiska länder. I början av 20-talet dök två viktiga materialistiska tänkare upp i Tyskland: Ludwig Büchner och Karl Vogt. Vogt försökte förklara människans rationalitet i termer av en liknelse: ”hjärnan utsöndrar tankar precis som levern utsöndrar galla”. Inte ens materialisterna av hans tid accepterade denna meningslösa analogi.

Trots yttranden av sådana idiotiska förslag, antogs materialismen av anti-religiösa krafter som började införa det på europeiska samhällen. Propaganda insisterade på att materialismen var grunden för förnuft och vetenskap – ett bedrägeri som spred sig hastigt bland de upplysta och förflyttade sig fort, först från Frankrike till Tyskland och sedan gradvis i resten av Europa. I detta avseende, var frimureriet en viktig allierad. Frimurarna antog materialismen som religion och under 1900-talet blev många upplysta européer dess medlemmar.

När denna gamla dogm spreds gjordes det försök att anpassa materialismen till flera vetenskapsgrenar:

1. Naturvetenskapen, med den engelske naturforskaren Charles Darwin.
2. Samhällsvetenskapen, med de tyska filosoferna Karl Marx och Friedrich Engels.

Darwins anpassning kallas evolutionsteorin medan Marx och Engels är kända som kommunismen.

Marx och Darwin

Det är möjligt att säga att Darwins teori innehåller samma som Marx och Engels eftersom kommunism också är en teori om "evolution" anpassad till historia och sociologi. Anton Pannekoek, en berömd darwinistisk-marxistisk tänkare summerar detta i sin bok *Marxism och Darwinism* publicerad i början av 20-talet:

Den vetenskapliga betydelsen av marxismen liksom darwinismen består i det följande ur evolutionsteorin, den ena i domänen för den organiska världen, animerade saker; den andra i domänen för samhället... Alltså, båda läroarna, Darwins och Marx läror, den ena i domänen för den organiska världen och den andra i domänen för det mänskliga samhället, höjde evolutionsteorin till en positiv vetenskap. Genom att göra detta gjorde de evolutionsteorin godtagbar för massorna som den grundläggande uppfattningen om social och biologisk utveckling. 1

Darwinism och marxism är fullt kompatibla i två grundläggande argument:

1. Darwinism föreslog att alla befintliga ting består av "materia i rörelse". Detta hävdar att Gud varken skapade eller beordrade ärenden och därför uppstod allt liv av en slump. Människan är en art av djur, utvecklad av andra mindre djur. Men dessa påståenden vilar inte på några vetenskapliga bevis och har visats vara falska av efterföljande vetenskapliga upptäckter. Men Darwins teori harmonerar med synpunkter från Marx och Engels, som trodde att bara materia existerar, och att hela mänsklighetens historia kan förklaras på det materiella planet (för mer information, se *Darwinism Refuted: How the Theory of Evolution Breaks Down in the Light of Modern Science* av Harun Yahya, Goodword Books, 2002 och *The Evolution Deceit* av Harun Yahya, Ta-Ha Publishers, 2002).
2. Darwinismen påstod att "**konflikt**" är den drivkraft som medfört utveckling för levande varelser. Hans grundläggande antagande var att den naturliga världens resurser inte var tillräckliga för att stödja levande varelser; att därför, fick organismer kämpa en ständig kamp som drev utvecklingen. Den **dialektiska** metod som antagits av Marx och Engels är samma som Darwins. Enligt dialektiken är den enskilda drivkraften bakom utveckling för universum konflikten mellan motsatser. Mänsklighetens historia har utvecklats med hjälp av denna konflikt. Mänskligheten själv har avancerat på samma sätt.

Vid noggrann undersökning, verkar Marx-Engels och Darwins teorier vara i total harmoni, som om de uppstått från en enda källa. Darwin tillämpade materialistisk filosofi på naturen medan Marx-Engels tillämpade den på historien.

I själva verket var **Karl Marx** den första att inse Darwins viktiga bidrag till materialismen. När Marx läste Darwins *The Origin of Species* efter att den publicerats år 1859, fann han stort stöd för sin egen teori. Ett brev han skrev till Engels den 19 december 1860, säger att Darwins bok ”**innehåller grunden för naturhistoria i vår uppfattning**”. 2 I ett brev till Lassalle den 16 januari 1861, säger han, ”**Darwins bok är mycket viktig och tjänar mig som en grund i naturvetenskap för klasskampen i historien**”. 3

Marx hängivenhet till Darwin av hans största verk, *Das Kapital*, visar den gemensamma tanke de delade. I den tyska upplagan av hans bok som han skickade till Darwin skrev Marx med egen hand, ”Till Charles Darwin från en sann beundrare, från Karl Marx”. Engels beundrade också Darwin...: ”Naturen är dialektikens test, och det måste sägas som en sista utväg, att naturen fungerar dialektiskt och inte metafysiskt... I detta sammanhang, måste Darwin namnges före alla andra”. 4 På andra håll sade han att ”precis som Darwin upptäckte lagen om evolutionen i den organiska naturen, så upptäckte Marx lagen om evolutionen i människans historia”. 5

Georgy Valentinovich Plekhanov, en av ledarna för den ryska kommunismen som Lenin berömde för hans kommando av all internationell marxistisk litteratur, sammanfattade det koncist när han sade att marxismen är ”**Darwinism i sin ansökan till samhällsvetenskapen**”. 6

Professor Malachi Martin av Vatikanens Påvliga Bibel institut, förklarar förhållandet mellan Marx och Darwin i dessa ord:

... när Charles Darwin publicerade sin evolutionsteori, betraktade Marx det som mycket mer än teori. Han grep tag om det som sitt ”vetenskapliga” bevis för att det inte fanns något himmelrike, bara materiarike. Darwin hade försvarat Marx i hans avvisande av Hegels (idealism). Genom att ignorera det faktum att Darwins evolutionsteori bara var en teori... **anpassade Marx Darwins idéer till de sociala klasserna för sin tid**... Darwins evolutionsteori var vad den var, Marx resonerade att de sociala klasserna, liksom all materia, alltid måste vara i kamp med varandra för överlevnad och dominans. 7

Samtida evolutionister har också noterat det starka bandet mellan darwinismen och marxismen. En av dagens mest kända förespråkare för evolutionsteorin är biologen Douglas Futuyma. I förordet till sin *Evolutionary Biology* säger han, ”Tillsammans med Marx materialistiska teori av historia och samhälle... **högg Darwin de sista plankorna av plattformen för mekanism och materialism**”. 8 En annan berömd evolutionärpaleontolog Stephen J. Gould sade att ”Darwin tillämpade en konsekvent materialistisk filosofi till sin tolkning av naturen”. 9 Leo Trotsky som tillsammans med Lenin var en av arkitekterna bakom den ryska revolutionen, beskrev upptäckten av Darwin som ”**den högsta triumfen av dialektiken i hela området för organiskt material**”. 10

Allt detta visar på stor affinitet mellan darwinism och marxism, utan Darwins inflytande, skulle det inte ha funnits någon marxistisk teori. Och om darwinismen är ogiltig, kommer vi att förstå att marxismen också är ogiltig. Men det omvända är också sant: I alla samhällen där darwinismen är allmänt accepterad, är tillväxten av marxismen oundviklig.

Av denna anledning är det mycket viktigt att förstå varför darwinismen inte har någon giltighet inom områdena för vetenskap eller sociologi. Denna förståelse kommer att förhindra en vitalisering av marxismen som härrör från den, och som ligger på lur idag – likväl som att avvärja en eventuell återkomst av de våndor som mänskligheten har lidit under det förra århundradet. Historien visar att utan darwinism kan det inte finnas någon marxism.

Darwinismens spridning och förhållandet mellan kommunism och kapitalism

När vi undersöker darwinismens politiska inflytande, kom ihåg att denna teori inte är relaterad till en enda ideologi, utan till många tillsynes olika. Bortsett från kommunismen, är det breda spektrum av ideologier som förlitar sig på darwinismen inkluderat rasism, imperialism, kapitalism och fascism. Den gemensamma punkt som alla dessa tillsynes oberoende, även tvärtom, ideologier delar är deras motstånd till monoteistiska religioner och alla moraliska värderingar som dessa religioner inskräper.

Dessa ideologiska ledare ser religiösa övertygelser och värderingar som hinder och använder darwinismen som ett vapen för att förstöra dem. Ironiskt nog, genom att öppna ett "andrum" för sina egna ideologier på detta sätt, stärker de bara konkurrerande ideologier. Till exempel, hävdar kapitalister att ett darwinistsikt synsätt behövs för att legitimera hänsynslös "kamp för överlevnad" på den fria marknaden. På så sätt stödjer de själva kommunismen som de motsätter sig.

Anton Pannekoeks bok *Marxism and Darwinism* hänvisar till denna intressanta paradox. Han beskriver det stöd som ges till darwinismen av bourgeoisien (Europas rika kapitalklass) med följande ord:

Att marxismen är skyldig dess betydelse och position endast till den roll den tar i den proletära klasskampen är känt för alla... ändå är det inte svårt att se att darwinismen i verkligheten behövde genomgå samma erfarenheter som marxismen. Darwinism är inte bara en abstrakt teori som antogs av den vetenskapliga världen efter att ha diskuterats och testats på ett rent objektivet sätt. Nej, omedelbart efter att darwinismen gjort sin entré hade den entusiastiska förespråkare och passionerade motståndare.

Även darwinismen spelade sin roll i klasskampen och det är tack vare denna roll den spred sig så snabbt och hade entusiastiska förespråkare och giftiga motståndare.

Darwinismen tjänade som ett verktyg för bourgeoisien i dess kamp mot den feodala klassen, mot adeln, prästerskapets rättigheter och feodaltherrarna... Vad bourgeoisien ville var att bli av med de gamla styrande makterna som stod i deras väg. Med hjälp av religionen höll prästerna den stora massan i underkastelse och redo att motsätta sig kraven från bourgeoisien... Naturvetenskap blev ett vapen i opposition till tro och tradition; vetenskap och de nyupptäckta naturlagarna lades fram; det var med dessa vapen som bourgeoisien kämpade.

Darwinismen kom vid önskad tidpunkt; Darwins teori om att människan är ättling till ett lägre stående djur förstörde hela grunden för den kristna dogmen. Det är av denna anledning som **darwinismen så fort den gjort entré tillgreps av bourgeoisien med stor iver...** Under dessa omständigheter bedrevs även de vetenskapliga diskussionerna om en klasskamp med stor iver och passion. De skrifter som verkade för och emot

Darwin har därför karaktären av social polemik, trots att de bär namnen på vetenskapliga författare. 11

Spridningen av darwinism gick faktiskt till på detta sätt. De krafter som höll Europa i gungning såg darwinism som en sällsynt möjlighet att legitimera den kapitalistiska ordningen de hade etablerat i sina egna länder, och sina imperialistiska kolonialsystem runtom i världen (för mer information se *Disasters Darwinism Brought to Humanity*, Harun Yahya, Attique Publishers, 2000). Darwinismens vetenskapliga inkonsekvens, dess imaginära antaganden och meningslösa påståenden har helt ignorerats. De som ser den som ett vapen mot religion och moral har spridit den av ideologiska syften.

Men bourgeoisien, som är kapitalistklassen som är ansvarig för darwinismens spridning, har stöttat både denna teori och dess rival. Varför? För darwinismens spridning och den samtidiga förstörelsen av religiös tro har gynnat marxismen lika mycket som kapitalismen. Religion lär ut värden som måttfullhet, ödmjukhet, broderskap, självupppoffring och medkänsla. När dem tas bort, blir samhället en lömsk arena där ”kampen för överlevnad” bland kapitalister fortsätter, likväl som klasskampen mellan kapitalister och kommunister.

Under hösten 1871 samlades europeiska naturforskare vid en internationell kongress. En av talarna, den tyska statsmannen och naturforskaren Rudolf Virchow sade, ”Var försiktig med denna teori, för denna teori är mycket nära relaterad till teorin som orsakade så mycket fruktan i vårt grannland”. 12 Landet han menade var Frankrike och teorin han menade var den franska kommunismen vilken skapade den blodiga **Pariskommunen** samma år (Kommunen var en urban revolt ledd av kommunisterna i en tid då Frankrike försvagades efter att ha förlorat det fransk-tyska kriget. I månader administrerade Kommunens direktörer staden. Utbredda övergrepp organiserades gentemot religiösa centra och prästerskap).

Slutligen trots sina olikheter, kunde både kapitalister och kommunister enas i sitt stånd mot religionen, och i detta motstånd, fann de ett stort stöd i darwinismen. Av denna anledning, tror kommunister att före en revolution kan uppstå, måste ett samhälle först bli kapitalistiskt. Enligt denna idé, tillsammans med det allmänna antagandet av den kapitalistiska moralen (där darwinistisk propaganda spelar en viktig roll), måste ett samhälle först kassera religionen innan kommunismen kan växa. I Vladimir Lenins 1909 artikel med rubriken ”*The Attitude of the Workers' Party to Religion*” beskriver kommunistledaren den roll den kapitalistiska bourgeoisien har i motståndet till religion:

... uppgiften att bekämpa religion är historiskt sett uppgiften för den revolutionära bourgeoisien. I väst, utfördes denna uppgift till stor del av den borgerliga demokratin i epoken av sina revolutioner mot feodalism och medeltid... Både Frankrike och Tyskland har en tradition av borgerliga krig mot religionen som började långt innan socialismen (encyklopedisterna och Feuerbach). I Ryssland, på grund av villkoren för vår borgerlig-demokratiska revolution, faller också denna uppgift nästan helt på arbetarklassens axlar. 13

Lenin säger att kapitalisterna är skyldiga att föra krig mot religionen, som det är i Europa; att eftersom kapitalistklassen inte existerar i Ryssland, kommer han och hans parti genomföra detta krig mot religionen. Hans ord visar att i huvudsak är motsättningarna

mellan kapitalism och kommunism bara en ”inre konflikt”. Egentligen är dessa två krafters gemensamma fiende religion.

Kommunister försöker tydligt att urholka samhällen, fjärma människor från sanningen och försvaga deras moraliska värderingar och mänsklighet, för att få dem att acceptera deras eget gudlösa system. Men ingen av deras attacker mot religion kan lyckas. Glöm inte, att många har försökt förstöra sann religion i det förgångna, att inte lyda Guds apostlar och vända sig bort från hans heliga böcker. Men deras öde är detsamma: Gud plågar några av dem som kämpar mot sin religion med oroligheter i den här världen, medan andra måste vänta till domedagen för att få sitt plågsamma straff. Som Koranen (40:4-6) meddelar,

INGEN utom de som framhärdat i att förneka sanningen, ifrågasätter Guds uppenbarelser. Men låt dig inte vilseledas [av deras nöjda miner] där de beskäftigt skyndar fram och tillbaka på jorden [för att se till sina intressen]. I gångna tider förnekade Noas folk sanningen och, efter dem, alla de som gaddade sig samman [mot Guds budbärare]; varje folk hade onda anslag mot sitt sändebud och ville gripa honom, och [alla] försökte de med bedrägliga argument bestrida sanningen [i de gudomliga budskapen]. Men till sist ställde Jag dem till svars - och hur fruktansvärt var inte Mitt straff! Så går din Herres oåterkalleliga dom över dem som förnekar sanningen i verkställighet; Elden är deras arvedel.

FASCISMENS OCH KOMMUNISMENS GEMENSAMMA DELIRIUM: DARWINS KONFLIKT

Marx, grundaren av kommunismen, uppgav att det enda sättet att uppnå historisk utveckling är genom konflikt. Han trodde att samhälle och idéer kunde avancera endast genom krig och revolution; och hävdade att allt skulle förbli som det var, om det inte vore för kamp och motstånd. Genom att säga ”kamp är barnmorskan för varje gammalt samhälle gravid med ett nytt” 1, kallade Karl Marx miljontals till krig, blodsutgjutelse och slakt.

Dessa Marx idéer vann många anhängare genom åren. Kommunistleddaren Lenin som presiderade över de grymmaste massakrer, trodde att ”**utveckling är ’kampen’ av motsatser**”. 2 Han trodde att denna kamp måste bildas genom blodsutgjutelse.

Liksom de kommunistiska ledarna, tror också de fascistiska ledarna att våld, revolution och krig är det enda sättet att avancera. Heinrich von Treitschke, den rasistiska historiker som hade det viktigaste inflytandet att forma Hitlers idéer, sade, ”**nationer kan inte blomstra utan hård konkurrens, liksom kampen för överlevnad av Darwin...**” 3 Mussolini var en annan fascistisk ledare som trodde att våld var drivkraften i historien och att kamp skulle medföra revolution. Enligt honom, ”**Visade Englands ovilja att delta i krig bara på den evolutionära dekadensen av det brittiska imperiet**”. 4

Var och en av dessa ideologiers stöd är kampen för livet som Darwin hävdade finns i naturen. Den konflikt som ligger till grund för Marx dialektiska materialism och fascism som påstår att konflikter är en drivkraft, är inget annat än Darwins evolutionsteori som applicerats på samhällsvetenskapen.

Dessa ideologier födde två resultat: hävdandet att kontinuerlig konflikt är nödvändigt och går mot att utrota mänskligheten helt, och leder till ändlös blodsutgjutelse. Vem som helst som antar dessa ideologier kan inte undvika att vara i ständig konflikt med andra och utsätta dem för grymhet och blodsutgjutelse under tiden. De förstör fred och välbefinnande, liksom kärlek, respekt, självupppoffring och att dela det Gud har befallt bland människor. På grund av dessa ideologier, var det senaste århundradet en tid av smärta och elände.

Tvärtom, är inte våld och slakt nödvändigt. Polariteter finns överallt: natt och dag, ljus och mörker, negativt och positivt, varmt och kallt, bra och dåligt. Men **dessa motsättningar har skapats för att betona skönhet och för att få till stånd moraliska värderingar som tolerans, förlåtelse och frid.**

Samma situation gäller för sfären av idéer. Det faktum att människor tänker olika är ingen anledning för dem att döda och massakrera varandra. Gud befäller människor att uppföra sig väl mot sina fiender och talar goda ord till människor:

Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort [den dåliga handlingen] med en bättre - den som var din fiende kan bli din nära vän! (Koranen, 41:34).

Som Koranen säger, människor av samvete och intelligens löser varje påstående i en atmosfär av fred, förtroende och tolerans. De som inte kan förstå detta och tror på den dialektiska materialismens svek har stridit med varandra i flera år, brottats med varandra som vilda djur och slutligen förlorat sin makt som nation. Gud uppenbarar sanningen i följande vers från Koranen (8:46):

Och lyd Gud och Hans Sändebud och undvik tvister och osämja; de skulle komma ert mod att sjunka och er trosvisshet att försvagas. Och håll stånd! Gud är med de uthålliga.

Som denna vers säger, har människor avvikit från Guds väg som Hans profeter avslöjat. Istället för att skapa fred, har de vänt jorden till en grogrund för grymhet. Av denna anledning har de förlorat all sin makt och lett sig själva till undergång. Det får inte glömmas bort att de moraliska dygder som Koranen befäller, medkänsla, barmhärtighet, självupppoffring, tolerans och rättvisa är de enda källorna till styrka för människor och nationers like. Nonsens liknande dialektisk materialism, produkten av irreligiöst oförstånd, skapar bara smärta och katastrof. Det enda sättet för människor att finna frälsning, välbefinnande och säkerhet i denna värld är att leva i enlighet med den moraliska undervisning som Gud befäller i Koranen.

1- *Das Capital*, Vol. I, 1955, s. 603

2- V. I. Lenin, "On the Question of Dialectics," *Collected Works*, Volym 38, s. 359

3- L. Poliakov, *Le Mythe Aryen*, Editions Complexe, Calmann-Lévy, Bruxelles, 1987, s. 343

4- Robert E. D. Clark, *Darwin: Before and After*, London, Paternoster Press, 1948, s. 115

Darwinismens blodiga dialektik

Hittills har vi gjort ett utkast om kommunismens spridning över hela världen. I nästan alla länder utvecklades den som ett alternativ till kapitalismen eller fascismen. Kommunismen kan tyckas vara den direkta motsatsen till kapitalism och fascism, men darwinismen är deras gemensamma inspiration. Kapitalismen och fascismen är darwinismens högra flygel och kommunismen dess vänstra flygel. I varje land, ger darwinismens spridning upphov till den plötsliga ökningen av båda flyglarna. Därför kommer de som använder darwinism för att stödja fascism och kommunism oundvikligen ha stöttat kommunism också!

Enligt darwinismens ateistiska världsbild föder höger och vänster, och till och med när varandra. Varje sida ingriper med den andra under kontinuerlig konflikt. Darwinismen anser detta kolliderande lämpligt, till och med nödvändigt för mänskliga samhällen. Genom att titta på denna allmänna översikt, kan vi säga att darwinismen har etablerat en dialektik på den politiska nivån. Dialektik, en teori som föreslagits av den tyske filosofen Hegel och som senare antogs av Marx och Engels, förutsätter att varje utveckling i universum inträffar som ett resultat av en konflikt. Varje läge, tillstånd eller idé är en "tes" följt av en "antites". Tes och antites engagerar sig i en konflikt som så småningom är löst i en "syntes". Efter ett tag blir denna syntes i sig en annan tes; och en annan antites kommer i konflikt med den. Enligt dialektisk teori, måste konflikten fortsätta på det här sättet på obestämd tid.

Darwinism har gjort världen till ett slagfält för dialektik genom att förkasta det faktum att Gud skapade människan och främja idén att människan är en annan djurart. I många länder, särskilt i Europa, höll högerdarwinister en gång gungning. Genom att ha förstört religiös tro eller ha förstört moraliska värderingar, introducerade de hjärtlösa kapitalismen som ledde till fascismen. Mot denna grupp organiserade sig vänsterdarwinistiska-kommunister; båda sidor ingick ett tillstånd av ständig konflikt med varandra. Syntesen av denna darwinistiska dialektik är alltid densamma: tortyr, smärta, blod, krig, tårar...

Våra andra böcker har undersökt terror och barbari som begåtts av fascister, företrädare för högerdarwinistisk dialektik. I denna bok kommer vi att undersöka kommunistisk terror och barbari.

DE SOM VILL TYSTA MOTSATTA IDÉER MED EN "DIALEKTISK KONFLIKT" BLIR BESEGRADE I ALLA TIDER

Den dialektiska materialismen tog sin inspiration från darwinismen beträffande historien som en skoningslös kamp mellan motsatta idéer. På 20-talet drabbade kommunister samman med fascister, ställde medborgarna i olika länder mot varandra och gjorde världen till ett blodbad. Var och en trodde att deras ideologi skulle segra. Men

kommunismen kom inte ut ur denna kamp som segrare, och den dialektiska materialismens idé om den historiska dialektiken har också kollapsat.

Genom historien har det alltid funnits en motsättning mellan gott och ont, även i sfären av idéer. Gott har alltid vunnit eftersom de kampmetoder som Gud har uppenbarat för människor i Koranen är utformade för att skapa fred, förtroende och vänskap och förstör stridigheter och fiendskap.

Till exempel, befallde Gud Moses att leda Farao på rätt väg. Moses och Farao hade helt olika syften, men när Gud förde dessa två motsatta sidor samman, sade han till Moses och hans bror Aron, **Gå till Farao - han har gått för långt i sitt övermod - men tala till honom i försonliga ordalag; kanske förmås han då till eftertanke eller grips av fruktan.**" (Koranen 20:43-44). Som Gud befallde, gick Moses och Aron till Farao, och använde tålmodigt olika metoder för att visa honom den goda och rättfärdiga vägen Gud befallde. Vid slutet av dessa intellektuella argument, var Farao inte benägen att se sanningen och fortsatte med sina förtryck. Men han drunknade i havet och Moses och hans folk blev frälsta. Detta exempel är en sammanfattning av mänsklighetens historia: ingen vinner med strider och blodsutgjutelse. Även de som kom till makten med hjälp av konflikter kunde inte leva sina liv i fred och komfort. Tvärtom, lever de varje ögonblick i materiell och andlig stress. De som råder är troende som alltid inbjuder människor att diskutera sina idéer i en atmosfär av fred och tillit och som får dem att tänka.

KAPITEL 2

HISTORIEN OM BOLSJEVIKISK OMÄNSKLIGHET

Det tjugonde århundradet var den blodigaste perioden i människans historia med världskrig, folkmord, koncentrationsläger, utveckling av kemiska och nukleära vapen, bombningar, gerillakrig och terroristverksamheter tidigare ovanliga. Som ett resultat av detta barbari är antalet döda uppskattade till hundratals miljoner. Varför var det senaste århundradet så blodigt? Först, avancerad teknik ledde till utveckling av vapen mycket mer dödliga än tidigare. Men den andra och viktigaste anledningen var att ideologier orsakade att dessa vapen skulle användas med fruktansvärd grymhet. Det tjugonde århundradet såg den våldsamma skörden av de olika "ismer" som grundades under det nittonde århundradet.

Kommunismen, den mest blodiga av dessa "ismer", är den överlägset grymmaste och även den mest utbredda. Antalet mördade av kommunistiska regimer eller organisationer under de senaste hundra åren uppgår till cirka 120 miljoner. Bara för denna ideologis skull, drevs dessa människor bort från sina hem, arbetade till döds i koncentrationsläger, landsförvisades att förgås på den Sibiriska stäppen, utsattes för fruktansvärd tortyr i de mest fruktansvärda fångelserna, avrättades av hjärntvättade kommunistiska militärer, ströps, fick sina halsar avskurna eller svalt ihjäl i medvetet skapad hungersnöd.

Den röda terrorns grymhet började i Ryssland under den bolsjevikiska revolutionen 1917. Den spred sig över hela den nybildade Sovjetunionen och därifrån till Östeuropa, Kina, Korea, Vietnam, Kambodja, vissa latinamerikanska länder, Kuba och Afrika.

Lenins blodiga revolution

Karl Marx ledde aldrig något politiskt parti. Han var bara en teoretiker som försökte klämma in hela mänsklighetens historia i samband med reglerna för den dialektiska materialismen. Ur hans synpunkt, tolkade han det förflutna och gjorde förutsägelser om framtiden, av vilka den största förutsägelsen var global revolution. Han lovade att arbetarna skulle förstöra det kapitalistiska systemet varefter ett klasslöst samhälle skulle resultera.

I decennier som gått sedan Marx död 1883, har revolutionen han tillkännagav med sådan tillförsikt aldrig ägt rum. I de kapitalistiska länderna i Europa förbättrades arbetarnas levnads- och arbetsvillkor, emellertid svagt avklingade spänningen mellan arbetarna och bourgeoisien. Revolutionen hände inte och den skulle inte komma att hända.

I början av 1900-talet dök ett annat viktigt namn upp i Ryssland. Vladimir Ilich Lenin steg gradvis till framträdande i Rysslands socialdemokratiska parti som marxister hade grundat. Lenin gav marxismen en helt ny tolkning. Enligt hans uppfattning kunde revolutionen inte hända spontant eftersom den Europeiska arbetarklassen hade blivit drogad av vad bourgeoisien hade erbjudit dem och i alla andra länder var arbetarklassen inte värd att nämnas. För detta problem erbjöd Lenin en militant lösning: Marx förutspådde att en revolution inte skulle utföras av arbetarna (proletariatet, i marxistisk litteratur), utan genom ett surrogat – ett kommunistiskt parti av professionella revolutionärer med militärutbildning, som verkade för arbetarnas räkning. Genom att använda väpnad intervention och propaganda skulle ”**kommunistpartiet**” medföra en politisk revolution. Från det ögonblick deras auktoritära regim tog makten, skulle det skapa det som Lenin kallade ”proletariatets diktatur”. Det skulle rensa bort oppositionen, avskaffa privategendomen och säkra samhällets utveckling mot en kommunistisk ordning.

Med Lenins teori skulle kommunismen blivit en ideologi av en grupp beväpnade terrorister. Efter honom, spirade hundratals kommunistpartier (eller arbetarpartier avsatta för blodig revolution) runt om i hela världen. Vilka metoder tänkte sig kommunistpartiet för sin revolution? Lenin besvarade detta i både sina skrifter och handlingar: partiet skulle utgjuta så mycket blod som möjligt. År 1906, elva år före den bolsjevikiska revolutionen, skrev han i *Proletary* magazine:

Fenomenet vi är intresserade av är den väpnade kampen. Den utförs av individer och av små grupper. Några tillhör revolutionära organisationer medan andra (majoriteten i vissa delar av Ryssland) inte tillhör någon revolutionär organisation. Väpnad kamp har två olika syften som strikt måste särskiljas: **i första hand syftar denna kamp till att lönnmörda individer, chefer och underordnade i armén och polisen;** för det andra syftar den till konfiskering av monetära medel både från regeringen och från privatpersoner. De konfiskerade medlen går delvis in i statskassan för partiet, dels för speciella ändamål som beväpning och förberedelser för ett uppror, och dels för underhåll av personer som deltar i kampen vi beskriver. De stora expropriationerna (till exempel kaukasiska med över 200 000 rubel, och Moskva som omfattar 875 000 rubel) går faktiskt först och främst till revolutionära partier – små expropriationer går mestadels, och ibland helt, till underhåll av ”expropriatorerna”. 14

I början av 1900-talet inträffade en viktig avvikelse av idéer i det ryska socialdemokratiska partiet. Gruppen som leddes av Lenin stöttade revolutionen genom våld; medan en annan grupp ville ta marxismen till Ryssland genom mer demokratiska medel. Leninisterna, om än begränsade i antal, använde olika metoder för påtryckningar för att få majoritet och blev kända som *bolsjevikerna*, det ryska ordet för majoritet. Den andra gruppen kallades *mensjevikerna*, vilket betyder minoritet.

Bolsjevikerna började organisera och följde den väg Lenin hade skissat med metoder som mord, konfiskering av statliga pengar och rån av officiella institutioner. Efter många år av förvisning, började bolsjevikerna sin ryska revolution 1917. Egentligen såg det året två separata revolutioner. Den första kom i februari; Tsar Nikolaj II togs bort från tronen och fängslades med sin familj och en demokratisk regering bildades. Men bolsjevikerna ville inte ha demokrati, de var fast beslutna att etablera en proletariatets diktatur. I oktober 1917 ägde deras efterlängta revolution rum. Kommunistiska aktivister ledda av Lenin och Trotskij, hans högsta assistent, beslagtogs först den forna huvudstaden Petrograd ("Peter City" uppkallad efter Peter den store) och sedan Moskva. Striderna i dessa två städer etablerade världens första kommunistiska regim. Efter oktoberrevolutionen sveptes Ryssland av ett treårigt inbördeskrig mellan den så kallade Vita armén, sammanfogad av tsargeneralerna, och Röda armén som leddes av Trotskij. I juli 1918 beordrade Lenin de bolsjevikiska aktivisterna att avrätta tsar Nikolaj II och hans familj, inklusive hans tre barn. Under inbördeskriget, tvekade inte bolsjevikerna att begå de blodigaste brott, mord och tortyr mot sina motståndare.

Både Röda armén och tjekan, en hemlig polisorganisation som grundades av Lenin, tillfogade skräck på alla delar av samhället som motsatte sig revolutionen. En bok med titeln *The Black Book of Communism*, skriven av en grupp forskare och publicerad av Harvard University Press, beskriver kommunistiska illdåd i hela världen och har följande att säga om bolsjevikernas terror:

Bolsjevikerna hade beslutat att eliminera, med juridiska och fysiska medel, alla utmaningar eller motstånd, även om passivt, till sin absoluta makt. Denna strategi tillämpades inte bara på grupper med motsatta politiska åsikter, utan också på sådana sociala grupper som adeln, medelkassen, intelligentsian, prästerskapet samt även på yrkesgrupper såsom militären och polisen. **Ibland utsatte bolsjevikerna dessa människor för folkmord.** Policyn för "de-Cossackization" inleddes 1920 och motsvarar till stor del vår definition av folkmord: en befolkningsgrupp fast etablerad inom ett visst område, **kosackerna som sådana utrotades, männen sköts, kvinnor, barn och äldre deporterades och byarna raserades eller överlämnades till nya icke-kosack ockupanter.** Lenin jämförde kosackerna med Vendée under den franska revolutionen och utsatte dem gladeligen för ett program som Gracchus Babeuf, "uppfinnaren" av modern kommunism 1795 kallade som "folksjälv-mord". 15

I varje stad de kom in, dödade bolsjevikerna dem som inte var öppna för deras ideologi och begick överdriven grymhet avsedd att ingjuta rädsla. *The Black Book of Communism* beskriver de bolsjevikiska illdåden i Krim:

I de flesta städer i Krim som ockuperats av bolsjevikerna inträffade likartade våldshandlingar, inkluderat Sevastopol, Jalta, Alushta, och Simferopo. Liknande illdåd finns registrerade från april och maj 1918 i de stora kosackstäderna, sedan i revolten. Den extremt precisa filen av Denikins kommission **record** "lik med händerna avskurna,

brutna ben, avslitna huvuden, brutna käkar och borttagna genitalier". 16 Den ryska historikern och socialisten S.P. Melgunov säger i sin bok *The Red Terror in Russia*, att Sevastopol förvandlades till **"de hängdas stad"** på grund av utrotningskampanjen mot överlevande vittnen:

Från Nakhimovskiy, var allt man kunde se de hängande kropparna av officerare, soldater och civila som gripits på gatorna. Staden var död, och de enda personerna kvar i livet gömde sig på loft eller i källare. Alla väggar, skyltfönster och telefonstolpar var täckta med affischer som krävde **"död åt förrädarna"**. De hängde folk för nöjes skull. 17

Bolsjevikerna sorterade de människor de ville eliminera i vissa kategorier. Till exempel bourgeoisien (eller "mensjeviker" som förstod socialismen annorlunda än bolsjevikerna) var den nya regimens främsta fiender. **"Kulaken"** den mest talrika kategorin var speciellt riktad. På ryska är en kulak namnet på en rik markägare. Under revolutionen och inbördeskriget utfärdade Lenin hundratals order som regnade skoningslös terror på kulakerna. Till exempel, **i ett telegram till den centrala exekutivkommittén Penza sovjet**, sade han:

Kamrater! Kulakernas uppror i era fem distrikt måste krossas utan synd. Intresset för hela revolutionen kräver sådana handlingar, **den slutliga kampen med kulakerna har nu börjat**. Ni måste göra ett exempel av dessa människor. **Häng (jag menar häng offentligt så att människor ser det) minst 100 kulaker, rika jävlar, och kända blodsugare**. Publicera deras namn. Beslagta all deras säd... **Gör allt detta så att människor på mils avstånd ser det hela, förstår det, darrar...** Svara med att säga att du tagit emot och utfört dessa instruktioner. Vänligen, Lenin. 18

Lenin gav många order som denna. Bolsjevikiska militanta utförde gärna hans instruktioner och uppfann även sina egna former av barbari. Den berömda författaren Maxim Gorkij bevittnade några av dessa metoder och skrev senare:

I Tambovprovinsen spikades kommunister fast med järnvägsspikar, genom sin vänstra hand och vänstra fot, vid träd en meter ovanför marken och de betraktade tortyren av dessa avsiktligt underligt korsfästa människor. De skulle öppna en fånges mage, ta ut tunntarmen och spika den till ett träd eller en telegrafstolpe, sedan körde de mannen runt trädet och såg hur tarmen varvades ner genom såret. De strippade en fångad officer och slet remsor av hud från hans axlar i form av axelband... 19

Bolsjevikerna åtog sig att utrota dem som inte ville anta kommunismen. Tiotusentals avrättades utan rättgång. Många motståndare till regimen sändes till koncentrationsläger, kollektivt kallat "Gulag", där fångarna arbetade nästan till döds under mycket svåra omständigheter. Många lämnade aldrig dessa läger vid liv. Under perioden 1918-1922 mördade de hundratals arbetare och bybor som hade motsatt sig regimen. Harvard historikern Richard Pipes undersökte hemliga sovjetiska arkiv för forskning till sin bok, *The Unknown Lenin*. Med avslöjandet att Lenin gav otaliga order att människor skulle torteras och mördas, slutar han sin bok med denna utvärdering:

Med de bevisen för närvarande tillgängliga blir det svårt att förneka **att Lenin var, inte en idealist, utan en massmördare. En man som trodde att det bästa sättet att lösa problem – oavsett verkliga eller inbillade – var att döda de människor som orsakade**

dem. Det är han som ursprungligen utövade den politiska och sociala utrotningen som under det tjugonde århundradet skulle kräva tiotals miljoner liv. 20

Pavlovs hundar och Lenins planer för mänsklig evolution

Det är viktigt att förstå orsaken bakom Lenins våld, samma orsak som låg bakom ytterligare exempel på kommunistiska tragedier. Varför blev Lenin och andra kommunistledare som vi ska undersöka senare – Stalin, Mao och Pol Pot – galna mördare? Anledningen är den materialistiska filosofin de höll och dess syn på människan. Som vi såg i början, är kommunism i grunden materialistisk filosofi tillämpad på historien, i total harmoni med Darwins evolutionsteori – vilken i sin tur är en anpassning av den materialistiska filosofin till den naturliga världen. Några grundläggande delar i denna perversa filosofi kan sammanfattas enligt följande:

1. En människa består endast av materia, utan ande eller själ.
2. En människa är en högt utvecklad djurart. I huvudsak, är det ingen skillnad mellan djur och människor. Den enda skillnaden mellan en människa och andra djur är att hans omgivning har tämjt honom.
3. I naturen och i det mänskliga samhället, är den enda oföränderliga lagen den om konflikt. Motstridiga intressen leder till kamp. I slutet av varje kamp, är det naturligt – till och med nödvändigt – att ena sidan förlorar, lider och dör.
4. Därför, ur kommunistisk synvinkel, för att utveckling ska ske – till exempel för att ”revolution” ska lyckas, är det oundvikligt och även nödvändigt, att många människor kommer att lida, utsättas för tortyr och dö.
5. För att legitimera dessa övertygelser, kommunism – och alla andra ideologier som antar en materialistisk filosofi – är utvägen att förstöra samhällets tro på Gud. Faktum är, att syftet med materialismen är att fjärma samhället från dess tro på Gud och religiösa och moraliska värderingar, och istället vara en massa av människor som anser sig vara ett urval av själlösa djur. På detta sätt, tror dessa ideologier att de kan styra massorna, etablera sin egen makt och förbereda en legitim grund för någon omoral eller grymhet de vill begå.

Med tanke på att kommunismen ser människan på detta sätt, blir följden att de stora ansträngningarna har gått mot att ”bestialisera” dem – slå dem som vilda djur, ”träna” dem genom att ingjuta rädsla och tillfoga smärta, och vid behov, skära halsen av dem. Mycket tydligt, accepterade Lenin denna materialistiska – darwinistiska filosofi som anser människor vara djur. Efter att ha talat privat med Ivan Petrovitj Pavlov, den ryska vetenskapsmannen känd för sina experiment med betingning av reflexer hos djur, försökte Lenin tillämpa Pavlovs metoder på det ryska samhället. I sin bok, *A People's Tragedy: A History of the Russian Revolution*, skriver Orlando Figes om Lenins önskan att ”utbilda” det ryska folket som en djurtränare skulle gjort och hur rötterna till denna ambition ligger i darwinismen:

I oktober 1919, enligt legenden, betalade Lenin ett hemligt besök till laboratoriet för den stora fysiologen I.P Pavlov för att ta reda på om hans arbete med de villkorliga reflexerna i hjärnan kunde hjälpa bolsjevikerna att kontrollera mänskligt beteende. ”Jag vill att massorna i Ryssland ska följa ett kommunistiskt mönster av tänkande och reagerande”, förklarade Lenin... **Pavlov var förbluffad. Det verkade som om Lenin ville att han skulle göra för människor vad han redan hade gjort för hundar.** ”Menar du att du vill standardisera befolkningen i Ryssland? Göra så att alla

beter sig på samma sätt?” frågade han. ”Exakt”, svarade Lenin. ”**Människan kan korrigeras. Människan kan göras till vad vi vill att han ska vara...**” (D) **ett yttersta målet för det kommunistiska systemet var omvandlingen av den mänskliga naturen.** Det var ett mål som delades av de andra så kallade totalitära regimerna i mellankrigstiden... Som en av pionjärerna inom eugenikrörelsen i Nazityskland sade 1920, ”det kan nästan verka som om vi har bevittnat en förändring i begreppet mänsklighet... vi tvingades av krigets fruktansvärda nödläge att tillskriva ett annat värde för individens liv än vad som tidigare var fallet”.

... föreställningen om att skapa en ny typ av människa genom upplysning av massorna hade alltid varit det messianska uppdraget för det nittonde århundradets ryska intelligentsia, från vilken bolsjevikerna uppstod. Likaså den marxistiska filosofin lärde ut att den mänskliga naturen var en produkt av den historiska utvecklingen och kunde därmed omvandlas av en revolution. **Darwins och Huxleys vetenskapliga materialism, som hade status som en religion bland den ryska intelligentsian under Lenins ungdom, lånade liknande ut sig till uppfattningen att människan bestämdes utefter den värld han levde i.**

Således blev Bolsjevikerna ledda till slutsatsen att deras revolution, med hjälp av vetenskap, skulle kunna skapa en ny typ av människa...

... Även om Pavlov var en frispråkig kritiker av revolutionen och ofta hade hotat att emigrera, beskyddades han av bolsjevikerna. Efter två års odling av sina egna morötter, tilldelades han en stilig ranson och en rymlig Moskvalägenhet... Lenin pratade om Pavlovs arbete som ”enormt betydande” för revolutionen. Bucharin kallade det ”**a weapon from the iron arsenal of materialism**”. 21

Trotsky, en viktig teoretiker i kommunistisk ideologi och Lenins viktigaste bundsförvant, höll med Lenins åsikter om ”omvandlingen av den mänskliga naturen” som hade sitt ursprung i darwinismen. Som Trotsky skrev:

Vad är en människa? Han är inte alls en färdig eller harmonisk varelse. Nej, han är fortfarande en mycket besvärlig varelse. **Människan, som ett djur, har inte utvecklats enligt en plan utan spontant, och har samlat många motsägelser.** Frågan om hur man ska utbilda och reglera, om hur man kan förbättra och komplettera den fysiska och andliga konstruktionen av människan, är ett kolossalt problem som bara kan uppfattas utifrån socialismen. Vi kan konstruera en järnväg genom Sahara, vi kan bygga Eifeltornet och prata direkt med New York, men vi kan ju inte förbättra människan. Nej, vi kan! Att producera en ny ”förbättrad version” av människan – det är kommunismens framtida uppgift... **Människan måste titta på sig själv och se sig själv som en råvara, eller i bästa fall som ett halvfabrikat, och säga: ”Äntligen, min kära *homo sapiens*, kommer jag att arbeta på dig**”. 22

Tillsammans med Lenin och Trotsky, ansåg andra bolsjevikerna att människan var en djurart, inget mer än en anhopning av materia. Eftersom de inte såg något värde i människans liv, kunde miljontals människor lätt offras till förmån för revolutionen. Enligt Richard Pipes *The Unknown Lenin*, ”**för mänskligheten i stort hade Lenin ingenting annat än hån: dokumenten bekräftar Gorkijs påstående att enskilda människor hade för Lenin ”nästan inget intresse”, och att han behandlade arbetarklassen mycket som en metallarbetare behandlade järnmalm**”. 23

Lenins politik, avsiktlig svält

Nästan alla kommunistregimer från 20-talet har utsatt sitt folk för svält. På Lenins tid, blev svält döden för fem miljoner. Från 1932 till 1933, under Stalins tid, hände samma katastrof igen men med betydligt större räckvidd; mer än sex miljoner människor dog till följd av svält. Som vi kommer att se på de följande sidorna, dog miljontals till följd av svält i Maos röda Kina och Pol Pots Kambodja. Idag, med stormarknader, bagerier, konditorier och restauranger runt omkring oss; verkar svält vara ett främmande koncept. När vi hör talas om svält, tänker vi oftast på det som en period av tillfällig hunger. Men hungersnöden i Ryssland, Kina och Kambodja var ett långvarigt tillstånd som varade i månader, till och med år. Förutom spannmål och ris som byborna kunde odla för att livnära sig, rycktes alla råvaror ur deras händer, och de lämnades utan något annat att äta. Folk åt alla grönsaker och all frukt de brukade samlas för att sälja, och slaktade alla djur de kunde. När denna försörjning snabbt tog slut, blev deras utväg att koka löv, gräs och bark. Efter flera veckor av ständig hunger, skulle deras kroppar försvagas och bli utmärklade. Vissa skulle äta herrelösa katter och hundar och andra vilda djur, inklusive insekter. Snart, plågades av smärta, skulle folk börja dö en efter en och ingen skulle begrava dem. Slutligen uppstår svältens värsta aspekt av alla: kannibalism. Folk skulle först börja äta lik, sedan attackera varandra, slita till sig barn för slakt och förtära. I linje med kommunistisk filosofi, skulle de faktiskt bli bestialiserade och inte längre mänskliga.

Detta var målet för den kommunistiska regimen. Otroligt som det kan tyckas, hände det först under 20-talet i det bolsjevikiska Ryssland under Lenins ledning. År 1918, strax efter bolsjevikerna kom till makten, beslöt Lenin att avskaffa privategendomen. Hans olika besluts viktigaste resultat var nationaliseringen av mark som en gång ägdes av byborna. Bolsjevikiska militanta, tjekan polisagenter och Röda arméns enheter tvingade sig in på gårdar över hela Ryssland och konfiskerade, under vapenhot, produkterna som var den enda källan till mat för byborna som redan levde under svåra förhållanden. En kvot fastställdes vilken varje bonde tvingades ge till bolsjevikerna, men för att kunna uppfylla kvoten, tvingades de flesta bönder överlämna hela sin produktion. Bybor som gjorde motstånd blev tystade med de mest brutala metoder. För att inte få allt sitt vete beslagttaget gömde en del jordbrukare lite i lager. Bolsjevikerna betraktade denna typ av beteende som ett "förräderi mot revolutionen" och straffade det med otrolig grymhet. Den 14 februari 1922 besökte en inspektör regionen Omsk och beskrev vad som hände där:

Missbruk av ställning genom ianspråktagande avdelningar, ärligt talat, har nu nått otroliga nivåer. **Systematiskt blir alla bönder som anhållits inlåsta i stora uppvärmda lador; sedan blir de piskade och hotade med avrättning.** De som inte har fyllt hela sin kvot blir bundna och tvingade att spinga nakna längs huvudgatan i byn för att sedan bli inlåsta i en annan uppvärmd hangar. **Ett stort antal kvinnor har blivit slagna till medvetlöshet och sedan kastats nakna i framgrävda hål i snön...** 24

Lenin blev rasande när han såg att kvoterna för byborna inte uppfylldes. Slutligen år 1920 införde han ett fruktansvärt straff för byborna i vissa områden som motsatte sig konfiskationer: dessa bybor skulle inte bara få sin produktion beslagttagen utan även sina frön. Detta innebar att de inte kunde plantera nya grödor och säkerligen skulle dö

av hunger. Från 1921 till 1922 fångades 29 miljoner ryska individer av svältens klor; och fem miljoner av dem dog.

När nyheten om svälten nådde västländerna organiserade de en stödkampanj för att mildra katastrofen. Det lyckades nästan, men det kom för sent. Bolsjevikerna som ville dölja den fullständiga katastrofen av deras jordbrukspolitik, förbjöd offentliggörande av några nyheter om svälten, konsekvent förnekande att det hände. I sin bok, *A Concise History of the Russian Revolution*, skriver Richard Pipes:

Under våren 1921, **var utvägen för bönderna i de områden som drabbats av svälten att äta gräs, bark och gnagare... Det bekräftades fall av kannibalism.** Snart övergav miljontals eländiga människor sina byar och begav sig till närmsta tågstation med hopp om att ta sig till en region där det, enligt ryktet, fanns mat. Järnvägsdepåerna var igensatta för de vägrades transport eftersom **Moskva fram till juli 1921 ihärdigt förnekade att en katastrof hade inträffat.** Här, för att citera en samtida, väntade de ”på tåg som aldrig kom, eller på döden vilken var oundviklig”. Besökare till de drabbade områdena passerade by efter by utan tecken på liv, invånarna hade antingen deporterat eller låg hjälplösa i sina stugor för svaga för att flytta. I städerna, kantades gatorna av lik... 25

Vad var syftet med denna politik? Lenin ville stärka bolsjevikregimens ekonomi genom att beslagta bybornas produktion och förverkliga den kommunistiska drömmen om att avskaffa privat egendom. Men i att medvetet utsätta sina ryska kollegor för svält, hade Lenin också ett annat syfte: hunger, visste han, skulle ha en förödande effekt på deras moral och psykologi. Han ville använda svälten som ett verktyg för att förstöra människors tro på Gud och inleda en rörelse mot kyrkan. *The Black Book of Communism* beskriver Lenins sinnesstämning:

En ung advokat med namnet Vladimir Ilych Ulyanov bodde då i Samara, den regionala huvudstaden i ett av områdena som drabbats värst av svält. Han var den enda medlemmen av den lokala intelligentsian som inte bara vägrade att delta i stödet till de hungriga, utan offentligt motsatte sig det. Som en av hans vänner senare erinrade, ”**Vladimir Ilych Ulyanov hade modet att gå ut och säga öppet att svälten skulle ha många positiva resultat, särskilt i uppkomsten av ett nytt industriproletariat som skulle ta över efter bourgeoisien... hungersnöd, förklarade han... att förstöra den föråldrade bondeekonomin skulle medföra nästa steg snabbare och inleda socialismen, det stadium som med nödvändighet följde kapitalismen. Hungersnöd skulle också förstöra tron, inte bara på tsaren, utan även på Gud**”.

Trettio år senare, när den ”unge advokaten” hade blivit chef för den bolsjevikiska regeringen, förblev hans idéer oförändrade: **Svält kunde och borde ”slå ett dödligt slag mot fienden**”. Fienden i fråga var den ortodoxa kyrkan. 26

Ett brev Lenin skickade till medlemmarna av Politburo den 19 mars 1922 visar att han ville använda hunger som en metod för att bryta bindningen mellan religionen och massorna, att döva deras reaktioner och därmed underlätta hans planerade anfall mot religiösa institutioner:

Faktum är att nuet gynnar oss långt mer än det gör dem. Vi är nästan 99 procent säkra på att vi kan slå ett dödligt slag mot dem (våra fiender) och befästa den centrala position som vi kommer att behöva för att ockupera flera decennier framöver. Med hjälp av **alla dessa svältande människor som börjar äta varandra, som dör i miljontals, och vars kroppar skräpar längs väggkanten över hela landet, är det nu och bara nu som vi kan – och därför måste – konfiskera all kyrklig egendom med all den skoningslösa energi vi fortfarande kan uppbåda...** Allt tyder på att vi inte kan göra detta vid någon annan tidpunkt eftersom vårt enda hopp är den förtvivlan alstrad i massorna av svälten, vilket kommer att få dem att se oss i ett gynnsamt ljus eller, åtminstone, med likgiltighet. 27

Lenins grymma metoder är den första instansen av kommunistiskt barbari. Stalin och Mao, de diktatorer som kom efter honom, ökade bara omfattningen av skräck. Lenins egen död är ganska träffande. Han fick sitt första slaganfall i maj 1922. Den 16 december 1922 drabbades han av en annan stor attack. Hälften förlamad var han sängbunden. I mars 1923 försämrades hans sjukdom väsentligt och han förlorade talförmågan. Drabbad av fruktansvärd huvudvärk, spenderade han större delen av år 1923 i rullstol. Under de sista månaderna av hans liv, var de som såg honom förfärad över det fruktansvärda, halvgalna uttrycket i hans ansikte. Han dog av en hjärnblödning den 21 januari 1924. Bolsjevikerna mumifierade Lenins kropp och bevarade speciellt hans hjärna vilken de ansåg ha stort värde. De placerade hans kropp i en grav byggd i samma stil som ett grekiskt tempel på Röda torget i Moskva där den besöktes av massor av människor. Rader med besökare skulle titta på liket med fruktan. Deras rädslor skulle öka de kommande åren. Josef Stalin, Lenins efterträdare, var ännu grymmare och än mer sadistisk. På kort tid etablerade han det största ”skräckvälde” i modern historia.

Hur blev Stalin en kommunist?

Iosif Vissarionovich Dzhugashvili föddes 1879 i en fattig familj i Gori, en liten stad nära Tbilisi i Georgien. Han började använda namnet Stalin som betyder ”man av stål” på ryska, efter 1913. Hans mor var en religiös kvinna. Hon använde all sin kraft för att få sin son att bli präst, så hon skrev in honom på en kyrklig skola i Gori. Han tog examen efter fem år och anslöt sig till seminariet i Tbilisi för att påbörja sina studier för att bli präst i den georgiska ortodoxa kyrkan. Under denna period, läste dock Stalin några böcker som förändrade hans världsbild. Fram till dess hade han varit en hängiven son till en religiös mor, men han förlorade sin tro på Gud och religion och blev ateist efter att ha läst Darwins *The Origin of Species*.

I sin bok, *Stalin and the Shaping of the Soviet Union*, visar Oxford University historikern Alex de Jonge Darwins vitala roll i att forma Stalins gosselynn. Enligt Jonge var han ”**en teologisk student som hade förlorat sin tro; Stalin skulle alltid hävda att det var Darwin som var ansvarig för denna förlust**”. 28 Stalins antagande av marxismen skedde inte långt efteråt. Jonge säger att Stalin ofta betonade denna punkt i sina privata samtal.

I sin bok *Hitler and Stalin: Parallel Lives*, jämför den engelska historikern Alan Bullock dessa två män och säger att, i sin ungdom, var Stalin mycket influerad av verk av Karl Marx och Auguste Comte, vilka han läste med rysk översättning. 29 Faktum är, att detta bedrägeri inte bara hände Stalin, utan majoriteten av en

generation av ryska studenter och andra ungdomar. Myterna i vetenskaplig skrud föreslagna av Darwin, Huxley och Lamarck ledde många unga ryssar att bli ateister. I *A People's Tragedy, A history of the Russian Revolution*, säger historikern Orlando Figes: **“Darwin och Huxleys vetenskapliga materialism... hade status som en religion bland den ryska intelligentsian under Lenins ungdom”**. 30 Figes relaterar till hur Semen Kanatchikov, en ung arbetare som senare anslöt sig till bolsjevikerna, övergav sin religion som ett resultat av evolutionistisk propaganda:

En ung arbetare ”bevisade” för honom att Gud inte hade skapat människan genom att visa att om man fyllde en låda med jord och höll det varmt, skulle maskar och insekter så småningom förekomma där. Denna typ av vulgär pre-darwinistisk vetenskap, vilken var allmänt utbredd i vänsterflygeln på den tiden, hade en enorm inverkan på unga arbetare som Kanatchikov... ”Nu går min frigörelse från gamla fördomar framåt i ett snabbare tempo”, senare skrev han ”Jag slutade gå till prästen för bikten, gick inte längre till kyrkan och började äta ’förbjuden’ mat”. 31

Sådana exempel som ovan citerade, som användes för att stödja påståendet att Gud inte skapade livet och att allt kom till av en slump, var ren bluff. Maskar och insekter uppstod inte av en slump -ur ingenting, som den medeltida tron på spontan generation uttryckte – utan från ägg som lagts i marken. Men eftersom den vetenskapliga världen ännu inte var medveten om att levande varelser aldrig kan genereras från livlös materia, uppstod myter som dessa med flodens framfart och dränkte halvt okunniga ryska ungdomar i ateism.

Medlemmarna av den ateistiska generation som växte upp i Ryssland under det nittonde århundradet kom under det tjugonde århundradet fram som passionerade kommunister. En av dem var Stalin. År 1898 gick han med i en hemlig kommunistisk organisation och började skriva för en kommunistisk tidning, *Brdzola* (kampen), 1901. Vid 1917 var han en aktiv militant i den kommunistiska rörelsen som leddes av Lenin. Efter oktoberrevolutionen 1917, blev han en av de fem medlemmarna i Politburo, den högsta graden av medlemskap i kommunistpartiet. Medan Lenin låg sjuk 1923, fortsatte Stalins makt i partiet att växa och efter Lenins död blev han den högsta myndigheten. Under de fem åren mellan 1924 och 1929 rensade han partiet på alla sina motståndare genom lönnmord, avrättning eller exil. Även Trotskij, en av arkitekterna bakom oktoberrevolutionen, blev föremål för hans vrede och drevs ut ur Sovjetunionen.

Efter att ha konsoliderat sin makt vände Stalin sin järnhand mot samhället. Lenin hade försökt att nationalisera all jordbruksmark i Ryssland, men förödelsen som orsakats av den stora hungersnöden 1920-1921 tvingade honom att skjuta på detta åtagande. Stalin, fast besluten att sätta sin plan i verket, började tillämpa en politik kallad ”kollektivisering”. Dess syfte var att nationalisera alla bybornas egendom, beslagta och exportera deras grödor och använda intäkterna för att stärka den sovjetiska industrin och rusta militären. Stalin utförde sin kollektiviserings politik genom tortyr, mord och svält. Sex miljoner människor dog av svält medan han exporterade hundratusentals ton spannmål. Återigen, bekräftade Stalin materialismens och darwinismens barbariska idéer som betraktade mänskligheten som en djurart som måste tränas genom att tillfogas smärta som korrigerande straff.

Kollektiviseringens barbari

Denna Stalins politik började 1929. Enligt hans plan skulle all privat egendom avskaffas. Varje bybo skulle behöva ge till staten en viss kvot av sin produktion och förbjöds att sälja sin egen produktion. Bybornas kvoter var mycket höga och för att möta det var de flesta tvungna att ge upp allt de hade. Det tyranni Lenin hade börjat på 1920 – talet återupptogs igen. För att genomföra kollektiviseringen tillämpade Stalin de grymmaste metoder. De som gjorde motstånd dödades, förvisades till Sibirien (i huvudsak mord på lång sikt), eller lämnades att svälta (långsamt mord). Över hela landet blev kulaker (rika markägare) som gjorde motstånd till kollektiviseringen -och därmed även kommunismen i allmänhet- jagade. *The Black Book of Communism* beskriver denna politik:

Kulakerna som gjorde motstånd till kollektiviseringen sköts och de andra deporterades med sina fruar, barn och äldre familjemedlemmar. Även om inte alla kulakerna utrotades direkt var meningen att tvångsarbete i vildmarksområden i Sibirien eller långt norrut, skulle lämna dem med knappa chanser att överleva. Flera tiotusentals förgicks där; det exakta antalet offer är fortfarande okänt. När det gäller den stora hungersnöden i Ukraina 1932-1933, vilken berodde på landsbygdsbefolkningens motståndskraft mot tvångskollektiviseringarna, dog sex miljoner människor under en period på flera månader. 32 Den grymhet som drabbade kulakerna inkluderade den mest fasansfulla tortyr. I ett brev till Stalin i april 1933 skrev författaren Mikhail Sholokhov:

I Napolovski *kolkhoz* (en kolchos i Sovjetunionen) tvingade en viss Plotkin, befullmäktigad för distriktskommittén, de kollektiva arbetarna att sträcka ut sig på spisar tills de var alldeles heta; sedan kylde han ner dem genom att lämna dem nakna i en hangar. 33

Stalins regim, som Lenins innan den, skapade imaginära fiender som de kallade ”kulaker”. De målförde alla som de ville eliminera genom att stämpla dem med detta namn. Det var lätt för kommunisterna att kategorisera dem de inte gillade som ”kulaker” och skicka order till varje stad och befalla att ett visst antal av dessa ”kulaker” avrundades och avrättades. Detta beskrivs i *The Black Book of Communism*:

Under sådana förhållanden är det inte förvånande att i vissa stadsdelar var mellan 80 och 90 procent av dem som föll offer för kulakiserings processen *serednyaki* eller **medelinkomstbönder. Brigaderna skulle uppfylla de nödvändiga kvoterna och, om möjligt, överträffa dem.** Bönder greps och deporterades för att ha sålt spannmål på marknaden eller för att ha haft en anställd för att hjälpt till med skörden under 1925 eller 1926, för att besitta två samovarar, för att ha dödat en gris i september 1929 ”med avsikt att konsumera den själva och därmed hålla den borta från socialistiska anslag”. Bönder greps under förevändning att de hade ”deltagit i handeln” när allt de hade gjort var att sälja något de själv skapat. En bonde deporterades under förevändning att hans farbror hade varit en tsarofficer, en annan märktes kulak på grund av hans ”överdrivna besök till kyrkan”. Men oftast, klassades människor som kulaker helt enkelt på grund av att de hade stått emot kollektivisering. Ibland rådde förvirringen i **dekulakization brigader** till en nästan extrem komik: i en stad i Ukraina till exempel, blev en *serednyak* som själv var medlem i en

dekulakization brigad arresterad av en medlem av en annan brigad som var verksam på andra sidan staden. 34

På toppen av listan över dem som stämplats som kulaker var prästerskapet. År 1930 var mer än 13 000 präster ”dekulakized”. I många byar och städer började kollektiviseringen symboliskt med stängning av kyrkan och avlägsnandet av lokala religiösa ledare. 35 Kollektiviseringen hade två stora resultat: svält och exil.

Svält till följd av Stalin

Liksom Lenin före honom, var Stalins avsikt att svinga kollektiviseringen som ett vapen mot samhället. Genom att samla så mycket säd han ville från vilken del som helst av landet, utsatte han alla människor i dessa områden för svält. Eftersom Ukraina motsatte sig kommunismen blev det målet för kollektiviseringen. Denna region drabbades av den största konstgjorda svälten i historien med totalt fyra miljoner dödsoffer. Hur detta ägde rum är signifikant. Först, i enlighet med statens allmänna kollektiviseringspolitik 1931, krävdes totalt 7,7 miljoner ton spannmål från en ukrainsk skörd vilken kollektiviseringen hade ökat till 18 miljoner ton. Detta förde de redan överbelastade byborna nästan till graden av svält och byborna i Ukraina började motstå Stalins trupper – vilket gjorde Stalin ännu mer obarmhärtig. I juli 1932 utfärdade han en virtuell dödsorder mot hela Ukraina genom att öka den tidigare kvoten och kräva ytterligare 7,7 miljoner ton spannmål som skulle levereras till staten. Miljontals människor dömdes att dö av svält. Denna politik beskrivs i Brian Moynahans bok, *The Russian Century: A History of the Last Hundred Years*:

Begärda gäng av kommunistiska aktivister, beväpnade med stålstänger upp till tio meter långa, svärmade över Ukraina. ”De sökte i huset, på vinden, i skjulet och källaren” återgav ett offer. ”Sedan gick de ut och sökte i ladugården, grisbåset, spannmålmagasinet och halmhögen...” Råa vaktorn sattes upp på fälten, stolpar med en hydda av trä och halm ovanpå. Här skulle vakter beväpnade med hagelgevär hålla utkik efter snippers; de som drivna av hunger skar av ax med saxar. De som fångades fick minst tio år under lagen Seven-eights; en del sköts. En Kharkov domstol utfärdade femtonhundra dödsdomar i månaden; **en kvinna fick ett tioårigt straff för kapning av 100 ax från sin egen tomt, två veckor efter att hennes man hade dött av svält**. De återstående kycklingarna och grisarna åts under den tidiga vintern 1932. Sedan togs hundarna och katterna. ”Det var svårt att fånga dem” skrev Vasily Grossman. ”Djuren hade blivit rädda för människor och deras ögon var vilda. Folk kokte dem...” Endast 4,7 miljoner ton spannmål hade levererats i slutet av 1932. En ny avgift tillkännagavs... Meteorologer greps för att ha utfärdat felaktiga väderprognoser som skadat skörden. Veterinärer sköts för att ha saboterat boskap. Agronomer anklagades för att vara kulaker och deporterades till Sibirien... Massvält började när snön smälte i mars 1933. Folk åt råttor, myror och dagmaskar. De gjorde soppa på maskrosor och nässlor. Korrespondenten på *The New York Evening Journal* besökte en by tjugo mil från Kiev. ”I en hydda lagade de en röra som omöjliggjorde analys” skrev han. ”Det fanns ben, grisrester, skinn och något likande en **boot top** i grytan...”.

Folk övergav sina byar. De hukade utmed järnvägsspåren tiggandes om skorpor som kastades från vagnfönster, och översvämmade järnvägsstationerna. De följde trupper på manövrar. De kröp omkring på alla fyra i städerna. Vagnar gick genom gatorna i

Kiev varje morgon för att samla ihop liken av dem som hade dött under natten. Barnen hade tunna, avlånga ansikten som döda fåglar. **Fortfarande sökte aktivisterna efter säd; sköt mödrar som de hittade grävandes efter potatis;** slog dem som inte hade svullnat upp enligt det typiska tecknet på svält för att få dem att avslöja sin källa till mat. ”Vi insåg den historiska nödvändigheten” skrev aktivisten Lev Kopolev. ”Vi utförde vår revolutionära plikt. Vi erhöll spannmål för det socialistiska fäderneslandet... Jag såg kvinnor och barn med utspända magar, de började bli blåaktiga med tomma, livlösa ögon. Och lik – lik i trasiga fårskinnsrockar och billiga filtstövlar, lik i bondestugor, i den smältande snön i gamla Vologda, under broar i Kharkov...”

...Ord om svält nådde väst... En internationell befrielsekommitté inrättades under ärkebiskopen i Wien. Den kunde emellertid inte göra något, för den sovjetiska regeringen förnekade att någon svält ägde rum. 36

Dessa grymma scener påverkade den ryska författaren Michail Sholokhov som skrev ett brev till Stalin och krävde ett slut på denna grymhet. Men Stalin hade gjort allt detta medvetet förstås:

I april 1933, skrev författaren Michail Sholokhov som passerade genom staden Kuban två brev till Stalin, där han detaljerade det sätt de **lokala myndigheterna hade torterat alla arbetare på kollektivjordbruk för att tvinga dem att lämna över alla sina återstående förnödenheter.** Han krävde att det första sekretariatet skickade någon form av livsmedelsbistånd...

I sitt svar den 6 maj, gjorde Stalin inget försök att låtsas ha medkänsla... 1933 medan dessa miljoner dog av svält, fortsatte den sovjetiska regeringen att exportera spannmål och skeppade 18 miljoner centner spannmål utomlands ”till förmån för industrialiseringen”. 37 Hungersnöd orsakade sex miljoners död – män, kvinnor, barn, åldringar och spädbarn – inte för att sovjetiska gårdar producerade otillräcklig säd, utan för att det kommunistiska partiet ville att denna konstgjorda svält skulle hända. Med andra ord, var det massmord. Stalin ville inte att västländer skulle lära om svälten eftersom han fruktade att alla stödkampanjer endast skulle försvaga det straff han hade fastställt för Ukraina. I tidskriften *Soviet Studies* kommenterade historiker Dana Dalrymple:

Sovjetunionen, har i själva verket aldrig officiellt erkänt att svälten existerade. Amerikanska och engelska studier på Sovjetunionen nämner en hungersnöd i Ukraina men ger generellt få eller inga detaljer. Ändå, har tidigare hungersnöd i Sovjetunionen erkänts av regeringen och blivit väl registrerat på annat håll. Varför skillnaden? Svaret tycks vara att hungersnöden 1932-1934, till skillnad från sina föregångare, **var en konstgjord katastrof.** 38

Som ett resultat av kollektiviseringen, drabbades bönderna i Ukraina av den största förlusten med minst fyra miljoner människors död. I Kazakstan svälte miljoner som ett resultat av kollektiviseringen. I norra Kaukasus och Svarta jorden regionen fanns det en miljon dödsfall. Med en enda order, hade Stalin sänt sex miljoner människor i döden. 39

Exil och arbetsläger

Stalin mördade miljontals andra som gjorde motstånd till kommunismen genom att skicka dem i "exil". Sovjetunionen pekade ut många minoriteter, inklusive Krimturkar, tvingade dem bort från sina hem på natten och skickade dem i döden tusentals kilometer bort. De som dog på vägen nummerade i hundratusentals.

I nedanstående noter, skrivna av en instruktör i partikommittén i Narym i västra Sibirien, ser vi att exil i Ryssland betydde "massmord":

Den 29:e och 30:e april 1933 skickades två konvojer av "föråldrade element" till oss med tåg från Moskva och Leningrad. Vid ankomsten till Tomsk överfördes de till pråmar och lossades, den 18 maj och den 26 maj, till ön Nazino som ligger vid övergången mellan Ob och Nazina floderna. Den första konvojen innehöll 5070 människor och den andra 1044: 6114 totalt. **Transportvillkoren var skrämmande: den lilla mat som fanns var oätlig och de deporterade hade tryckts in i nästan lufttäta utrymmen. Resultatet blev en daglig dödlighet på 35-40 personer.** Dessa levnadsförhållanden visade sig dock vara lyxiga i jämförelse med vad som väntade de deporterade på ön Nazino (från vilken de skulle sändas vidare i grupper till sin slutdestination, de nya sektorerna som höll på att koloniseras längre upp längs Nazina floden). Ön Nazino är en helt obebodd plats utan några bosättningar... Det fanns inga verktyg, ingen säd och ingen mat. Det är hur deras nya liv började. Dagen efter ankomsten av den första konvojen, den 19 maj, började snön att falla igen och vinden blåste upp. **Svältande, utmärglade från månader av otillräcklig mat, utan tak över huvudet och utan verktyg... var de fångade.** De kunde inte ens elda för att avvärja kylan. **Fler och fler av dem började dö...** På den första dagen, blev 295 människor begravda. Det var först på den fjärde eller femte dagen efter konvojens ankomst på ön som myndigheterna skickade lite mjöl med båt, egentligen inte mer än ett par kilo per person. När de hade fått sin magra ranson sprang folk till vattenbrynet och försökte blanda lite av mjölet med vatten i sina hattar, byxor eller jackor. **De flesta av dem försökte bara äta det rakt av och en del av dem till och med kvävdes till döds.** Dessa små mängder mjöl var den enda mat som de deporterade erhöll under hela tiden för vistelsen på ön. De mer påhittiga bland dem försökte göra någon slags rudimentära pannkakor men de hade ingenting att mixa eller laga dem i... Det dröjde inte länge innan de första fallen av kannibalism inträffade. 40

Stanford forskaren Robert Conquests bok, *The Harvest of Sorrow*, har följande att säga om de landsflyktiga från Stalins tid:

Upp till 15 och till och med 20 procent, **särskilt små barn, rapporteras dö i transit,** vilket skulle bli fallet igen på 1940-talet med massdeportationer av nationella minoriteter. Naturligtvis var de deporterade i olika form av fysisk kondition, några av kvinnorna gravida. En kosack mamma födde på ett deporteringståg. Barnet dog, vilket var vanligt. Två soldater kastade ut kroppen medan tåget var på väg. Ibland togs de deporterade mer eller mindre direkt till slutstationen. Ibland förblev de i lokala städer...

I Archangel stängdes alla kyrkor och användes som transitfängelser där nivåer med plattformar att sova på byggdes upp. Bönderna kunde inte tvätta och var täckta med sår. De strövade i staden och tiggde om hjälp men **det fanns strikta order för**

lokalbefolkningen att inte hjälpa dem. Till och med de döda fick inte plockas upp. Invånarna fruktade naturligtvis arresten själva. Även i staden Vologda var 47 kyrkor övertagna och fyllda med deporterade. 41

En annan metod av massmord som användes mot de landsförvisade var **arbetslägren.** Mellan åren 1928 och 1953 (när Stalin dog), greps och skickades uppskattningsvis mer än 30 miljoner människor vars idéer skilde sig från den sovjetiska administrationen till gulager allmänt etablerade i regioner som Sibirien, där förhållandena att överleva var otänkbara. Mer än två tredjedelar av dessa – vilket är **minst 20 miljoner- dog i dessa läger.** Fångar som levde på kanten till svält var i arbete mellan 14-16 timmar om dygnet och avrättades av lägervakter vid minsta ursäkt. Vissa fångar blev avsiktligt svultna ihjäl; andra dog, deras fysiska hälsa bröts ner av brist på näring och fruktansvärda levnadsförhållanden. Många andra tvingades arbeta i lätta och trasiga kläder och frös ihjäl i den sibiriska kylan. Först skulle fångens fingrar och tår förfrysas och falla av, sedan skulle hans öron eller näsa ”brytas av”. Hundratusentals är kända för att ha lidit och dött på detta sätt. I *Gulag-arkipelagen, 1918-1956*, ger den berömde ryske författaren Aleksandr Solzhenitsyn ytterligare exempel på denna skräck.

Röda terrorn i Östblocket

Stalin dog 1953. Terrorn som påbörjades av Lenin, vilken han hade fortsatt och utvidgat, lämnade tiotals miljoner döda och utsatte dussintals olika etniska grupper för tortyr och ångest. *The Black Book of Communism*, ger en bred översikt över kommunistisk grymhet i den leninistisk-stalinistiska eran:

Avrättningen av tiotusentals gisslan och fångar utan rättegång och morderna på hundratusentals upproriska arbetare och bönder från 1918 och 1922.

Hungersnöden 1922 vilken orsakade fem miljoner människors död.

Utrotningen och utvisningen av Donkosacker 1920.

Morderna på tiotusentals i koncentrationsläger 1918-1930.

Likvideringen av nästan 690 000 personer i den Stora Utrenisningen 1937-1938.

Utvisningen av två miljoner kulaker (och så kallade kulaker) 1930-1932.

Förstörelsen av fyra miljoner ukrainare och två miljoner andra med hjälp av konstgjord och systematiskt förevigad svält 1932-33.

Utvisningen av hundratusentals polacker, ukrainare, balter, moldovier och bessaraber 1939-1941 och igen 1944-1945 .

Utvisningen av Volga tyskarna 1941.

The wholesale utvisningen av Krim tatarer 1943.

The wholesale utvisningen av tjetjenerna 1944.

The wholesale utvisningen av ingusjier 1944/42.

Efter Stalins död, hamnade sovjetregimen i en mjukare period, om än begränsad. Men hans ”rädslans regeringstid” fortsatte styra ett samhälle byggt på rädsla. I ett senare avsnitt kommer vi närmare undersöka den rädsla som härskat i Sovjetunionen och alla andra kommunistiska samhällen och hur den organiserades.

Sovjet begränsade inte skräcken till sitt eget folk. Utbrottet av andra världskriget lät Sovjetunionen spridas över hela Östeuropa. När kriget tog slut hade ett antal länder fallit under sovjetiskt inflytande. Inom några år, med hjälp av olika politiska skiften

och manövrer, tog Moskva dem alla under dess hegemoni. Polen, Ungern, Tjeckoslovakien, Rumänien, Bulgarien, Albanien och Östtyskland föll i klorna på Stalins blodiga arv. Det röda barbariet tillfogade ett helvetiskt liv för dessa länder. De som motsatte sig regimen greps en efter en och utsattes för tortyr och avrättning. På kort tid, genomsyrade rädsla och skräck hela samhället. Långt efter, i början av 1990-talet efter nedgången av Bulgariens kommunistiska regim, beskriver en kvinna filmad i en bulgarisk dokumentär vad som hände med henne hösten 1944:

Dagen efter min far först hade arresterats, kom en annan polis runt middagstid och instruerade min mor att gå till polisstation nummer 10 vid 17 tiden på eftermiddagen. Min mor, en vacker och snäll kvinna, klädde sig och gick. Vi, hennes tre barn, väntade alla på henne hemma. Hon kom hem vid 01:30 på morgonen, vit som ett lakan med sina kläder söndertrasade. Så fort hon kom in gick hon till spisen, öppnade luckan, tog av alla sina kläder och brände dem. Sedan tog hon ett bad och sedan först därefter tog hon oss i famnen. Vi gick till sängs. Nästa dag gjorde hon sitt första självmordsförsök och det blev tre till efter det, och hon försökte förgifta sig två gånger. Hon lever fortfarande, jag ser efter henne, men hon är ganska allvarligt psykiskt sjuk. Jag har aldrig funnit vad de faktiskt gjorde mot henne.

Fångar led fruktansvärt. *The Black Book of Communism* beskriver tortyren som orsakades av Nicolae Ceausescus regim i Rumänien:

Rumänien var förmodligen det första landet i Europa att införa **metoder med hjärntvätt** som användes av kommunisterna i Asien. Faktum är att dessa taktiker mycket väl kan ha blivit fulländade där innan de användes i stor skala i Asien. Det onda målet för organisationen var att förmå **fångarna att tortera varandra**. Idén föddes i fängelset i Pitesti. Experimentet inleddes i början av december 1949 och varade i cirka tre år... Målet med organisationen var att **omskola politiska fångar genom att kombinera studier av texterna till kommunistiska dogmer med mental och fysisk tortyr**. 44 Syftet med detta var att förstöra fångarnas religiösa tro; i slutet förväntades de förneka Guds existens:

Securitate, den rumänska hemliga polisen, använde alla de klassiska tortyrmetoderna under sina förhör: misshandel, slag mot fotsulorna, hängde människor upp och ner och så vidare. Men i fängelset som byggdes på 1930-talet i Pitesti, cirka 110 km från Bukarest, överträffade grymheten dessa vanliga metoder. Filosofen Virgil Ierunca minns: ”Den mest vidriga tänkbara tortyr praktiserades i Pitesti. Fångars hela kroppar brändes med cigaretter: **deras skinkor började ruttna och deras hud föll av som om de led av spetälska**. Andra tvingades svälja skedar med avföring och när de kräcktes tvingades de äta sina egna spyor.

Enligt Virgil Ierunca inträffade omskolningen i fyra faser. Den första fasen kallades ”yttre avslöjanden”. Fången var tvungen att visa sin lojalitet genom att erkänna vad han hade gömt när ärendet hade förts mot honom och, i synnerhet, erkänna sina förbindelser med sina vänner på utsidan. Den andra fasen var ”invändigt avslöjande”, då var han tvungen att fördöma de människor som hade hjälpt honom inne i fängelset. Den tredje fasen var ”allmänt moraliskt avslöjande”, då den anklagade fick order om att **förbanna alla de saker som han höll heligt**, inklusive hans vänner och familj, hans fru eller flickvän och hans Gud om han var troende. I den fjärde fasen, var kandidaterna tvungna att **”omskola” sin egen bästa vän för att gå med i OPCB**

(Organization of Prisoners with Communist Beliefs), **genom att tortera honom med sina egna händer och därmed bli en bödel själva.**

... Eugen Turcanu (chef för OPCB, vars syfte var att omskola politiska fångar genom att kombinera studier av kommunistiska dogmer med **mental och fysisk tortyr**), **utarbetade speciellt djävulska åtgärder för att tvinga seminarister att avsäga sig sin tro.** Några hade vid upprepade tillfällen sina huvuden ner i en hink med urin och avföring medan vakterna mässade en parodi på dopritualen. 45

Människor i alla länder i östblocket utsattes för kommunismens galna mordiska impuls och passionerade hat mot religionen. Den darwinistiska-materialistiska filosofin som avser människor som djur och hävdar att det krävs konstant våld, tortyr och rädsla för att dämpa dessa så kallade ”djur”, medförde en fruktansvärd regim av tortyr i kommunistiska fängelser. Det är därför som de som betraktar darwinismen som ofarlig, eller tror att dess teorier är ofarliga, måste läsa denna bok noggrant. Den darwinistiska-kommunistiska ideologins slutliga mål är att vända människor mot varandra, att alienera dem från allt moraliskt och andligt värde och därmed ”bestialisera” mänskliga samhällen till en ”besättning” som lätt kan tämjas och styras. Oavsett med vilken ideologi de än förklarar sig är deras mål detsamma, vilket historien har bevittnat.

Mörker på Kuba

Under kalla krigets period, stödde Sovjetunionen diktatorn Fidel Castros Kuba, en annan kommunistregim. Gerillarörelsen som leddes av Castro och stöttades av den argentinska gerillaledaren Ernesto ”Che” Guevara tog makten 1959. Castro skyddade sin regim med politiskt och militärt stöd från Sovjetunionen och även när Sovjetunionen kollapsade kunde Castro överleva. Den kommunistiska rörelsen på Kuba, och i Latinamerika i allmänhet, hade en infallsvinkel av romantiken. Che Guevaras gerillarörelse framställdes i synnerhet som ”sagan om en hjälte”. Många ungdomar monterade affischer med Che kämpandes för kommunismen och sjöng latinamerikanska kommunistlåtar. Tydligt var den kubanska revolutionen en ”frihetskamp” för att rädda människor undan grymhet och tortyr under kubanska diktatorn Batista. Det var dock knappast sanningen. Om vi ser bakom de romantiska legenderna Che och Fidel, ser vi det mörka ansiktet på den kubanska diktaturen. *The Black Book of Communism*, beskriver kommunistiska Kubas arbetsläger och fängelser:

Arbetsförhållandena var mycket hårda och fångarna arbetade nästan nakna, iklädda endast lite mer än underkläder. **Som straff tvingades ”bråkmakare” skära gräs med sina tänder** eller sitta i latrindiken i timmar åt gången.

Våldet i fängelseregimen påverkade både politiska fångar och vanliga kriminella. Våldet började med förhören som utfördes av Departamento Técnico de Investigaciones (DTI). **DTI använde isoleringsceller och spelade på fångarnas fobier: en kvinna som var rädd för insekter var inlåst i en cell med kackerlackor.** DTI använde också fysiskt våld. Fångarna tvingades klättra i en trappa iklädda skor fyllda med bly och kastades sedan tillbaka ner för trapporna. Psykisk tortyr användes också, ofta observerat av ett medicinskt team. Vakterna använde natrium pentathol och andra droger för att hålla fångarna vakna. På sjukhuset

Mazzora användes elchocker rutinmässigt som ett straff utan någon form av medicinsk övervakning. Vakterna använde även attackhundar och skenavrättningar; disciplinära celler hade varken vatten eller el; **och vissa fångar hölls i total isolering...** Besök av släktingar gav ytterligare en möjlighet att förödmjuka fångarna. I La Cabana tvingades fångar visa sig nakna inför sin familj och fängslade män tvingades se intima kroppsvisitationer utföras på sina fruar.

Kvinnliga fångar i Kubanska fångelser är särskilt utsatta för sadistiska handlingar av vakterna. Mer än 1100 kvinnor har dömts som politiska fångar sedan 1959. År 1963 var de inhysta i Guanajay fångelset. Många ögonvittnens uttalanden vittnar om misshandel och andra förödmjukelser. Till exempel, innan duschen, tvingades fångarna klä av sig inför vakternas fulla vy för att sedan bli slagna av dem. 46

Efter revolutionen 1959, blev ungefär tio tusen avrättade. Fler än trettio tusen fängslades under de förhållanden som beskrivs ovan. Och, precis som överallt annars där en kommunistisk regim bildades, förde den med sig smärta, tortyr och rädsla. Under tiden, blev det kubanska folket gradvis utarmade, trots det massiva stödet från Sovjet.

Sovjetiska massakrer i Afghanistan

För att till fullo undersöka den marxist-leninistiska bolsjevikiska ideologin och dess rekord av barbari, måste vi också titta på de länder som invaderats av Sovjetunionen. Afghanistan var ett av dem som utsattes för störst grymhet. År 1978 organiserade kommunistiska armégeneraler och några kommunistiska civila en kupp i Afghanistan och meddelade att hädanefter skulle landet styras av en kommunistisk regim. De inledde också ett hänsynslöst krig mot religionen. *The Black Book of Communism* förklarar denna politik enligt följande:

Kort därefter började regeringen ett antireligiöst korståg. Koranen brändes offentligt och imamer och andra religiösa ledare greps och dödades. På natten den 6 januari 1979 massakrerades alla 130 män i Mojaddedi klanen, en ledande shiitisk grupp. Alla religiösa seder förbjöds... 47

Afghanska kommunister betalades av Sovjetunionen, vållade massmord på sitt eget folk enligt direktiv skickade av ”rådgivare” från Moskva. Efter en kort tid vid makten tillfogade de stor terror. Afghanistan skolade Michael Barry beskriver en sådan incident:

I mars 1979... **var 1700 vuxna och barn, hela den manliga befolkningen i byn (Kerala) församlade på torget och besköts med automatvapen på nära håll.** De döda och döende kastades ner i tre massgravar och begravdes med en bulldozer. Under ett tag efteråt kunde kvinnorna fortfarande se jorden röra sig en aning när de sårade kämpade för att fly, men snart slutade all rörelse. Alla kvinnorna flydde till Pakistan. 48

Samtidigt, regerade terrorn i Kabul. På den östra utkanten av staden blev Pol-e-Charki fångelset ett koncentrationsläger. I *The Black Book of Communism* finns situationen i fångelset beskrivet på detta sätt:

Som Sayyed Abdullah, chefen för fängelset, förklarade för fångarna: ”Du är här för att förvandlas till en hög med skräp”. Tortyr var vanligt; den värsta formen innebar levande begravning av fångar i latrinerna. Hundratals fångar dödades varje natt och de döda och döende begravdes av bulldozers. Stalins metod att straffa hela etniska grupper för agerande som någon av dess medlemmar antagit, ledde den 15 augusti 1979 till gripandet av 300 människor av den etniska tillhörigheten hazarer, som misstänktes ha stöttat motståndet. ”Hundrafemtio av dem **begravdes levande av bulldozrar och resten av dem dränktes i bensin och brändes levande**”. I september 1979 medgav fängelsemyndigheterna att 12 000 fångar hade eliminerats. Direktören för Pol-e-Charki berättade för alla som ville lyssna: **”Vi lämnar endast en miljon afghaner levande- det är allt vi behöver för att bygga socialism**”. 49

Alla dessa insatser riktades från Moskva. Faktum är att all Afghanistans inre tumult först planerades av sovjeterna. De hade hetsat de afghanska kommunisterna att göra kuppen, vilken de sedan använde som en ursäkt för att invadera landet för att stödja den så kallade ”demokratiska” regimen. De flesta politiska historiker godtar att motivet bakom Moskvans plan, var angående islam som källa till fara för kommunisterna. Den 27 december 1979 invaderade Röda armén Afghanistan med ursäkten att stödja den afghanska kommunistregimen mot dess muslimska ”motståndare”. Med detta växte det barbari som drabbat det afghanska folket. Röda armén fanns kvar som en ockupationsmakt i Afghanistan i tio år, under vilken tid de använde grymma och obarmhärtiga metoder i sitt försök att förstöra motsatta grupper som rättmätigt gjorde motstånd. En afghansk motståndare beskriver dessa metoder:

Sovjeterna anföll vartenda hus, plundrade och våldtog kvinnorna. Barbariet var värre än instinktivt och verkade ha planerats. De visste att genom att utföra sådana handlingar förstörde de själva grunden för vårt samhälle. 50

Mot de afghanska muslimerna använde Röda armén de tarvligaste metoder. De gjorde minor liknande leksaker för att få afghanska barn att leka med dem, utsatte tillfångatagna motståndare för fruktansvärd tortyr och bombade civila utan att tveka. I slutet av sin tioåriga ockupation lämnades tiotusentals lemlästade och döda. Det är därför som många afghanska ungdomar är utan armar eller ben och Afghanistan idag är det land som tillverkar mest proteser. Men Sovjetunionens tillbakadragande lämnade ett maktvakuum bakom sig och ett blodigt inbördeskrig utbröt. Kort sagt, det barbari som inleddes på 1970-talet på sovjetisk anstiftan tillfogade Afghanistan ett halvt sekel av grymhet och smärta.

Som tidigare nämnts, såg det kommunistiska Ryssland islams gradvisa spridning som en fara och tillfogade grymhet för att förhindra denna spridning. De förbjöd afghaner att dyrka, brände Koraner och mördade de som praktiserade sin muslimska tro. Men angriparna tog inte hänsyn till denna viktiga punkt: De som inte har någon tro alls kan inte tänka sig den troendes intima relation med Gud. De antar att genom att förstöra heliga böcker kan de få tron att försvinna också. Men tro ligger i hjärtat. De som verkligen tror vet att alla motgångar som de lider är tester från Gud; därför bär de dem tålmodigt. I Koranen (2: 155-157), säger Gud till dem som tror:

Vi skall helt visst låta er utstå prövningar genom fruktan, hungersnöd, förlust av egendom och liv och frukten [av ert arbete]. Förkunna för de tålmodiga och uthålliga ett glatt budskap - för dem som när de drabbas av olycka och motgång

säger: "Vi tillhör Gud och till Honom skall vi återvända" - [förkunna för dem] att deras Herre skall välsigna dem och innesluta dem i Sin nåd; det är de som är rätt vägleda.

Som denna vers förkunnar, testas de troende på många sätt i den här världen, men i varje svårighet vänder de sig till Gud och ber om hans hjälp. Av denna anledning, känner ingen muslim bekymmer eller hopplöshet inför de svårigheter han möter. Tvärtom, finner han nöje i vetskapen att Gud har uppenbarat sitt löfte i Koranen och att fortsättningsvis, kommer hans glädje att överflöda.

Filosofin bakom kommunistiskt barbari: "Bestialiserandet" av människor

Det tjugonde århundradets kommunistiska lögn som föreslagits av materialistiska filosofer som Marx och Engels, har varit en dödsmaskin med en omätlig törst efter blod. Kommunismen har begått fruktansvärda brott, utsatt människor för sociala påtryckningar, rädsla, exil, tortyr, arbetsläger, svält och slakt. Men, för att inte uppleva samma barbari igen i framtiden, måste vi överväga dess verkliga orsak. Är det bara en fråga om grymhet och personlig ambition hos diktatorer som Lenin och Stalin? Eller om genomförandet av en darwinistisk- baserad kommunistisk ideologi? Som ni kommer att se, är det andra alternativet det rätta. Barbari är den uppenbara **naturliga följd** av den kommunistiska idén om att en människa bara är en annan "art". Som Marx aldrig tröttnade på att påpeka, är kommunismen baserad på Darwins evolutionsteori som beskriver människan som avancerade djur och som tyder på att konflikter och kamp mellan folk, förtryck, grymhet och våld är naturliga och legitima. Om någon som accepterar denna filosofi har tillräckligt med kraft och resurser, kommer han finna det lätt att begå alla typer av grymhet. Angående denna idé, har *The Black Book of Communism* följande att säga:

Att sätta människor i döden kräver ett visst mått av studier. Relativt få människor önskar aktivt död åt sina medmänniskor, så en metod att underlätta detta behövde hittas. **Det mest effektiva sättet var förnekandet av offrets mänsklighet genom en process av avhumanisering.** Som Alain Brossat konstaterar: "Den barbariska rensningsritualen och idén om förintelsemaskinen på högsta växel **are closely linked in the discourse and practice of persecution to the animalization of the Other, to the reduction of real or imaginary enemies to a zoological state**".

Alain Brossat (fransk filosof, författare) påminner om att europeiska **shivarees** och karnevaler hade börjat **en lång tradition av animalisering av den andra**, vilket återuppstod i politiska karikatyrer under det artonde århundradet. Denna metamorfa rit tillät allehanda dolda kriser och latenta konflikter att uttryckas. I Moskva på 1930-talet fanns det inga metaforer alls. **Den animaliserade motståndaren behandlades verkligen som ett byte som skulle jagas** innan det sköts i huvudet. Stalin systematiserade dessa metoder och var den första att använda dem i stor skala och de antogs av hans arvingar i Kambodja, Kina och på andra håll. Men Stalin själv uppfann inte dessa metoder. Skulden bör antagligen vila på Lenins axlar. **Efter att han tog makten, beskrev han ofta sina fiender som "skadliga insekter", "löss", "skorpioner" och "blodsugare".** 51

Som Marx, Engels och Lenin betonade många gånger, är kommunistiskt barbari inget annat än genomförandet av darwinismens uppfattning att människor bara är djur. Enligt Stéphane Courtois, forskningschef på The National Scientific Research Center (Centre National de la Recherche Scientifique-CNRS) i Frankrike och expert på historien om kommunismen:

I kommunism existerar en sociopolitisk eugenik, en form av social darwinism. För att citera Dominic Colas, ”**som mästare i kunskap om utvecklingen av sociala arter, beslöt Lenin vem som borde försvinna på grund av att ha dömts till historiens soptunna**”. Från det ögonblicket att ett beslut hade gjorts på ”vetenskaplig” grund, (det vill säga baserad på politisk och historisk ideologi, liksom i marxism-leninismen) att bourgeoisien representerade ett stadium av mänsklighet som hade överträffats, kunde dess likvidation som klass och avvecklingen av de individer som faktiskt eller förment tillhörde den vara berättigat. 52

I slutet av hans kommentar, påpekar Courtois,

Rötterna till marxist-leninismen kanske inte är att finna i Marx alls, men i en avvikande version av darwinism, tillämpad på sociala frågor med samma katastrofala resultat som uppstår när sådana idéer tillämpas på rasfrågor. 53

Visst kan det relateras: kommunism är definitivt rotad i darwinism – inte en ”avvikande version av darwinism” utan autentisk darwinism. Källan till idéerna att människor är en art av djur, att historien fortskrider genom en naturlig och oundviklig konflikt, att ingen är ansvarig för sina handlingar, är Charles Darwin. Darwin föreslog helt enkelt teorin; kommunisterna genomförde det. Det blodiga beaktandet av det tjugonde århundradets kommunism, som presenterar alla dumheter av dialektisk materialism i skepnad av ”vetenskap” är i själva verket tillämpad darwinism.

KAPITEL 3

KOMMUNISMENS MATTA VÄRLD

Kommunistisk ideologi har producerat ett märkbart konservativt, stelt, färglöst samhälle. För att förstå detta, behöver man bara minnas kommunisternas inställning till sina egna medborgare. Som ansatt tidigare, ser den materialistiska filosofin vid roten av kommunismen en människa som bestående endast av materia. Den förnekar existensen av en mänsklig själ eller ande och hävdar att det mänskliga medvetandet inte är något annat än en produkt av ”materia i rörelse”. För en materialist är människor därför bara avancerade maskiner. Alla deras tankar och känslor anses vara resultatet av kemiska reaktioner som sker inuti maskinen. Med andra ord, tror materialister att cellerna och atomerna som komponerade oss har medvetande, tankekraft, ser och hör, njuter av skönhet och känner sorg när de konfronteras med dåliga erfarenheter. Om du skulle fråga någon av dessa människor om en atom kan tänka skulle de säkerligen säga nej, men de tror att tankeförmåga uppstår när vissa atomer går samman för att bilda hjärnan. Mer därtill, förutsätter marxistisk ideologi att all den mänskliga kulturen och medvetandet är materiellt baserat. **Enligt kommunistiskt tänkande, existerar inget oberoende medvetande förutom den materiella världen runtomkring oss.** Tvärtom, mänskligt medvetande upplevs helt

inom materiens värld. Marx hävdade att, **”Det är inte människans medvetande som bestämmer dess väsen, utan tvärtom, deras sociala varelse som bestämmer deras medvetande”**. 54 Ludwig Feuerbach, en ledande marxistisk tänkare, sammanfattade den materialistiska logikens nonsens när han förklarade, **”en person är vad han äter”**.

På grund av deras materialistiska fördomar, ser marxister det mänskliga samhället i termer av materiella kriterier. De fokuserar mycket av sin uppmärksamhet på idén om ”klass” som ett materiellt koncept. Klass avser de olika ekonomiska nivåerna i ett samhälle och för marxister är det det enda viktiga kriteriet. Enligt marxister, till exempel, är arbetarna en enda klass som kallas ”proletariatet”; kapitalisterna komponerar ”bourgeoisien” klass. Eftersom alla arbetare lever under olämpliga förhållanden måste de dela samma ”proletära medvetande”. På samma sätt måste alla kapitalister dela ett ”borgerligt” medvetande eftersom de alla delar samma välfärd. Marxister accepterar inte att en arbetstagare eller en fabriksägare möjligtvis kan ha ett helt annat medvetande som härrör från hans egen oberoende karaktär eller världsbild.

55

En naturlig följd av denna synpunkt är att dela in människor i separata materiella kategorier och utvärdera dem därefter. För en marxist, är de enda befintliga kategorierna- såsom bourgeoisien, den lilla (eller petite) bourgeoisien, proletariatet, imperialister och kompradorer – helt baserade på materiella faktorer. Om en person arbetar i en fabrik med sina egna händer, är hans existens bestämd av det arbete han gör. Om en bybo arbetar på fälten, är hans enda medvetande som en bybos.

På grund av denna synpunkt, hävdar marxister att historiens enda avgörande är ”produktionsmedlen”. Marx berömda *Das Kapital* försöker tolka historien i termer av produktionsmedlen. Enligt Marx, var det ”primitiva samhället” en grupp av jägare-samlare. Med övergången till jordbruk, föddes ett samhälle med ”livegna”. Senare utvecklades det ”feodala samhället” tillsammans med nya ändringar i den typen av produktion. När maskinerna uppfanns kom en ny typ av produktion kallad industri. Med det kom det ”kapitalistiska samhället”. Enligt Marx uppstod och utvecklades begrepp som religion, stat, lag, familj och moral från skillnader i vilka typer av produktion.

Marxismens snäva syn på historien har vederlagts med förklaringar av många tänkare som inte talar om konkreta erfarenheter. Därför, finns det ingen anledning att visa ogiltigheten här, bara för att fokusera på det konservativa, tråkiga, stela, färglösa samhälle som ett materialistiskt företag producerar. I motsats till den marxistiska tron, är den mänskliga anden eller själen inte en materiell produkt. Tvärtom, det vi kallar materia syns, hörs och känns av anden. Därför är det inte möjligt att definiera den mänskliga anden i termer av de materiella förhållandena där den befinner sig. Gud skapade den mänskliga anden med olika aspekter och tendenser såsom intelligens, fantasi, känslor och önskningar. Oavsett vilka omständigheter en person befinner sig i, kommer dessa tendenser inte förändras; de kommer endast att uttryckas på ett annat sätt. Gud skapade den första människan och gav honom samma egenskaper och färdigheter som dagens människor. Av denna anledning behöver vår nivå av medvetande inte variera beroende på den plats eller tid vi lever i. Viljan, känslan, tankarna och sinnet för den allra första människan i historien är desamma som för alla som lever idag. Den enda skillnaden är de medel han använder för att

uttrycka dem. Individens medvetandenivå varierar beroende på hur han använder de mentala färdigheter och uppmaningar han har fått av sitt samvete. Muslimer som är medvetna om detta, begränsas inte av tid, plats, miljö eller särskilda ideologiska idéer. Som Gud har befallt dem i Koranen, begrundar de allt som händer dem, försöker att förstå dess nyanser och se dess skönhet. I Koranen (2:164), beskriver Gud den troendes medvetande:

I skapelsen av himlarna och jorden, i växlingen mellan natt och dag, i skeppen som plöjer haven [lastade] med det som är till nytta för människorna, i regnet som Gud sänder ned och därmed ger nytt liv åt den jord som varit död och låter djur av alla de slag befolka den och i vindarnas och molnens rörelser, drivna mellan himmel och jord i bestämda banor - [i allt detta] ligger förvisso budskap till dem som använder sitt förstånd.

Av denna anledning, har de som tror på Gud en bred horisont. De tänker alltid fritt och är oändligt kreativa inom olika områden av konst och estetik. Oförmögna att förstå denna sanning, försökte Marx och hans anhängare proppa mänskligt medvetande i den extremt snäva, fabricerade formen av "klassmedvetande". De tvingade alla som de kunde påverka att tänka och leva i dessa imaginära termer. I varje land där marxismen slog rot, precis som den mördade tiotals miljoner utan ånger, så frös den mänskliga uttryck i konst, estetik och andra uttryck för den mänskliga anden.

Den "kommunistiska konstens" livlöshet

Med den bolsjevikiska revolutionen i oktober 1917 etablerade Ryssland världens första marxistiska regim. Först med Lenin, sedan under Stalins stålänve, omformade den kommunistiska ideologin hela landet. Dess inflytande kan ses i de viktigaste delarna av kultur såsom konst, estetik och arkitektur.

Omedelbart efter revolutionen, kom idén om "proletär konst" i förgrunden. I en tidning som heter *Iskusstvo Kommuny* ("Commune Art"), meddelade kommunistiska konstnärer sin avsikt att producera konstverk för att tjäna proletär kultur. De uttryckte liknande idéer i organisationen kallad *proletkult* ("proletär kultur").

De började diskutera innebörden av "**proletär konst**". Från början av 1920-talet försvarade välkända ryska konstnärer som Vladimir Yevgrafovich Tatlin och Aleksandr Mikhailovich Rodchenko **tanken att en konstnär måste vara en tekniker som ger praktiska lösningar på problem med proletariatet**. Lenin stöttade denna idé och undertryckte många områden av konst som ansågs vara värdelös ur synvinkel av proletariatet. Till exempel, fastställde Tatlin och Rodtjenko att en konstnärlig representation inte skulle vara till någon nytta för en arbetstagarare i hans vardagsliv och beslutade att målning var en ogiltig konstform.

År 1921, blev denna nya kunskap om konst så kallad "konstruktivism", Sovjetunionens officiella konstpolicy. Tatlin, i spetsen för detta sätt att tänka, tyckte det var nödvändigt att göra något "nyttigt" som att designa hus och möbler istället för att måla värdelösa bilder. För att bidra till proletariatets liv, designade han kläder för dem att bära under sina långa arbetspass som skulle hålla dem med hög värme och

flexibilitet med minsta vikt och utgift i råvaror. Han konstruerade också en typ av spis vilken skulle ge den största hettan med minsta möjliga bränsle.

Alla konstnärer blev inte "ingenjörer" som Tatlin, men de accepterade tanken på "proletär konst" och använde sina talanger för att tjäna kommunistisk ideologi. Nästan alla sovjetiska konstnärer för tiden producerade affischer, skyltar och slagord för användning i arbetarklubbar och små sammankomster kallade "sovjeter". Alla delade gemensamma bilder: kraftfulla, muskulösa sovjetiska bybor och arbetstagare med en hammare eller klyv i handen, stående arga proletära figurer som bryter sina kedjor i bitar, beväpnade soldater marscherar under röda fanor under Lenins ledning...

I denna nya förståelse av konst, **var begreppet "estetik" frånvarande, även betraktad som en farlig borgerlig bilaga.** Det estetiska idealet var avlägset från alla bilder, statyer, affischer, inredning och arkitektur. *The Encyclopedia Britannica* säger att en "**anti-estetism**" styrde kommunistisk konst, vilken blev kännetecknad av en uppsjö av grova, tråkiga och råa sinnrikheter. Under Stalins tid blev denna förståelse av konst den ännu mer konservativa officiella politiken kallad "**socialistisk realism**", beskriven som föreställningen att konsten är tillägnad den "realistiska" representationen av principerna för den sovjetiska revolutionen (det vill säga kommunistisk ideologi) i det dagliga livet för proletariatet. Enligt den socialistiska realismen bör romaner skildra kommunistiska militanta som avgörande, modiga och självupppoffrande, beskriva deras förmenta exemplariska kamp och visa hur glada bybor och arbetstagare är tack vare revolutionen.

Konstnärer av socialistiska realismen hade inga samvetsbetänkligheter om skildrandet av den direkta motsatsen till sanningen – att revolutionen inte medförde människorna lycka utan hunger, förtryck och död. Egentligen är den socialistiska realismen inte realism utan ett uttryck för romantisk fantasi. Enligt *The Encyclopedia Britannica*, "**ser den socialistiska realismen tillbaka på romantiken i det att den uppmuntrar en viss stegring och idealisering av hjältar och händelser för att forma massornas medvetande**".

Socialistisk realism, definierat år 1932 under de blodigaste dagarna under Stalins regim, förblev Sovjetunionens officiellt statliga konstpolitik fram till 1980-talet. Under hela den här perioden, dominerade kommunismens glädjelösa, kalla och stagnerande atmosfär den sovjetiska konsten. För att få internationellt erkännande, uppmuntrade sovjetregimen konstnärer och betonade vikten av produktionen av nya verk. Men på grund av den socialistiska realismens dogmatiska synsätt förblev dessa verk tryckta i sina smala, trista och fula former. Från 1949 och framåt, överfördes den socialistiska realismen till Kina där en kommunistisk regim hade tagit makten. Samma tråkiga, råa förståelse av konst rådde där också.

Under perioden före revolutionen, hade det ryska samhället dock producerat några utmärkta konstverk och magnifik arkitektur. Det världsberömda eremitaget i St. Petersburg innehöll en enastående samling av konst, om än till stor del av europeiska konstnärer. Men kommunismen frös den ryska konsten 1917 och till och med vände dess utveckling. Glädjelösheten i den kommunistiska konsten **resulterar från den materialistiska filosofin** som bestämmer den kommunistiska världsbilden. Den materialistiska filosofins ytliga tänkande som anser en människa bara vara en

blandning av materia, försöker reducera allt till materialet. Att tillämpa materialistisk filosofi till konst har varit ett fiasko, som i alla andra områden där det tillämpats. Riktig konst är en gudagiven estetisk njutning genom vilken människor kan uttrycka sin kärlek till skönhet och andra känslor. För att producera konstverk, måste den mänskliga anden kunna uttrycka, på friaste möjliga sätt, de medfödda tendenser som skapade inom den. Den kommunistiska diktaturen som grundades i Sovjetunionen – som senare kopierades av regimer i Kina, Östblocket, Indokina och Kuba- avlägsnade fullständigt denna fria och trivsamma miljö. De dödade konsten genom att utsätta sitt folk för konstant förtryck.

Genom att alienera dem från religionen levererade kommunismen dessutom konsten ännu ett slag. Främst av känslorna som inspirerar till konst är den andliga glädje och glöd som härrör från religionen. Samtliga av historiens största konstnärer, skulptörer och arkitekter skapade verk som bygger på religiösa teman och hämtade kraft och inspiration från sina andliga övertygelser. De betraktade inte människan som en art av djur som skulle gå under med döden, utan som en varelse som Gud begåvat med en ande. De älskade att prisa mänskligheten i sina verk och visa reflektioner av Guds konstnärlighet i skapelsen. I samhällen utan religion, förlorar människor oundvikligen denna glöd och känsla av glädje och omges av en andlig mållöshet. Detta har upplevts i alla kommunistregimer. **Som ett resultat av ett icke religiöst samhälle och idéer om att en människa är en djurart, har människors liv inget värde och en individ upphör att existera när hans kropp dör. Sådana samhällen har blivit dominerade av pessimism, melankoli, glädjelöshet och meningslöshet.** Maos röda Kina (vilket vi kommer undersöka senare) visar ytterligare slående exempel på kommunistisk konservatism och inskränkthet. Alla tvingades bära samma typ av kläder och under den kulturella revolutionen var det förbjudet att ha husdjur.

Den ”kommunistiska vetenskapens” nonsens

Vetenskap var ett annat fält som fick ett hårt slag av kommunismen. Stalins regim, tillsammans med uppfinningen av begreppet ”**proletär konst**”, föreslog också idén om ”proletär vetenskap”. Enligt denna teori, finns det borgerlig vetenskap och proletär vetenskap. Skillnaderna mellan de två kommer leda till olika resultat. Vi kan jämföra detta med nazitysklands förkastande av iakttagelser av judiska vetenskapsmän – Einstein, bland andra.

Proletär vetenskap är faktiskt inget annat än vetenskap korrupt enligt kraven i materialistisk filosofi. En uppenbar demonstration var ”**Lysenko affären**” som satte sin prägel på Stalins sovjetregim. Trofim Denisovich Lysenko utbildades i olika jordbruksskolor i Sovjetunionen. Han uppmärksammades av Stalin på 1940-talet och antog den totala dominansen av den sovjetiska politiken inom jordbruk och biologi. Viktigast av allt, avvisade Lysenko genetikens lagar som upptäcktes av den österrikiske prästbotanisten Gregor Mendel i slutet av 1900-talet och som påvisades genom ytterligare experiment under det tjugonde århundradet. Lysenko avfärdade Mendels lagar som ”borgerlig vetenskap” och stödde istället tesen från artonhundratalets franska evolutionistbiolog Lamarck med ”arv av förvärvade kunskaper”.

Lysenkos idé byggde inte på några vetenskapliga bevis. Men eftersom Sovjetunionen upplevde en stor jordbrukskris på 1930-talet började Lysenko att väcka

uppmärksamhet. Han lovade att genom att införa hans teori, skulle en mycket större och mer effektiv spannmålsproduktion garanteras än vad andra biologer trodde. Han hävdade till exempel att när vete odlades under lämpliga förhållanden, skulle den producera råg frön – och han förberedde för att uppnå detta (detta är som att säga att hundar som lever i det vilda så småningom kommer bära kullar av rävar – ett påstående som är helt i strid med vetenskapen och där inget exempel någonsin har observerats). År 1940 satte Stalin Lysenko i spetsen för Institute of Genetics of the Academy of Sciences of the USSR, och han satt på denna stol i 25 år. Lysenko ledde också Lenin All-Union Academy of Agricultural Sciences, en av Sovjetunionens viktigaste institutioner. År 1948 var det förbjudet att vara utbildad i eller forska inom området klassisk genetik. **De genetiker som förkastade Lysenkos evolutionistavhandling och fortsatte stödja Mendels genetikupptäckt greps i hemlighet och avrättades.**

Samtidigt, skapade Lysenkos jordbrukspolitik utbredd brist på produktivitet. Till exempel, hävdade han att genom att lägga frön i kallt vatten en stund innan de skulle sås, skulle göra dem resistent mot kall väderlek. För att testa denna hypotes hade han massor av frön nedsänkta i kallt vatten som sedan såddes på den sibiriska stäppen. Naturligtvis var det inget av fröna som grodde. Liknande experiment slutade alla i katastrof men dessa misslyckanden påtalades aldrig förrän 1960-talet. Slutligen 1964, blev det officiellt erkänt att Lysenkos teori var fel. Stora ansträngningar användes för att få Mendels genetikupptäckter att tillämpas igen. Ryssland anammade den amerikanska typen av blandad hybridisering hantering och använde dynga för att gödsla åkrarna. Även om deras meningslösa avhandling var ett hårt slag mot den sovjetiska vetenskapen och jordbruket, övergav inte Lysenko och hans anhängare sina idéer. I själva verket, vidhöll de sina positioner och titlar i det sovjetiska vetenskapliga etablissemanget.

Generellt, nämner inte moderna evolutionister Lysenko affären, **en historisk dokumentering av den stora skada som kan åsamkas av en blind hängivenhet till materialism och evolutionsteorin.** När de väl talar om Lysenkos idéer, avfärdar de dem som en dogmatisk form av "lamarckism". Men han och hans anhängare var inte bara lamarckister, de var också darwinister, och ansåg Lamarck och Darwin vara två komplementära evolutionistteoretiker. När Lamarcks teori om "arv av förvärvade egenskaper" övergavs som grundlös, insåg de att det lämnade Darwins teori utan grund. Därför, fortsatte de blint att stödja Lamarck.

I sin artikel "Darwinian Evolution and Human History", kommenterar den marxistisk-darwinistiska tänkaren Robert M. Young:

Vi rör oss närmre vår egen tid, tron på att samhället och naturen följde lagar som var både evolutionära och kommunistiska ledde till en av de mest katastrofala episoder i den stalinistiska regimen på 1930-talet och 1940-talets-Lysenkoism. Naturens lagar sades vara dialektiska och varje biolog som följde icke-ortodoxa vyer förlorade sitt jobb, ofta sin frihet och ibland sitt liv. **Lysenkoism var en evolutionism som ignorerade eller motsatte den intressanta utvecklingen inom genetik i resten av världen. Men detta gjordes i darwinismens namn... 56**

Motståndet mot genetikens lagar som sovjetiska administratörer på Lysenkos tid visade, är bara ett exempel på materialistisk fanatism. På samma sätt som Lysenko

och hans anhängare vägrade att acceptera genetikens lagar blundar också många av dagens materialister för ”designen” (det vill säga avsiktlig skapelse) att vetenskap har upptäckts i alla levande ting, bara på grund av sina egna ideologiska fördomar. För att producera en livskraftig motsatt teori har de slösat bort miljontals dollar och många års arbete på forskning som inte har lett någonstans.

Den kommunistiska ideologins påverkan på socialt liv

På 20-talet, har kommunistisk fanatism haft mycket negativ påverkan på det sociala livet i länder under dess regimer, påtvingat folk ett helvetiskt liv i avsaknad av medkänsla, förnekar Guds existens, alienerar dem från religion och avfärdar alla andliga och moraliska värden. Det har präglat samhällen med en mentalitet som tänker på människor som bitar av materia som kommer att förgås efter döden och har etablerat en av de mest omänskliga institutionerna i historien. Det kommunistiska systemet som observerats i Sovjetunionen, öststaterna och röda Kina – har för avsikt att skapa modellsamhällen som betraktar sina medborgare som flockar av djur, precis som den materialistisk-darwinistiska teorin avsåg.

Några av kommunistisamhällets grundläggande trossatser kan listas enligt följande:

- Darwins evolutionsteori och Engels ”naturlig dialektik” betraktar människan som en avancerad djurart. Därför är tanken att samhället är en flock djur uttalad på alla nivåer. Kommunistiska regimer producerar en glädjelös, andefattig, livlös person någonstans mellan en människa och maskin.
- Det kommunistiska systemet sätter inget värde på individer. Eftersom det finns så många i flocken kan förlusten av en inte spela någon roll. De handikappade eller de som inte kan arbeta utvisas från flocken och lämnas att dö. De med ohälsa betraktas som belastningar. Eftersom det inte finns någon förlåtelse, nåd eller känsla av lojalitet, fruktar alla ålderdom och död. Den åldrade får ingen uppmärksamhet, synd eller respekt i förslaget att de borde vara som ”elefanter som går till kyrkogården innan de dör”.
- Som med djur i en flock, är samhället bestående bara av en sorts person. Kläder, bilar och hus är alla samma. Hela samhället domineras av en intensiv monoton utan känsla för estetik. Idrottare, konstnärer, akademiker och arbetare delar alla samma livsstil. Husen är byggda som fähus och kläder är anpassade som en fäll att hålla borta kylan.
- Systemet bygger helt på det materiella begreppet ”arbete och produktion”. Det som är viktigast är inte en enskild medborgares kvaliteter utan det bidrag han kan ge till samhället. Den idealiska personen är en hårt arbetande arbetare eller hårt arbetande bybo. Den vägledande tanken är att ”produktion stärker flocken”. Ingen uppmärksamhet ägnas åt människans moraliska värderingar, intentioner eller andliga tillstånd.
- Att se livet som en kamp för överlevnad, gör att detta sätt att tänka inte har några problem med att göra sig av med de svaga. Tvärtom, anses detta vara nödvändigt. Precis som det finns en brutal kamp för överlevnad bland djur, sätter alla sig själv främst, och så finns det inget avancemang. Eftersom människor saknar medkänsla kan samhället omöjligen uppnå fred och välbefinnande. Brist på medkänsla och barmhärtighet i kombination med rädsla för framtiden orsakar hopplöshet och pessimism får dominera.

- På grund av "flock psykologi", lever folk från den lägsta till den högsta levande i ett konstant tillstånd av rädsla och reagerar snabbt med ängslighet för allt. De fruktar att mannen vid dörren bär en överrock; de är rädda att kallas inför myndigheterna. Men källan till deras rädsla är inte klar och ingen kan definiera den.
- Istället för fruktan för Gud finns det olika "rädslocentra". I Sovjetunionen till exempel, försökte KGB (och underrättelsetjänster som Checka och NKVD före det) ingjuta dödlig skräck i hela samhället. Miljoner kan skickas i döden utan rättegång eller försvar. Övertygelsen att dessa organisationer hör och ser allt dominerar medborgarnas sinnen. Sådana organisationer utvecklar ett system för selektiv rensning baserat på djungelns lag.
- Eftersom Gudsfruktan systematiskt utrotas förtrycker individer sina djupaste drifter i den mån de är rädda för systemet. Om systemet inte upptäckte eller kunde straffa skulle de begå stöld, korruption, förskingring och alla typer av olagliga handlingar.
- Ångest, rädsla och panik som föranleds av den miljö de lever i försätter människor i stress. De kan inte sova på natten eller dagen, allt gör dem oroliga. De förlorar snabbt kroppslig styrka. Intensiva påtryckningar och svåra levnadsförhållanden utmattar män och kvinnor i tidig ålder och orsakar dem ibland en för tidig död. På grund av hopplöshet kan de inte njuta av det goda i livet utan bedövar sig själv med alkohol och lever sina helvetiska liv i ett tillstånd av berusning.
- Att tro att de kommer gå under efter döden, gör att människor ihärdigt håller tag i livet. I sin kamp för livet betraktar de alla andra som en rival, om inte en fiende, och missunnar varje handling som en förolämpning mot sig själva. De upplever socialismens grundsatser så som "ömsesidig hjälp" och "stöd" bara i slagord. I själva verket betraktar alla varandra med en misstanke som fördömer dem till ett liv i ensamhet.
- Eftersom den enskilde inte har någon tro på Gud kan han inte fästa sig vid någon i ett meningsfullt, förtroendefullt förhållande. Det darwinistisk-kommunistiska systemet krossar alltid individer som är fientliga mot varandra eftersom alla när som helst kan ta bort vad de har. I en kommunistisk stat, är den enda en individ kan lita på sig själv. Men eftersom han vet att han är svag, litar han inte ens på sig själv och domineras av intensiv hopplöshet. Därför klagar han alltid på sitt liv men kan inte försöka ändra det.
- Eftersom människor i kommunistiska samhällen har stängda sinnen finns det brister i varje aspekt av deras liv vare sig det är i skolan, hemma eller inom underhållning. De kan endast agera i enlighet med vad de fått lära och kan därför inte komma med några originella idéer för att hantera nya problem som konfronterar dem. Om de gör det, svarar de i själva verket med våld.
- Tanklösa människor har oorganiserade sinnen och kan inte använda resurserna produktivt. De slösar resurser på utopiska fantasier, såsom i fallet med Lysenko.
- Kommunismen förstör familjer, den grundläggande enheten i samhället. Det finns inga äktenskap i sann bemärkelse, bara befruktning och förökning. Äktenskap ingås inte till förmån för moral; dess syfte är fortsättningen av arten. Familjer tar inte hand om sina barn; staten, eller de som utsetts av den, utför denna funktion. Ett barn ses som ett nytt tillägg till flocken och utbildas att kämpa för och skydda den. Eftersom mamman hatar sitt hem och sin miljö, överför hon sin hårdhet på sin avkomma. Barn som växer upp berövade på

familjens kärlek blir pessimistiska och aggressiva. Istället för kärlek och respekt i hemmet härskar fientligheten. Barnet har ingen att lita på.

- I ett samhälle utan äktenskapsbegrepp, trohet eller kyskhet med bara en parningsmentalitet, blir prostitution omfattande.
- Polis-statens kommunistiska kontrollerande förtryckar-samhälle kan inte ersätta samvete och gudsfruktan. Av denna anledning skjuter brottsligheten i höjden; tjuveri härjar överallt. Folk själ från fabriker, gårdar och kooperativa kollektiv som en självklarhet.
- Hur mycket den kommunistiska ideologin än hävdar annat, är rasism utbredd i kommunistiska samhällen. I Sovjetunionen till exempel, fanns antipati till alla som inte var ryssar, speciellt muslimer. I tysthet antogs den rasistiska darwinistiska teorin, ryssar betraktade olika muslimska minoriteter och andra minoriteter som ”etniska grupper som inte var helt utvecklade” och utsatte dem för masslakt under namnet utvisning. Den kommunistiska ideologin ser mord som ”naturlig dialektik” – en naturlig del av evolutionen.
- Kommunism ser människor endast som produktiva djur. Den reserverar ett speciellt hat och avsky för byborna. Marx kallade byborna underlägsna ”potatissäckar”. Som vi såg tidigare, mördade Lenin och Stalin miljontals genom att medvetet låta dem svälta. För dem, var bybor bara flockar av djur som producerade spannmål och bomull. Konfiskering av vad de producerade (kollektiviseringen), inklusive honung från deras bikupor, sågs som legitima och rimliga.

Dessa generaliseringar är endast en bred skiss av ett samhälle utan religion. I länder där misstro råder, oavsett vad de kallar sig, måste detta sätt att leva oundvikligen råda. Människor blir inte respekterade som värdiga varelser som Gud skapade och utrustade med anden. Med människor som betraktar varandra som avancerade djur som kommer förgås med döden, kan inte ett samhälle uppleva välbefinnande, fred, säkerhet, samarbete eller broderskap. Ingen tänker på någon annans komfort, hälsa eller välbefinnande. Dessutom, i sådana samhällen som avlägsnats från religion, är det omöjligt att finna enbart administratörer och människor som arbetar till förmån för alla. Alla ser efter sina egna intressen och försöker göra vinst på så mycket de kan.

Den darwinistisk-kommunistiska etableringen fortsätter att undertrycka den ryska befolkningen

Eftersom en darwinistisk-kommunistisk stat betraktar människor som djur, varken respekterar eller litar den på dem. Således, etablerar den en miljö av rädsla, förtryck, falsk fara och terror för att kontrollera dem. Den beskådar alla med misstänksamhet och betraktar dem som skyldiga och potentiella förrädare. I en sådan stat behöver inte en person begå ett brott, bara vara misstänkt, för att straffas, förgripas på eller dödas.

Den berömde historikern Tzvetan Todorov beskriver hur stater med denna filosofi beter sig mot sina folk:

Fienden är den stora motiveringen för terror och den totalitära staten behöver fiender för att överleva. Om den saknar dem uppfinner den dem. När de har

identifierats behandlas de utan nåd... Att vara en fiende är en ärftlig fläck som inte kan tas bort... **kommunismen är inte annorlunda. Den kräver förtryck (eller i stunder av kris, eliminering) av bourgeoisien som klass. Att tillhöra klassen räcker: det finns ingen anledning att faktiskt ha gjort något alls.** 1

Dessa ord från Lenin är viktiga för att förstå attityden hos en kommunistisk stat gentemot sitt folk:

I verkligheten är staten ingenting annat än en maskin för att undertrycka en klass med en annan. Diktatur är regelbaserat direkt på tvång och obegränsat av några lagar. **Proletariatets revolutionära diktatur är regler vunna och upprätthållna genom användning av våld av proletariatet mot bourgeoisien, regler som är oberoende av några lagar.** 2

Som Lenin förklarade med egna ord, litade inte den darwinistisk-kommunistiska sovjetregimen på sitt eget folk och betraktade dem som värdelösa djur – därav orsakade det döden, genom tortyr eller svält, för tiotals miljoner och störtade nationen i årtionden av terror och mörker. Dagens ryska befolkning har fortfarande bestående ångest av samma skäl, eftersom det finns vissa tjänstemän inom den ryska statens mekanism som upprätthåller en kommunistisk mentalitet och betraktar en person som ett djur eller värdelöst objekt.

En händelse som ägde rum år 2000 i Ryssland är ett bevis på detta och visar ännu en gång den mörka sidan av den darwinistisk-kommunistiska mentalitetens arv från sovjettiden. Efter att en ubåt sjönk, gick det lång tid innan Moskva försökte rädda de ombordvarande. Skälen påstods vara ”statens säkerhet” och inte förrän långt senare var katastrofen aviserad västerländska nationer som kunde ha gett stöd. Ryssland övergav medvetet sina sjömän till döden och en rysk mor som reagerade på denna skräck gavs en injektion med lugnande preparat av säkerhetsstyrkor. Detta är ett slående exempel som avslöjar att den stalinistiska mentaliteten fortfarande innehar makten över de ryska statliga myndigheterna.

1- Tzvetan Todorov, *L'homme dépaysé*, Paris, Le Seuil, 1995 s. 33 (*kursivering tillagd*)

2- Lenin: "The Proletarian revolution & The Renegade Kautsky"; *Selected Works in 3 Vols*, Moscow; 1964; Vol 3. s.75 (*kursivering tillagd*)

DE FÖLL OFFER FÖR KGB

KGB TAKTIK ÄRVT FRÅN SOVJETERNA

I ett samhälle där de moraliska värderingarna i Koranen beaktas, värderar alla varandra som Guds tjänare. Ingen önskar någon belöning när de gjort något bra. Tvärtom, utför de goda handlingar kontinuerligt, och i sina ansträngningar försöker de vinna Guds godkännande. De hoppas på ett gott liv efter detta, övertygade att **”de som ålägger välgörenhet eller det som är rätt, eller ställer saker till rätta mellan människor... söker Guds välbehag”**, kommer att ges **”en riklig belöning”** (Koranen 4:114). De gör det utan förväntan om att få några fördelar från andra; utan ser bara efter sin belöning från Gud. I Koranen (76:8-10), beskriver Gud detta exemplariska moraliska tillstånd:

de som ger den fattige, den faderlöse och fången att äta - oavsett deras eget behov och det pris de sätter på [födan] - [och säger:] "Det är för Guds skull vi ger er att äta och vi väntar ingen gengåva och inget tack från er; vi fruktar vad vår Herre [har i beredskap för oss] en olycksdiger Dag!"

Slutsats

Mental konservatism är det största hindret för ett samhälles utveckling av konst och vetenskap. Om en viss nation kontinuerligt utsätts för ett snävt sätt att tänka, kommer dess konst och vetenskap att frysa. För att konst och vetenskap ska kunna utvecklas måste folk vara vidsynta och se på världen med nya horisonter. Vissa tolkar att konservatism som skulle hindra konst och vetenskap är felaktigt och försöker hävda att det är religionen. Men den sanna religionen som lärs ut i Koranen är helt emot denna konservatism och ger den bredaste och friaste horisont av tankar. Den befriar dem från all ångest, annat än fruktan för Gud. Konst, vetenskap och tankar utvecklas till deras största höjder där människor tänker djupt, som manas av Koranen, och med hjälp av sina sinnen betänker de universum och vad de möter i naturen. Dessutom, etablerar religionen en förståelse för att tjäna Gud vilket ger människor stor glädje, spänning och lust att producera konst, avancera vetenskap och generera idéer. Av denna anledning var den islamiska världens första århundraden verkligen en stor guldålder. Men kommunismen inrättade ett totalt stelt politiskt och socialt system, förstörde människors tro på Gud och förstörde därmed deras glädje i att leva tillsammans i en verklighet som gav mening åt deras liv. Marxismens förtryck och begränsningar utrotade konst, vetenskap och undersökande tankar och hackade dem i småbitar. I avlägsna hörn av Asien, finns det exempel på kommunism som låter oss se detta på ett långt mer slående sätt.

KAPITEL 4

RÖD TERROR I ASIEN

Även om den föddes i Europa, ägde kommunismens första revolution rum längre österut, i Ryssland. Under första hälften av det tjugonde århundradet flyttade den ännu längre österut fram till 1949 när Kina – världens mest folkrika land- föll under gerillan med ledning av Mao Tse-tung. Under tio år, bedrev Maos militanta attacker mot regeringsstyrkor i hela Kina för att åstadkomma världens näst största kommunistiska revolution. Resultatet av denna andra revolution var detsamma som den ursprungliga bolsjevikrevolutionen: kriminella övergrepp, massmord, tortyr, svält, utarmning och degeneration vilket resulterar i ett inåtvänt, deprimerat samhälle av rädsla. Efter Lenin, tillförde Mao den andra viktiga förändringen till kommunistisk teori vilket medförde innovationer till marxismen inom tre viktiga områden:

1. Marx och de kommunistiska ideologierna som följde honom lade stor vikt vid idén om ”**arbetarklassens**” proletariat. Men Mao trodde att bondeklassen var de sanna ledarna för revolutionen och föreslog idén om ”**bondesocialism**”.
2. Istället för att följa Lenins idé om ett kommunistparti som demonstrerar i stadskärnorna för att bereda vägen för revolutionen, etablerade Mao ett ”**gerillakrig**” och organiserade ett kommunistiskt parti med bas på landsbygden och i bergen.
3. Istället för rörelsen mot internationalism, grunden för marxism som Lenin antog, gynnade Mao nationalism och utvecklade idén om ”**nationalsocialismen**”.

Orsaken bakom dessa tre olika förhållningssätt var de förhållanden under vilka Mao befann sig. I Kina, där nästan hela befolkningen bestod av bönder med en konservativ nationalistisk sinnesstämning, hade Mao inget annat val än att upprätta ”nationalistisk bondsocialism”. Oundvikligen, prioriterade Mao bönderna, tillämpade modellen för ”landets gerilla” och organiserade bland bönderna. Detta förklarar inte bara varför maoismen var annorlunda från leninismen, utan varför det blev en ännu mer vild, barbarisk och stel ideologi. Tillkomsten av maoismen tillfogad kommunismen -som redan var obarmhärtig och blodtörstig- skapade en ökad grad av okunskap, fanatisk nationalism och fientlighet mot kultur och civilisation. Total katastrof blev resultatet. Maoismen var den värsta sortens kommunism; i själva verket kan vi säga att det var den värsta av de värsta.

Maoismen påverkade inte bara Kina utan överfördes senare till Kambodja (de Röda Khmerernas tid), Nordkorea och även Albanien. Maoismen fick makten med Stalins hjälp och de sovjet-kinesiska relationerna var mycket bra under Stalins dagar. Men detta förhållande föll isär på 1960-talet och de två länderna blev fiender. Den sino-sovjetiska rivaliteten delade den kommunistiska världen, separerade kinesiska allierade med allierade från Sovjetunionen. Vad maoismen medförde för Kina, och de kommunistiska länder som följde Kina, var lika mörkt och blodigt som Lenins och

Stalins Ryssland. Men som den ”värsta av de värsta” skapade maoismen mycket mer fruktansvärda regimer. På följande sidor kommer vi att undersöka den röda barbari som omfamnade Asien.

Darwins besök i Kina

Kommunismen är verkligen en europeisk ideologi, först föreslagen av europeiska filosofer och genomfördes för första gången av europeiska aktivister. Den är egentligen inget annat än ett resultat av den materialistiska fientligheten mot religion som slog rot i Europa. Det är märkligt att denna ideologi nådde och slog rot i ett isolerat land som Kina, så långt från Europa på alla sätt. Men om vi tittar på Kinas moderna historia framträder ett välbekant mönster: kommunismens ankomst till Kina innebar ankomsten av ateism som slog rot tack vare darwinismen.

Fram till slutet av det artonde århundradet var Kina ett inåtvänt samhälle, isolerat från den västerländska kulturen. Användandet av engelska köpmän under 1900-talet tillförde många förändringar för landet. Med köpmännen infördes ett ämne kallat opium, tidigare okänt i Kina. Konsumtionen av opium spred sig som en epidemi i kinesiska samhällen och var orsaken till två krig mellan England och Kina. Slutligen härskade England över Kina. Hongkong och andra viktiga kinesiska städer föll under engelskt inflytande. På detta sätt, trädde den engelska imperialismen in i Kina och med den, kom darwinismen som gav imperialismen vetenskapligt stöd. På 1900-talet började de materialistiska och darwinistiska idéerna som hade dominerat Europa spridas snabbt bland kinesiska intellektuella. I *The Encyclopedia of Evolution*, skriver Richard Milner:

Under det nittonde århundradet, betraktade väst Kina som en sovande jätte, isolerat och fast i gamla traditioner. Få européer insåg hur glupskt **kinesiska intellektuella grep tag i darwinistiska evolutionsidéer** och såg i dem en hoppfull drivkraft för utveckling och förändring. Enligt den kinesiska författaren Hu Shih (*Living Philosophies*, 1931), blev **Thomas Huxleys bok *Evolution and Ethics*** som publicerades 1898, **genast hyllad och accepterad av kinesiska intellektuella**. Rika män sponsrade billiga kinesiska upplagor så att det kunde bli en stor spridning bland massorna. 57

Precis som unga turkar var fångslade av västerländska materialistiska idéer vid slutet av den ottomanska perioden, så även i Kina dök ideologier upp som antog materialism och darwinism. Som ett resultat avskaffades år 1911 det kinesiska imperiet som hade varat i tusentals år och ersattes av republiken Kina. De som grundade republiken, oavsett hur anti-västerländsk deras retorik och politik må ha varit, antog samma rasistiska och socialdarwinistiska förståelse som hade motiverat västerländsk imperialism. I en artikel i den amerikanska tidningen *New Republic*, skriver chefredaktören Jacob Heilbrunn:

Idén att använda västerländska idéer och uppfinningar mot väst var på sin höjdpunkt i dessa dagar. I kölvattnet av den berömda fjärde maj 1919, demonstrationer i Beijing, efterlysning av modernitet och patriotism, vetenskap och demokrati fick valuta bland intellektuella... ”lurar bakom kulisserna”, som Tu Wei-ming (professor i kinesisk historia och filosofi) har påpekat i fråga om *Daedalus* vintern 1996, ”var varken vetenskap eller demokrati men **scientism** och populism... (I)nstrumental rationalitet och jakobinsk -liknande kollektivism omstrukturerade fundamentalt den kinesiska intellektuella världen i den **post-maj** fjärde perioden”. **Reformatorer, såsom Liang Qichao som redigerade en hemlig dagbok, blev influerade av en förnedrande men populär version av Darwin och Spencer. De såg raskrig som nyckeln till framgång.** 58

Den rasistiska tänkaren Herbert Spencer som nämns i citatet ovan var samtida med Darwin, vars teori han anpassade till samhällsvetenskap. Bland andra våldsamma, orätta och grymma idéer, föreslog Spencer de europeiska rasernas överlägsenhet och behovet av ständig konflikt mellan raser och nationer och propulerade att samhället inte borde hjälpa sina fattiga och svaga medlemmar.

Bland kinesiska intellektuella påverkade av Darwin och Spencer var **Yen Fu** och **Ting Wen-chiang**, vars idéer starkt präglade grunden för det moderna Kina. I *Chinese Communism and the Rise of Mao*, betonar den amerikanske historikern Benjamin Schwartz Yen Fu och hans idéer avsevärt. Enligt Schwartz tar Yen Fu västerns ideologier och teorier han läser såsom Spencer, och ser dem som normativa sätt att omvandla samhället och uppnå målen om rikedom och makt. 59 Schwartz konstaterar att **Darwins teorier inte bara beskriver verkligheten. De föreskriver värderingar och tillvägagångssätt.** 60

Ting Wen-chiang var en annan viktig kinesisk ideolog och ledare inom kommunismen, vars synpunkter grundades på inget annat än darwinismen. Ding var den viktigaste företrädaren för ”**New Culture**” rörelsen som influerade Kina på 1910-talet och 20-talet. Denna rörelsens viktigaste funktion var dess motstånd till konfucianismen, det kinesiska folkets religion, och dess syfte att ersätta den med en materialistisk världsbild (ironiskt nog, var New Culture rörelsen en ledande inspiration av både Maos kommunism och dess rival, Chiang Kai-Sheks fascism).

I *Ting Wen-chiang: Science and China's New Culture*, undersöker den amerikanske historikern Charlotte Furth i detalj Ting Wen-chiang – dekanus för New Culture rörelsen. Enligt henne, **översatte Wen-chiang enbart idéer från evolutionistiska ideologier såsom Darwin, Huxley och Spencer till kinesiska.** Av denna anledning, hänvisar Furth till Ding som ”**Huxley of China**”. 61 (Huxley, Darwins största supporter, var på sin tid känd som ”Darwins bulldog”).

Ting Wen-chiang studerade zoologi och geologi vid Glasgow University i Skottland. Vid sin återkomst till Kina 1911, utövade han stora ansträngningar för att sprida materialistiska och darwinistiska idéer i den nybildade kinesiska republiken och **stöttade även teorin om eugenik som föreslogs av Francis Galton, Darwins kusin.** 62 (Eugeniken föreslog avyttring av de inom en ras som var sjuka eller funktionshindrade för att säkerställa ett så kallat samhällsomfattande avancemang genom ”parning” av de friska. Denna teori tillämpades mest i Nazityskland). James Reeve Pusey, en Harvard professor i historia och en viktig kommentator om New Culture rörelsen, säger:

New Culture Movement's cries were all cries Darwin had backed before, and he now backed them again in the same old way. Han (Darwin) var skyddshelgon för New Culture rörelsen... (H)ans teori, så att New Culture rörelsens ledare fortfarande insisterade, ”bevisade”... att ”nuet överträffar det förflutna, och framtiden överträffar nuet”. **Det var tron bakom anarkisternas föreläggande att *tsun hakan po ku* (respektera nuet och förringa det förflutna), och kommunisternas senare föreläggande att *hou hakan po ku* (prisa det nuvarande och förringa det förflutna).** 63

Som ett resultat av darwinismens spridning i Kina, födde uppkomsten av denna typ av kinesiska ideologier i början av det tjugonde århundradet först det kinesiska nationalistiska Kuomintang partiet med sina fascistiska tendenser, och sedan den kinesiska kommunismen. I en artikel i tidskriften *New Scientist* skrev en kanadensisk filosof vid namn Michael Ruse följande:

Dessa idéer slog rot med en gång (i Kina), för Kina hade inte de medfödda intellektuella och religiösa hinder för evolution som ofta fanns i väst. Sannerligen, i vissa avseenden, verkade **Darwin nästan kinesisk...!** Taoistiskt och **Neo-konfucianskt** tänkande hade alltid **stressed the "thingness" of humans.** Vår varelse i ett med djuren var ingen stor chock... Idag, är den officiella filosofin marxist-leninism (av ett slag). Men **utan darwinismens sekulära materialistiska synsätt (menat här den breda samhällsfilosofin), skulle inte marken beretts för Mao och hans revolutionärer att så sin säd och skörda sina grödor.** 64

”Kina och Charles Darwin”

Darwinismens inflytande på Kina under det tjugonde århundradet var så stort att den berömda Harvard historikern James Pusey tillägnade en bok med titeln *China and Charles Darwin* till detta ämne. I den här boken berättar han hur Darwins *Origin of Species*, publicerad i England och översatt till kinesiska 36 år senare, 1985, sprids med en otrolig hastighet bland kinesiska intellektuella och får enorma sociala och politiska effekter. I förordet till sin bok skriver Pusey:

”Den svaga går under före den starka” – efter 1985, tvingade den japansk-kinesiska översättningen av den berömda Spencer slogan, ”starkast överlever”, *yu sheng lieh pai*

(den överlägsna segern, den sämre förlorar)... fram sin väg i tusen essäer och dominerade under en tid det kinesiska redaktionella sinnet som argument för nästan alla handlingar. 65 I samma bok, undersöker Pusey tankeströmmarna som utvecklades i Kina första hälften av det tjugonde århundradet och berättar hur de etablerade grunden för maoismen. En av de personer som han betraktade var Liang Chi-chao, en välkänd författare av tiden som fängslades av darwinismen och materialistisk filosofi.

Han (Liang Ch'i-ch'ao) nämnde idealism och materialism åtminstone så tidigt som den 16 oktober 1902, i ett nummer av *Hsin min ts'ung pao* (en kinesisk tidning). Förmodligen hade han nämnt dem någonstans tidigare eftersom han inte gav någon förklaring av deras innebörd, och ändå **antydde han att materialism var bättre och vinnande över idealism, tack vare Darwin. "Hur stor", skrev han, "är världen efter de senaste tjugofyra åren, en värld som tillhör evolutionsteorin.** Materialism har uppstått och idealism har gömt sig i ett hörn...". 66

Kina och Charles Darwin skildrar hur darwinismen var ansvarig för att etablera Kinas stridslystna revolutionära kultur och dess stora inflytande på att föra maoismen till makten. Darwin hjälpte till att inspirera en verklig renässans av kinesiskt tänkande genom att specifikt utmana (eller tycktes utmana) vissa favoriserade traditionella idéer och genom att misskreditera alla gamla myndigheter... **Men det kapades snabbt – av det tidiga införandet av neo-ortodoxi, Mao Tse-tungs tanke.** Det "införandet" naturligtvis, var också mycket Darwins skuld. **För Darwin hade legitimerat våldsam förändring och revolution.** Säkerligen, var det en av de mest betydelsefulla sakerna Darwin gjorde åt Kina... I alla fall, var de kineser som var övertygade om att Kina behövde uppror i desperat behov av någon legitim teori, **för utan stöd av Himlens Mandat revoltet under tre tusen år hade varit en av de två dödssynderna (den andra är sonlig ogudaktighet).** Det var en kraftfull känsla av synd som Mao Tse-tung, Wu Chih-hui, Sun Yat-sen, och även Liang Chi'i-ch'ao bekämpade så ihärdigt i alla sina darwinistiska bedyranden att revolutionen var legitim. Mao Tse-tung hävdade slutligen att marxism-leninismen kunde kokas ner till en mening, *tsao fan yu l*, "att göra uppror är berättigat..." (Detta uttryck) innebar att upproret var en naturlag, och *den* läxan hade Mao Tse-tung blivit lärd, inte av Marx utan av Sun Yat-sen och Liang Ch'i-ch'ao som hade lärt det, rätt eller orätt, från Darwin. **Darwin motiverade revolution** och hjälpte därmed de **kulturella revolutionerna** av Liang Ch'i-ch'ao, Hu Shih och **Mao Tse-tung** (och naturligtvis så många andra) och de **politiska revolutionerna** av Sun Yat-sen, Chiang K'ai-shek och **Mao Tse-tung**...

Marxister antar jag, skulle inte tycka om denna analys. De skulle nog säga att socialdarwinister inte var ansvariga för deras seger... Där var verkligen "folklig makt" i arbete i slutet av den kommunistiska revolutionen, folklig makt som genererats av förtryck från hyresvärdar, kapitalistisk exploatering och imperialistisk (vid den senaste, japanska) aggression. Men den folkliga makten kunde ha utnyttjats

av många krafter (nationalisterna kunde ha utnyttjat den). Den utnyttjades av marxister eftersom det fanns marxister redo att utnyttja den. Men **marxisterna** var intellektuella... marxismen **konverterade intellektuella – men intellektuella som redan konverterat till darwinism**. Om de intellektuella marxisterna var ”företseende”, var det *hsien chich hsien chueh*, som väckte massorna, Kinas tidigare socialdarwinister, Yen Fu, Liang Ch'i-ch'ao, Sun Yat-sen, Li Shih-tseng, Wu Chih-hui var de ”företseende” som väckte marxisterna...

Frågan kvarstår, ”**för att anpassa Kina till marxism och tanken på Mao Tse-tung, vad gjorde Darwin mot Kina?**” Denna fråga måste besvaras. 67 Hans analys visar tydligt hur darwinismen blev grunden för den kinesiska kommunismen. I tusentals år, hade Kina varit ett isolerat imperium. Inom loppet av tio år blev det röda Kina och drivkraften bakom denna förändring i tänkandet var darwinismen. Men vad gjorde darwinismen för att förbereda Kina för maoismen?

Hur blev Mao en kommunist?

Fram tills nu, har vi undersökt förändringen av idéer som förberedde Kina för maoism. Men en personlig dimension måste också undersökas: Mao själv. Mao Tse-tung föddes 1893 i en familj i en by i södra Kina. Från sin barndom hade han alltid velat se Beijing och föreställt sig att bo där. Vid femton års ålder började han läsa ungdomars tidskrifter som publicerades i huvudstaden, och särskilt gillade han *New Youth*, en publikation av New Culture rörelsen. Denna tidskrift fylldes med artiklar av darwinistiska ideologer såsom Yen Fu och Ting Wen-chiang.

År 1918 besökte Mao staden han alltid velat se. Där blev han vän med Yang Changzhi, en lärare från Beijing University som erkände den unge mannens talanger och ordnade ett jobb åt honom på universitetsbiblioteket. Mao påbörjade sitt jobb med katalogisering, damning av böckerna och rengöring av rummen. Han blev vän med Li Dazhao, bibliotekets chef, vars artiklar i *New Youth* han läst och tyckt om. Li Dazhao hade kommunistiska idéer; av denna anledning, blev universitetsbiblioteket känt som Röda Rummet. Kinesiska kommunistiska teoretiker träffades ofta där, där hörde Mao namnen marx, Engels och Lenin för första gången.

Men mannen som fick den unge Mao att omfamna kommunismen var inte från Beijing. Efter att ha spenderat några månader på biblioteket i Beijing, åkte Mao till Shanghai och träffade **Chen Duxiu**, en klassisk forskare och vän till Li Dazhao som hade gjort en speciell studie av Darwin. 68 Denna kommunistledarens mest slående egenskaper var att han var en ivrig darwinist. Han kan ses som **Kinas viktigaste förespråkare för darwinismen och blev Maos viktigaste handledare**. År senare, skulle Mao säga, ”han påverkade mig mer än någon annan”. 69

I sin bok *Mao* sade Clare Hollingsworth, historiker vid universitetet i Hongkong, att **Mao kraftigt påverkades av Chen Duxius darwinistiska åsikter** och även på 1970-talet såg han nostalgiskt tillbaka på studier av Darwin som han gjorde i sin ungdom. 70 Chen Duxiu utbildade Mao i de vetenskapliga aspekterna av darwinism; på den politiska nivån var han influerad av Sun Yat-sen, den kinesiske ledaren för tiden. Intressant nog, var Sun Yat-sen som ansågs vara grundaren av det moderna Kina och Kuomintang (det nationalistiska kinesiska partiet), också darwinist. I en artikel i *The New Republic*, skriver den amerikanske forskaren Jacob Heilbrunn;

(D)et var den stora kinesiska revolutionära och nationalistiska Sun Yat-sen som avgörande påverkade Mao. Sun vidhöll att kineserna behövde omfamna nationalism för att besegra västmakterna, och han **predikade en lära om politisk darwinism:** ”även om naturkrafterna fungerar långsamt, kan de ändå utrota stora raser”.

Som ung arrangör för kommunisterna i Hunan i början av 1920-talet, stöttade Mao Sun som patriark av Kuomintang (KMT). Sun skapade en tillfällig allians mellan sitt nationalistiska parti och kommunisterna och 1926, gavs Mao kort sagt kontroll över KMT:s propagandaavdelning. 71 Hjärntvättade av Darwins och Marx idéer, blev Mao en aktiv, passionerad kommunist från 1920 och framåt. Med elva vänner som tyckte som han gjorde, grundade han kommunistpartiet i Shanghai 1921. Efteråt stärkte han kommunistpartiet med olika allianser, skärmytslingar, gerillastrider och propaganda. För ett tag, samarbetade kommunisterna under Mao med det nationalistiska partiet, men under andra halvan av 1920-talet blev sidorna fientliga mot varandra. Mao omplacerade sina militanta i Jiangxi-provinsen i södra Kina och bildade där ett ”befriat område” utanför den centrala myndigheten.

Kampen mellan de två sidorna varade i år. Efter andra världskriget fortsatte den kommunistiska ”befriade zonen” att växa till den grad att den omfamnade nästan hela Kina. År 1949, trädde Mao och hans kommunister in i Beijing och proklamerade ”Folkrepubliken Kina”. Med detta, bevittnade världen den andra kommunistiska revolutionen efter bolsjevikrevolutionen 1917 – en andra revolution minst lika blodig som den första.

Det ”stora språnget” och den stora hungersnöden

Fram till 1949 hade Mao genomfört ett långt gerillakrig, organiserat en kampanj på landsbygden och i bergen mot den centrala förvaltningen som kontrollerade de stora städerna. För att göra detta, etablerade han goda relationer med byborna, lovade dem jord och frihet och försäkrade dem om att så fort kommunismen var etablerad i Kina, skulle de få åtnjuta stort välstånd och lycka. Bönderna trodde honom och stöttade honom och hans gerillasoldater.

Men efter Mao kom till makten förändrades allt. Under de första åren efter revolutionen ville han ta över hela Kina och upprätta kommunistiska myndigheter i varje område. Under tiden arresterades tusentals som "klassfiender" och hängdes offentligt. I mitten av femtiotalet utformade Mao ett system liknande Stalins kollektivisering och satte det i kraft 1958. Detta kallades det "**Stora Språnget Framåt**", men allt det lyckades med var att föra det kinesiska folket mot tortyr och stor hungersnöd. Det Stora Språnget började med slagord om att fördubbla alla Kinas jordbruk och industriella produktion. Arbetstiden förlängdes och maskinerna arbetade i oändlighet. Arbetarna fick inte tillåtelse att inspektera eller reparera maskinerna och inom en kort tid började de brytas ner. Jordbruket drabbades katastrofalt av bristen på intelligent planering. Med idén att "avskaffandet av privat egendom skulle öka produktionen", tvingades alla bönder ge upp sin mark för kooperativen. Konfiskationerna av Stalins Ryssland upprepades. Dessutom straffade Mao bönder i vissa delar av Kina för att de inte accepterade kollektivisering frivilligt. Deras straff var att svälta till döds. Inom en kort tid, upplöstes det Stora Språnget i en stor hungersnöd. Liksom svälten som Stalin fabricerade i Ukraina, var också denna svält konstgjord. *The Black Book of Communism* kommenterar Kina under perioden av Stora Språnget:

Det faktum att svälten i första hand var en politisk företeelse framgår av de höga dödstaten i provinser där ledarna var maoistiska radikaler, provinser som tidigare år faktiskt hade varit nettoexportörer av säd... Liksom Mao själv, var partiaktivister i Henan övertygade om att alla svårigheter uppstod från böndernas undanhållande av privata lager spannmål. Enligt sekreteraren i Xinyang distriktet (tio miljoner invånare), där den första folk kommunen i landet hade upprättats, var "problemet inte att mat saknades. Det fanns tillräckligt med spannmål, men 90 procent av invånarna led ideologiska svårigheter". Under hösten 1959 var klasskriget tillfälligt bortglömt och **en militärliknande offensiv inleddes mot bönderna**, metoderna som användes liknade mycket de som användes av antijapanska gerillagrupper. Minst 10 000 bönder fängslades och många dog av svält bakom galler. Order gavs att krossa alla privatägda bestick som ännu inte gjorts om till stål för att hindra människor från att kunna försörja sig själva genom att knycka livsmedelsförsörjningen i kommunen. **Även bränder förbjöds, trots vinterns förfarande.** Överdrifterna av förtryck var skrämmande. **Tusentals fångar blev systematiskt torterade och barn dödades och till och med kokades och användes som gödning** – just i det ögonblick då en rikstäckande kampanj talade om för folk att "lära sig Henan vägen". I Anhui, där det uttalade målet var att hålla den röda fanan högt, även om 99 procent av befolkningen dog, återgick kadrer **till traditionella metoder av levande begravningar och tortyr med glödande järn.** 72

Mao började med parollen om "bondesocialism". Innan han kom till makten, hade han lovat kinesiska bönder mark, mat och skydd. Men hans makt utsatte dem för nivåer av smärta och tortyr som aldrig skådats i modern historia:

Denna kampanj tog proportionerna av **ett veritabelt krig mot bönderna...** Dödsfall från hunger nådde över 50 procent i vissa byar och i vissa fall var de enda överlevande kadrer som missbrukade sin ställning. I Henan och på andra håll var det många fall av kannibalism (63 registrerades officiellt): ibland åts barn i enlighet med gemensamma beslut. 73

Dödstalen över hela landet nådde otroliga nivåer:

I hela landet, ökade dödligheten från 11 procent 1957 till 15 procent 1959 och 1961, med en topp på 29 procent under 1960. Födelsetalen sjönk från 33 procent 1957 till 18 procent 1961. Exkluderat underskottet av födslar, vilket kanske var så många som 33 miljoner (även om vissa födslar bara fördröjdes), var förlusten av liv kopplat till svält under åren 1959-1961 någonstans **mellan 20 miljoner och 43 miljoner människor...** Detta var förmodligen **den värsta hungersnöden inte bara i Kinas historia utan i världshistorien.** 74

I sambandet med det Stora Språnget, beskrev en artonårig Röd Gardet som förföljdes av myndigheterna och tog skydd med sin familj i en by i Anhui, maoismens grymma ansikte:

Vi promenerade längs intill byn. Solens strålar sken på det jadegröna ogräset som hade vuxit upp mellan jordvallarna, den förstärkande kontrasten med risfälten runtom, och tillsatsen av ödeläggelsen av landskapet. Framför mina ögon, bland ogräset, reste sig en av scenerna jag hade hört talas om, en av de avsatser där **familjerna hade bytt barn för att äta dem. Jag kunde se de oroliga ansiktena på familjerna medan de tuggade kött av andra människors barn.** Barnen som jagade fjärlar i ett närliggande område verkade vara en reinkarnation av barnen som slukades av sina föräldrar. Jag tyckte synd om barnen, men inte lika synd som jag tyckte om föräldrarna. Vad hade fått dem att svälja människokött, mitt bland tårarna och sorgen från andra föräldrar – kött som de aldrig tänkt sig att smaka på ens i sina värsta mardrömmar? **I det ögonblicket förstod jag vilken slaktare han varit, mannen ”som tycker om mänskligheten har inte setts på flera århundraden, och i Kina inte på flera tusen år”. Mao Zedong. Mao Zedong och hans hejdukar, med sina brottsliga politiska system, drev föräldrar galna av hunger och ledde dem att ge sina barn till andra för att själv få kött och blidka sin egen hunger.** Mao Zedong, **att tvätta bort brottet som han begått i att lönnmörda demokratin, lanserade det Stora Språnget Framåt,** och tvingade tusentals bönder omtöcknade av hunger att döda varandra med hackor, och räddade sina egna liv tack vare köttet och blodet från sina barndomskamrater. De var inte de verkliga mördarna; de verkliga mördarna var Mao Zedong och hans kompanjoner. 75

Influensen av ”evolutionistisk vetenskap” i Maos svält

Mellan åren 1958 och 1961, som en följd av Maos Stora Språnget politik, drabbades hela Kina av vad som accepterats som den största, mest dödliga svälten i historien. Det uppskattas att som ett resultat, dog nästan 40 miljoner (sådana siffror motsvarade och till och med överträffade hela befolkningen i många länder på den tiden). Vad var orsaken till denna katastrof? Som nämnts ovan, tvingade Maos militanta bönderna till kollektivisering och grundade kommuner på mellan 100 och 300 familjer –vilket kraftigt reducerade jordbrukets produktivitet. I vissa områden, straffade maoistiska förvaltningar bönderna med avsiktlig svält.

En annan viktig orsak till denna katastrof är att Mao försökte anpassa det kinesiska jordbruket till ”Lysenko modellen” som tillämpades i Sovjetunionen på 1930-talet och 40-talet. När han påtvingade dessa experiment på bönderna, blev resultatet enorma förluster i jordbruksproduktionen.

Vi undersökte Trofim Lysenko tidigare. Som ett resultat av den meningslösa ”**proletär vetenskap**” för Stalintiden, blev sovjetisk biologi anförtrodd Lysenko, en ivrig evolutionist. Lysenko förkastade vetenskapen om genetik och antog istället en teori av Lamarck, en ledande darwinist som trodde på ”arv av förvärvade egenskaper”. När Lysenkos myt tillämpades på det sovjetiska jordbruket blev förlusterna enorma. Men Mao tog inte lärdom av denna katastrof från den stalinistiska perioden -tvärtom fortsatte han och hans anhängare, utbildade från ungdomen med en stark darwinism, att tro på ”proletär vetenskap” och förvred verklig vetenskap, enligt förutsättningarna för evolutionsteorin. Det Stora Språnget imiterade Lysenkos modell och kinesiska bönder tvingades utföra jordbruket enligt principerna för ”evolutionistisk vetenskap”.

Jasper Becker, Beijing byråchef på *South China Morning Post*, skildrar i sin bok med titeln *Hungry Ghosts: Mao's Secret Famine* i detalj Lysenkoist jordbruksföretagande som genomfördes under det Stora Språnget. Dessa försök, som vardera resulterade i särskilda katastrofer var:

Nära plantering: Lysenko, som tänkte att frön utvecklas genom anpassning till sin miljö, deklarerade att frön som planterades mycket nära varandra skulle skapa ”socialistisk solidaritet” bland dem. Maoisterna åtog sig att tillämpa denna myt. Fram till dess, hade det i södra Kina såtts cirka 1,5 miljoner frön på någon hektar mark. År 1958, beordrade kommunisterna att detta belopp skulle höjas till mellan sex och sju miljoner frön. År 1959, ökade de beloppet återigen till mellan 12 och 15 miljoner. Som ett resultat, gick ett mycket stort antal frön till spillo och jordbruksproduktionen drabbades av en kraftig nedgång.

Djupplöjning: En av Lysenkos assistenter, Teventy Maltsev, hävdade att djupplöjning skulle tillåta växter att etablera bättre rotsystem. Kinesiska kommunister antog och tillämpade detta Lamarckistiska påstående. Under det Stora Språnget, beordrades kinesiska bönder att plöja sina åkrar till ett djup av 1,5 meter. Som ett resultat, tvingades tiotals miljoner bönder tillbringa månader på hackning. Återigen, var resultatet stor förlust i produktion, vilket resulterade i svält.

Sparvjakten: Mao inledde en kampanj för att eliminera olika arter av djur som skadade jordbruksproduktionen. Sparvar blev det främsta målet för denna kampanj. Särskilda metoder användes för att jaga och döda sparvar över hela Kina. Men som ett resultat, blev det en explosion i antalet insekter och andra skadedjur som sparvarna hade ätit, och de skadade jordbruksproduktionen mycket mer än sparvarna någonsin hade gjort.

Jordbruk utan gödsel: Enligt Lysenkos rekommendationer slutade kinesiska kommunister använda handelsgödsel (det föreställdes att när frön berövades gödsel skulle de "utvecklas" genom att anpassa sig till den nya situationen och på så sätt garantera samma avkastning utan användning av tillsatt gödsel). Detta experiment orsakade ännu en stor förlust i jordbruksproduktionen.

Alla dessa initiativ, som litade som de gjorde på Lysenkos myt om evolution, orsakade den största hungersnöden i historien. Men trots att miljontals dog av svält vågade ingen kritisera regimen eller katastrofen det orsakade. En individ, general Peng Dehuai, försvarsministern, skrev ett brev till Mao i vilket han försökte beskriva denna katastrofala svält. Senare anklagades han för att vara från "högern" och avsattes. **Under svälten, förfalskades alla officiella rapporter genom att säga att strålande resultat hade uppnåtts i jordbruksproduktionen. Dessutom, för att övertyga världen om denna lögn, exporterade Kina stora mängder spannmål.** Medan människor dog av svält i vissa delar av landet, hölls spannmål och ris i lager som senare skulle exporteras. 76

Senare, genomfördes samma jordbrukspolitik i kommunistiska Kambodja och Nordkorea, med samma resultat: en stor brist på produktivitet, svält och massdöd. Blint och utan medvetenhet och intelligens, tillämpade kommunister Lysenkos och Stalins "kommunistiska språng i jordbruket", eftersom evolutionsteorin som bas för deras materialistiska filosofi krävde det.

Maos darwinistiska tyranni

Evolutionsteorin är nära relaterad till alla katastrofer Mao orsakade Kina. Som vi har sett, var den stora hungersnöden 1958-1961 ett resultat av tillämpningen av Lysenkos modell "evolutionistisk vetenskap". Samtidigt, styrde Mao och den kommunistiska etableringen Kina med otrolig grymhet och skoningslöshet. Vilken typ av

skrämmande tankar ligger bakom en politik som medvetet lämnar folk att svälta och tvingar dem till kannibalism?

Utan tvekan kan det relateras till hela den kommunistiska synen på den mänskliga naturen. Tidigare låg idén om att människor är djur till grund för den sovjetiska terrorn och samma tillämpning på Kina omnämndes. Med darwinistiska fördomar, såg Mao de som motsatte sig kommunismen som "djur" och på så sätt berördes inte maoister av människornas ångest vilka de betraktade som en flock. För dem, var det en logisk, normal drift av naturen. Efter att ha avslöjat hur lågt skördenivåerna fallit med det Stora Språnget, ger *The Black Book of Communism* Maos syn i detta avseende:

Mao, i tradition av kinesiska ledare, men i motsats till legenden som han uppmuntrade växa upp kring honom, visade här **hur lite han egentligen brydde sig och vad han tyckte om de klumpiga primitiva bönderna.** 77

James Reeve Pusey betonar också Maos darwinistiska filosofi: **"Mao Tse-tungs tanke var och förblir en kraftfull blandning av darwinistiska ironier och motsägelser"**. 78

Någon annanstans skriver han: Mao Tse-tung svor vid ett argsint ögonblick (så sent som 1964) att "alla demoner ska förintas". **Han avhumaniserade sina fiender**, dels i traditionell överdrift och **dels i socialdarwinistisk "realism"**. Liksom anarkisterna, **såg han reaktionärer som evolutionära tillbakahållare som förtjänade utrotning**. Folkets fiender var icke-människor och de förtjänade inte att behandlas som människor. 79

Den som betraktar människor som djur känner inga tvivel att utföra experiment på dem. Under det Stora Språnget beaktades nya sätt om kost som testades skoningslöst på människor som svalt:

År 1960, efter ett år av svält... reducerades de överlevande till att söka igenom hästgödsel efter osmälta korn av vete och äta maskar som de fann i **cowpats**. Människor i lägren användes som försökskaniner i hungerexperiment. I ett fall **blandades mjöl med 30 procent papperspasta i ett bröd för att studera effekterna på matsmältningen, medan kärrplankton blandades med risvatten i ett annat experiment**. Det första experimentet orsakade avskryvård förstoppning i hela lägret vilket orsakade många dödsfall. Det andra orsakade också svåra sjukdomar och **många som redan var försvagade slutade i döden.** 80

Det "Stora Språnget" var faktiskt en sorts experiment i det naturliga urvalet. Mao tvingade kineserna in i de mest svåra förhållanden i syfte att eliminera de svaga och de som motsatte sig kommunismen. Å ena sidan, försökte han hjärntvätta bönderna

genom att svälta dem så att de skulle bli beroende av honom och den kommunistiska organisationen. Grunden för detta försök var darwinism. Samtidigt som han startade det Stora Språnget, inledde Mao också ett ”språng i utbildning”. Den dialektiska materialismen och darwinismen spelade huvudrollerna i denna utbildningskampanj. I ett tal från denna period avslöjade Mao principerna som stöttade hans grymhet när han sade: ”**Grunden i den kinesiska socialismen vilar på Darwin och evolutionsteorin**”. 81

Omedelbart efter det Stora Språnget, förklarade Mao den 30 januari 1962 parallellerna mellan det kinesiska kommunistpartiet och Darwin i ett tal inför partimedlemmarna:

Historiedoktriner av naturvetare som Copernicus, Galileo och Darwin var under en mycket lång tid inte erkända av de flesta människor utan ansågs istället vara felaktiga. På sin tid var de i minoritet. När vårt parti bildades 1921 hade vi bara några tiotal medlemmar; vi var också i minoritet, men dessa få människor representerade sanningen och representerade Kinas öde. 82

Med dessa ord, jämförde Mao sitt partis ansträngningar med Darwins företag och uttryckte sin respekt och beundran för honom. Först, förklarade han, var det få som accepterade hans kommunistpartis idéer, precis som få människor accepterade Darwins teorier. Men det skulle inte ändra validiteten av någon av människans idéer. Men precis som i Darwins fall, var Maos idéer bara myter.

Under det Stora Språnget dog mellan 30 och 45 miljoner människor på grund av svält. Många bönder som gjorde motstånd mot kollektiviseringen dog av tortyr. Tiotusentals märktes som ”klassfiender” för att de visade minsta lilla negativa inställning till kommunism och greps och torterades. Kinesiska fångar behandlades som djur och avrättades till slut. I dessa fångelser, var den kinesiska kommunismens barbari särskilt tydligt.

Maos fångelser

Maos Kina hade helt blivit ett samhälle av rädsla. Majoriteten av de miljoner som anklagades för ett brott, även utan konkreta bevis för brott, greps och fängslades som motståndare till kommunism. Senare avrättades de i stora ceremonier som hölls på öppna torg i större städer. En uppskattning på mellan sex och tio miljoner människor avrättades orättvist på Maos direktiv. Omkring 20 miljoner ”kontrarevolutionärer” tillbringade en stor del av sina liv i fångelser som fiender till staten. Men som *The Black Book of Communism* säger, att leva i dessa fångelser var ofta värre än döden:

Upp till 300 i celler på 100 kvadratmeter, och 18 000 i Shanghais centrala fångelse; svält-nivå ransoner och överansträngning; omänsklig disciplin och ett ständigt hot om

fysiskt våld (till exempel blev folk slagna med gevärskolvar för att de skulle hålla huvudet högt, vilket var obligatoriskt när man marscherade). Dödligheten som fram till 1952, säkert i överskott, var fem procent per år – nådde i *laogai* mellan 1949 och 1978 ett genomsnitt på 50 procent under en sexmånadersperiod i Guangxi, och i en gruva i Shanxi nådde antalet mer än 300 per dag. **Den mest varierande och sadistiska tortyren var ganska vanlig, så som att hängas i handlederna eller tummarna.** En kinesisk präst dog efter att ha förhörts kontinuerligt under 102 timmar. De mest brutala människor tilläts verka ostraffat. En lägerkommendant mördade eller **begravde levande 1320 personer på ett år**, utöver att ha utfört många våldtäkter. Revolter som var ganska många på den tiden (fångar hade ännu inte förtryckts till underkastelse och det fanns många soldater bland dem) urartade ofta i olika massakrer. Flera tusen av de 20 000 fångar som arbetade på oljefälten i Yanchang avrättades. I november 1949 begravdes 1000 av de 5000 som gjorde lydnadsbrott i ett skogsläger levande. 83

Nien Cheng, en före detta fånge på ett fängelse i Shanghai, beskriver det fysiska våldet i de kinesiska fängelserna:

Att sätta på dessa speciella handfängsel tätt på handlederna på en fånge var en form av tortyr som vanligen användes i maoistiska Kinas fängelsesystem. Ibland **sattes ytterligare kedjor runt anklarna på fångarna. Vid andra tillfällen fick en fånge handbojor och sedan sattes bojorna fast vid ett galler vid fönstret så att han inte kunde röra sig bort från fönstret för att äta, dricka eller gå på toaletten.** Syftet var att förnedra en man för att förstöra hans moral... Eftersom **Folkets Regering påstod sig ha avskaffat alla former av tortyr, kallade tjänstemännen helt enkelt sådana metoder ”straff” eller ”övertalning”.** 84

Detta barbaris huvudsakliga syfte var att ingjuta skräck, först i regeringsmotståndare och sedan i samhället i stort. Ett annat mål var att förstöra människors personligheter för att avhumanisera och ”bestialisera” dem av rädsla och tortyr. Genom dessa metoder, ville Mao vända om hela Kinas befolkning till en flock djur som han kunde kontrollera. Den viktiga vändpunkt som gav liv till Maos totalitära projekt var Kinas ”kulturrevolution”.

Kulturrevolutionen: Kinas kommunala dårskap

Efter katastrofen det Stora Språnget, meddelade Mao att han var ”högt över dagspolitiken”. Han bestämde sig för att dra sig ur statsangelägenheter för att koncentrera sig på så kallade ”större och viktigare frågor”. Maos tystnad slutade 1966. Han meddelade att den kinesiska revolutionen ännu inte hade nått framgång eftersom han, den ”stora styrmannen”, inte helt hade ingjutit kommunismen i

människors sinnen; att även i de högsta nivåerna av staten, fanns det element som inte förstod kommunismen. En kulturrevolution behövdes för att rätta till denna situation.

Chocken av kulturrevolutionen var att förstöra hela den kinesiska staten och samhället. Maos förslag hade stort inflytande på de okunniga ungdomarna i den lägre rangen av kommunistpartiet. De blev kända som rödgardisterna och började **wrecking** terror i alla delar av landet. Sjungandes ”östern är röd” marscherade de genom gatorna, redo att visa sin aggression och arrestera alla som de trodde var anti-kommunister. Tusentals högt uppsatta byråkrater, universitetsprofessorer, forskare och intellektuella blev arresterade, förödmjukade efter att ha genomgått fruktansvärd tortyr, och sedan avrättade.

Även Liu Shaoqi, en av Maos närmaste vänner och en före detta ordförande i folkrepubliken Kina, greps på Maos order, slogs offentligt, utsattes för lång tortyr och kastades in i en cell utan läkarvård och dog i plågor. Deng Xiaoping, var en av Maos äldsta kamrater, en av dem som skulle ta över Kinas styre efter Mao. Hans son Pufong, en viktig lysande fysiker vid Beijing University, förhördes av rödgardisterna. Under processen blev han **sodomized**, misshandlad till en hög och kastades senare ut genom fönstret i förhörskammaren. Även om han överlevde, var hans rygg bruten och han tillbringade resten av sitt liv i rullstol med nedsatt hörsel. 85

Ett vittne beskriver den omänskliga tortyr en universitetsprofessor tillfogats under kulturrevolutionen:

Jag sprang in. På idrottsplatsen och längre in, innan en ny byggnad av ett fyrvåningsklassrum, **såg jag rader av lärare cirka 40 eller 50 stycken med svart bläck hällt över deras huvud och ansikten** så att de nu i själva verket var ett ”svart gäng”. Hängande runt deras halsar var plakat med ord som ”reaktionär akademisk auktoritet den-och-den”, ”korrupt huvudman den-och-den”, ”klassfiende den-och-den”, ”kapitalistfarare den-och-den”: alla tillmälen hämtade från tidningarna. På varje plakat fanns ett rött kors, vilket fick lärarna att se ut som dömda fångar väntandes på avrättning. De hade alla dumstrutmössor målade med liknande tillmälen och bar smutsiga kvastar, skor och dammvippor på ryggen. Hängande runt halsen fanns hinkar fyllda med stenar. Jag såg huvudmannen: hinken runt halsen var så tung att tråden hade skurit djupt in i hans nacke och han var instabil. **Alla var barfota och slog i trasiga gonggonger eller krukor när de gick runt fältet och ropade: ”Jag är en svart gangster den-och-den”.** Slutligen **knäböjde de alla, brände offereld och bad Mao Zedong att ”förlåta deras brott”.**

Jag var chockad av den här scenen och jag kände hur jag blev blek. Några flickor svimmade nästan. Slag och tortyr följde. Jag har aldrig sett sådan tortyr förut: **äta jord och insekter**, utsättas för elchocker, **tvingas stå på knä på krossat glas**, hängas upp ”som ett flygplan” i armar och ben. 86

Kulturrevolutionen gällde även den ”**mänskliga bestialisering**” politiken som tidigare genomförts under Lenin och Stalin. Motståndare som identifierats som ”folkfiender” tvingades att imitera ett djur offentligt. Några häktade professorer hade händerna bundna bakom sig och, efter att ha kastats till marken, tvingades de ”beta” genom att dra upp gräs med sina tänder. I augusti 1967 deklarerade Beijings press att anti-maoister var ”rättor som sprang genom gatorna” och borde alla dödas. 87

Kulturrevolutionen var en massa dårskap som aldrig tidigare skådats i världshistorien. Rödgardisterna grep, torterade och avrättade tiotusentals för att de bad, lyssnade på musik eller matade ett tamdjur. Folk sändes i trance där de stödde varje slags barbari; de skulle ropa ut sitt stöd när de såg folk mördas. *The Black Book of Communism*, beskriver detta barbari med följande ord:

Hela folket uppmanades till offentliga prövningar av ”kontrarevolutionärer” som nästan alltid dömdes till döden. Alla deltog i avrättningarna och skrek ut ”döda, döda” till **rödgardisterna** vars uppgift det var att skära offren i bitar. Ibland **koktes bitarna och åts upp eller tvångsmatades till medlemmarna av offrets familj som fortfarande var i livet och tittade på**. Alla var sedan inbjudna till en bankett där levern och hjärtat av den forna markägaren delades ut, och till möten där en talare skulle **adressera** rader av avhuggna huvuden nyligen spetsade på pålar. Denna fascination för hämndlysten kannibalism, som senare blev vanlig under Pol Pot regimen, ger eko av en mycket gammal östasiatisk arketypp som ofta framkommer vid omvälvande ögonblick i kinesisk historia. 88

Rödgardisternas enda bok som källa var *Little Red Book* innehållande Maos ord. Var och en av dem kunde denna bok utantill; dessutom, blev de som inte kände till den fördömda som ”klassfiender” och kunde bli slagna eller till och med avrättade på plats. Även de mest normala och lagliga aktiviteter kunde förklaras ”antikommunistiska” och straffas:

Rödgardisterna, som tog sig själv på största allvar, tyckte det var en bra idé **att förbjuda ”slöseri med revolutionär energi” som katter, fåglar och blommor...** I stora städer som Shanghai, fanns team som rakade huvudet på alla de fångade på gatorna med långt eller läckert hår, slet upp byxor som var för åtsittande, slet av höga klackar på skor, slitsade öppna spetsiga skor och tvingade butiker att ändra sina namn... **Rödgardisterna stoppade förbipasserande och tvingade dem att recitera sina favoritcitat från Mao.** Många människor var rädda för att lämna sina hus. 89

Kulturrevolutionen nådde sådana nivåer av galenskap att armén till slut tvingades ingripa och återställa ordningen i landet. Under hela 1970-talet försökte Kina plåstra såren som tillfogats av kulturrevolutionen och reparera sin skada. Mao dog 1976, och gjorde mer än 60 miljoner redan döda sällskap, offer för tortyr, slakt och oupplyst ideologi.

Kinas barbari i ockuperade länder

Maoismens gissel var inte begränsad till det kinesiska folket. Länder som ockuperats av Kina eller människor som tvingades leva under ständig ockupation var också måltavlor för röd brutalitet. Ett av dessa områden var ”uiguriska autonoma regionen” i västra Kina; med andra ord, de **uiguriska turkarna som bodde i östra Turkestan**. Eftersom dessa turkar var både muslimer och en etnisk minoritet, gjorde Beijings administration dem till en måltavla och utsatte dem för systematiskt folkmord från tiden Mao kom till makten 1949.

Uigurerna fick inte utföra sina religiösa plikter. Skolor och platser för böner var stängda. I många områden arresterades religiösa ledare och ett stort antal av dem mördades. Utan att vidta några försiktighetsåtgärder, genomförde Kina 46 kärnvapenprov i uiguriska autonoma regionen, med början 1964. Som ett resultat av detta har cancer bland uigurerna stigit till anmärkningsvärda nivåer och många barn föds döda eller med fysiska defekter.

För att mörda muslimska uiguriska turkar, tilltog kineserna olika metoder: Mellan 1949 och 1952 dog 2 800 000 uigurer; mellan då och 1957 dog 3 509 000; mellan 1958 och 1960; var siffran 6 700 000 och under de fyra åren 1961-1965 mördades 13 300 000 uigurer. I östra Turkestan förbjöds familjerna att ha mer än ett barn. Varje kvinna som blev gravid i strid mot denna lag fick sitt barn aborterat.

Dessa åtgärder som inleddes under Maos tid är fortfarande i kraft. Som ett resultat av påtvingad migration, familjeplanering och mord har uigurerna i östra Turkestan blivit en minoritet. På grund av assimileringpolitiken som trädde i kraft 1949, har andelen muslimer i uiguriska autonoma regionen minskat från 75 procent till så lite som 35 procent. Idag, lever mer än 25 miljoner muslimer i östra Turkestan under kinesiskt förtryck. I ett område där tusentals muslimer är politiska fångar, hörs aldrig något igen från dem som blir arresterade. Ett annat land som föll under kommunistregimens brutalitet är Tibet, ockuperat av den kinesiska armén bara ett år efter införandet av en kommunistisk regim. Med samtycke av dess folk, blev Tibet en autonom region bunden till Kina. Men det kinesiska förtrycket av tibetanerna har successivt ökat. Den kinesiska administrationen har tvingat tibetanska bönder att sälja sin produktion till mycket låga priser, satt kinesiska invandrare i landets alla viktiga institutioner och besvarat minsta motstånd med grymhet och blodsutgjutelse. Dalai Lama, som i årtals har inspirerat tibetanskt motstånd mot Kina, beskriver brutaliteten som begåtts mot hans folk av det kommunistiska Kina:

Tibetanerna inte bara sköts utan blev också misshandlade till döds, korsfästa, brända levande, drunknade, lemlästade, utsvultna, strypta, hängda, levande kokta, levande begravda, extraherade och inkvarterade och halshuggna. 90

Kambodja – Höjdpunkten av det Röda vansinnet

Kommunism, en redan skoningslös, omtvistad, grym och blodtörstig ideologi nådde sitt värsta uttryck för avancerad brutalitet i maoismen. För att tydligare förstå varför maoismens ”traditionella” fjärran östern brutalitet var förenad med kommunismen, måste vi titta på ytterligare ett exempel från fjärran östern – **Röda Khmerernas Kambodjanska regim** som kom till makten med kinesiskt stöd och antog maoistiska metoder. Kambodja, är ett litet och fattigt land som ligger mellan Indien och Kina. Denna region kallas också Indokina. I århundraden drygade majoriteten av dess folk ut sitt uppehälle genom jordbruket, vars huvudbeståndsdel är risfälten i hela landet. Men mellan 1975 och 1979 blev dess risfält ”dödens områden”. Omkring tre miljoner människor i det här landet på nio miljoner blev mördade. Några sköts i huvudet, andra fick sina skallar krossade av yxor eller lämnades att svälta. Andra kvävdes med plastpåsar som sattes över huvudet.

Förövarna av denna oöverträffade brutalitet var de kambodjanska maoisterna, eller de Röda Khmererna, ett kommunistiskt parti som grundades och leddes av en maoist vid namn Pol Pot. Under årtal hade de Röda Khmererna organiserat i Kambodjanska skogar och drömt om att komma till makten. Slutligen 1975, gick deras dröm i uppfyllelse. De etablerade en regim som var mer grym och totalitär än Stalins Ryssland eller Maos Kina – en höjdpunkt av kommunistiskt vansinne.

För landets bästa, beslutade partiet att en kommunistens enda plikt var att arbeta på risfälten så mycket som möjligt. Hela Kambodjas population tvingades att arbeta i dessa områden. Tiotusentals boende i städer – statsmän, byråkrater, lärare, intellektuella – drevs till byarna och tvingades arbeta på kollektivjordbruk under mycket svåra förhållanden. Att undvika arbete, säga böner eller att äta ens den minsta bit mat från det som samlats in utan tillstånd, betraktades som ”uppror mot staten” och under denna förevändning dödades folk varje minut. Röda Khmererna kallade sitt parti Angkar, och gav de miljontals människorna som arbetade sig utmattade i fälten intrycket av att ”Angkar ser dig alltid”. En kambodjan som lyckades undkomma Röda Khmerernas brutalitet beskriver dem som bodde i det så kallade ”demokratiska” Kambodja:

I demokratiska Kampuchea, fanns det **inga fängelser, inga domstolar, inga universitet, inga skolor, inga pengar, inga jobb, inga böcker, inga sporter och inga tidsfördriv...** Det fanns ingen ledig stund på en tjugofyra timmars arbetsdag. Det dagliga livet delades upp enligt följande: tolv timmar för fysiskt arbete, två timmar för att äta, tre timmar för vila och utbildning och sju timmar för sömn. Vi bodde alla i enorma koncentrationsläger. Det fanns ingen rättvisa. **Angkar reglerade varje ögonblick av våra liv...** De röda Khmererna använde ofta liknelser för att rättfärdiga sina motstridiga åtgärder. **De jämförde folk med boskap: ”Titta på denna ox som drar plogen. Den äter när den beordras att äta.** Om du låter den

beta på fältet kommer den att äta vad som helst. Om du sätter den på ett annat fält där det inte finns tillräckligt med gräs, kommer den fortfarande beta ohämmat. Den är inte fri, och den är ständigt bevakad. Och när du säger åt den att dra plogen, drar den. Den tänker aldrig på sin fru eller sina barn...” 91

Uppenbarligen, satte de Röda Khmererna projektet med den ”mänskliga bestialiseringen” i kraft som ligger i grunden för kommunismen. Som ovanstående citat visar, tvingades folk vara som oxar som plöjde ett fält. Samtidigt, lades stor vikt vid att utrota sådana begrepp som religion och moral. *The Black Book of Communism* beskriver de åtgärder de Röda Khmererna vidtog för att förstöra kärleken mellan familjeinstitutionen och dess medlemmar:

Regimen gjorde allt de kunde för att bryta familjeband vilka de såg som ett hot mot det totalitära projektet att göra **varje individ helt beroende av Angkar**. Arbetslag hade sina egna hus, vilket ofta var enkla barracker eller en samling hängmattor eller mattor för att sova nära byn. Det var mycket svårt att få tillstånd att lämna dessa föreningar och **män och hustrur var ofta separerade i veckor eller längre. Barnen hölls avskilda från sina utökade familjer** och tonåringar gick ibland sex månader utan att se sina föräldrar. **Mödrar uppmuntrades att spendera så lite tid som möjligt med sina barn**. Eftersom posttjänsten hade slutat helt, gick det ibland månader innan folk fick veta en släktings bortgång. Återigen kom exemplet från ovan, eftersom många av ledarna levde åtskilda från sina fruar eller män. 92

Dessa åtgärder är faktiskt inget annat än Karl Marx och Friedrich Engels tolkning av familjens ursprung, omsatt i handling. Marx och Engels såg människor som djur som utvecklats från apor, för vilka begreppen religion, moral och familj inte var nödvändiga. Dessa var ”överbyggda institutioner” som kom att vara som resultatet av ekonomiska relationer. Ett kommunistiskt samhälle lovade att förstöra dessa begrepp. Så de Röda Khmerernas projekt var ingenting annat än att sätta liv i nonsens som föreslagits av Marx och Engels.

De Röda Khmererna ville förstöra religionen och familjen, bestialisera människor och göra dem till ”oxar som plöjer fälten”. Röda Khmerer tillämpade ännu en gång med åtgärder som använts av Lenin, Stalin och Mao genom att medvetet låta människor gå hungriga och därmed förstöra deras viljor och personligheter. Senare, efter att ha matats av Angkar, skulle de komma att tillbe Röda Khmererna som gudar:

Hungern som krossade så många Kambodjaner under åren användes medvetet av regimen för att tjäna dess intressen. Desto hungrigare människorna var, desto mindre mat kunde deras kroppar lagra och desto mindre var sannolikheten att de gav sig iväg. **Om människor var konstant besatta av mat, skulle alla individuella tankar, all kapacitet att argumentera och även människors sexlust försvinna.** De spel som spelades med livsmedelsförsörjningen gjorde tvångsevakueringar lättare,

främjade godkännandet av kollektiva matsalar och försvagade även personliga relationer, inklusive de mellan föräldrar och deras barn. Alla, däremot, skulle kyssa handen som matade dem, oavsett hur blodig den var. 93

Ett kambodjanskt vittne uppgav: Denna hunger orsakades medvetet. Även när många dog av hunger, var endast en femtedel av områden lämpliga för sådd i produktion! 94

För regimen, var döden genom svält inga problem, det var ett mål. Röda Khmerernas ledare sade ofta, ”Allt vi behöver för att bygga vårt land är en miljon bra revolutionärer. Inget mer än så. Och hellre döda tio vänner än låta en fiende leva”. 95

Fientligheten mot ”kärlek, skönhet, estetik och kultur” som hade visat sig i Maos kulturrevolution nådde gränsen för vansinne med de Röda Khmererna. Den som kammade sitt hår, vårdade sitt utseende eller ens bar glasögon betraktades som en ”folkets fiende”. Utdraget nedan är taget från ett tal som gjorts av direktören till fångarna i Röda Khmerernas läger:

I demokratiska Kampuchea, under Angkars ärofyllda styre, måste vi tänka på framtiden. Vi behöver inte tänka på det förflutna. Ni Nya Människor måste glömma de förrevolutionära tiderna. Glöm cognac, glöm moderiktiga kläder och frisyrier... Vi behöver inte kapitalisternas teknologi. Vi behöver inte något av det alls. Under vårt nya system, **behöver vi inte skicka våra barn till skolan. Vår skola är farmen.** Vi kommer att skriva om plöjning. Vi behöver inte ge examen eller tilldelningscertifikat. Att veta hur man driver farmen och hur man gräver kanaler – det är våra certifikat. **Vi behöver inte läkare längre.** De är inte nödvändiga. Om någon behöver få sina inälvor borttagna kommer jag att göra det. Det är lätt. Det finns ingen anledning att lära sig hur man gör det genom att gå till skolan. **Vi behöver inte några av de kapitalistiska yrkena! Vi behöver inte läkare eller ingenjörer.** Vi behöver inga professorer som berättar vad vi ska göra. De var alla korrupta. **Vi behöver bara att människor jobbar hårt på farmen!** Och ändå kamrater, finns det vissa nejsägare och bråkmakare som inte visar rätt vilja att arbeta hårt och offra! Sådana människor har inte den rätta revolutionära mentaliteten! Sådana människor är våra fiender! Och, kamrater, några av dem är just här i vår mitt! Dessa människor håller fast vid kapitalistiska tankesätt. De håller fast vid det gamla kapitalistiska modet! **Vi har några människor bland oss som fortfarande bär glasögon. Och varför använder de glasögon?** Kan de inte se mig? Om jag flyttar mig för att slå dig i ansiktet och du hajar till, då kan du se mig tillräckligt bra. Människor bär dem för att vara snygga i sin kapitalistiska stil. De bär dem eftersom de är chanslösa. Vi behöver inte sådana människor längre. **Människor som tror de är vackra är lata! De är iglar som suger energi från andra!** 96

Maoist psykopaterna som tog Kambodja med Kinas stöd mördade nästan tre miljoner oskyldiga. Först, blev de som skulle dödas skjutna i huvudet. Senare, beslutades det

att detta var ”slöseri med kulor”, så mer brutala metoder tillgreps. Förutom att ”spara kulor” föredrogs dessa metoder så att de Röda Khmerernas militanta kunde tillfredsställa sin sadism. Femtiotre procent av offren fick sina skallar krossade med järnstänger, yx-handtag eller ibland hack-handtag; sex procent hängdes eller kvävdes med plastpåsar och fem procent fick sina halsar avskurna. 97

År 1979 kom de Röda Khmerernas regim till ett slut när Vietnam ockuperade Kambodja. För att visa brutaliteten av den tidigare regimen grävde vietnameserna upp risfälten kända som ”dödsfält” och kropparna tillkännagavs. Benen och skallarna av alla de tusentals som Röda Khmererna dödade finns nu på display på ett museum i huvudstaden Phnom Penh.

Kommunismen, som fann sin ”vetenskapliga” grund i en bok av Charles Darwin och tog form från nonsens av Marx och Engels, blev en världsmakt genom brutaliteten av Lenin och Stalin, nådde sin höjdpunkt av galenskap under Mao och visade sitt verkliga ansikte mot världen i det barbari som praktiserades i Kambodja.

Nordkorea och Vietnam

I Asien, var den kommunistiska brutaliteten inte begränsad till Kina och Kambodja. Regimen i Nordkorea tillfogade också skoningslös terror på sitt eget folk. Uppskattningsvis dödades 1,5 miljoner människor under Kim II Sung's diktatur. Hundratusentals utsattes för tortyr i Nordkoreas hemska fångelser. *The Black Book of Communism* beskriver hur fångarna behandlades som djur:

I hennes fångelse arbetade cirka 6000 personer, varav 2000 kvinnor, som slavarbetare från 05.30 till midnatt och tillverkade tofflor, hölster, väskor, bälten, detonatorer och konstgjorda blommor. **Eventuella fångar som blev gravida tvingades brutalt till abort. Alla barn som föddes i fångelset kvävdes eller fick halsen avskuren.** 98 En lägervakt som flydde till Seoul beskriver tortyren och avrättningarna som bereddades i koncentrationslägren i Nordkorea:

Vem utförde avrättningarna? Valet avgjordes av säkerhetsagenter som sköt när de inte ville bli smutsiga om händerna eller dödade långsamt om de ville förlänga plågan. Jag lärde mig att folk kunde bli slagna till döds, stenade eller dödade med slag från en spade. Ibland förvandlades avrättningarna till ett spel där fångarna besköts som om de vore mål i en skyttetävling på ett nöjesfält. Ibland tvingades **fångarna bekämpa varandra till döden och riva upp varandra med sina bara händer...** Med mina egna ögon såg jag flera ohyggliga dödsfall. Kvinnor dog sällan fridfullt. **Jag såg bröst bli sönderskurna av knivar, genitalier krossade med spadhandtag, nackar brutna med släggor...** I lägren är döden väldigt banal. Och politiska fångar gör vad de måste göra för att överleva. De gör vad som helst för att få

en bråkdel mer majs eller grisfett. Ändå, skulle fyra eller fem personer dagligen dö i detta läger, av hunger, av en slump eller genom avrättning. 99

En annan egenskap hos Nordkoreas kommunistiska regim var dess antagande och grymma genomförande av **eugenik teori, vilket var en annan produkt av darwinismen**. Som vi såg tidigare, föreslogs eugenik av Darwins kusin Francis Galton och verkade som en vetenskaplig driftighet i början av det tjugonde århundradet. Syftet med rashygien är att sterilisera människor som är sjuka, handikappade eller av en viss ras, och att ha friska människor som reproducerar. Man föreställde sig att denna process i slutändan skulle skapa en friskare ras. Det första landet att införa rashygien som officiell politik var Nazityskland. Hitler samlade först medfödda sjuka och funktionshindrade i ”steriliseringscenter” och lät dem senare dödas. Nordkoreas darwinistisk-kommunistiska regim genomförde denna grymhet under namnet ”accelererande evolution”. *The Black Book of Communism* beskriver rashygien i nordkoreansk stil:

Den som är handikappad i Nordkorea lider fruktansvärd social utanförskap. De handikappade tillåts inte leva i Pyongyang. Fram tills nyligen hölls de alla på särskilda platser i förorterna så att familjemedlemmarna kunde besöka dem. Idag är de förvisade till avlägsna bergsområden eller öar i Gula havet. Två sådana platser har identifierats med säkerhet: Boujun och Euijo, i norra delen av landet nära den kinesiska gränsen. Denna diskrimineringspolicy har nyligen spridit sig utanför Pyongyang till Nampo, Kaesong, och Chongjin.

Liknande behandling gäller för alla utöver det vanliga. **Dvärgar till exempel, blir nu gripna och skickade till läger:** de tvingas inte bara leva isolerat utan hindras också från att skaffa barn. **Kim Jong II har själv sagt att ”dvärgarnas ras måste försvinna”.** 100

Vietnam var en annan blodig kommunistisk diktatur i Asien. Nord Vietnam bedrev ett långt krig först med fransmännen och sedan med amerikanerna. År 1975 intog det Syd Vietnam och bildade ett enda enat kommunistiskt Vietnam. Ho Chi Minh, grundaren av Nord Vietnam, och de som följde honom tvekade inte att tortera sitt eget folk och underkasta dem svåra förtryck. Mellan 1975 och 1977, skrev en vietnamesisk författare som motsatte sig regimen ett brev där han beskrev villkoren i landet:

Förhållandena inne i fängelserna är ofattbart dåliga. I Chi Hoa fängelset, det officiella Saigon fängelset, bevarades 8000 personer under den gamla regimen och hölls under universellt fördömda förhållanden. Idag finns det mer än 40 000 personer i samma fängelse. Fångarna dör ofta av hunger, brist på luft, tortyr eller för egen hand... Det finns två sorters fängelse i Vietnam: de officiella fängelserna och koncentrationslägren. De senare är långt ute i djungeln och fången döms till livstids

tvångsarbete. Det finns inga prövningar och därmed ingen möjlighet att använda en rättslig mekanism i deras försvar. 101

Liknande fall av grymhet leds när Vietnam ockuperade Laos 1975 och gjorde det till en kommunistisk regim. Pathet Lao kommunisterna förstärktes i detta fattiga land i mitten av Indokina och, efter dem kom till makten, utsattes motståndare till regimen för förtryck. Som ett resultat, blev tiotusentals flyktingar.

Den maoistiska faran fortsätter

Under hela sin historia har fjärranöstern Asien varit en skådeplats för allvarliga svåra väpnade sammanstötningar, blodsfejder och vild hämnd. Med intåget av den kommunistiska ideologin, som stödde våld och betraktade brutalitet som legitimt och även nödvändigt, blev resultatet katastrofalt. Kommunismen vände risfält till slagfält. I fjärranöstern Asien, för övrigt, var dess fientlighet mot kultur och civilisation ännu mer markant. Dess icke-tänkande ideologi förkastade civilisation till förmån för okunnighet, fulhet och monotoni.

Intressant nog, skulle många organisationer och tankeströmmar blint anta en sådan grym och primitiv ideologi och sprida den över hela världen. Idag är ett antal maoistiska terrorgrupper och ideologiska grupper verksamma i olika länder. Maoister hävdar att kollapsen av Sovjetunionen visade på ”misslyckad falsk tolkning av kommunismen” och bevisade att maoismen är rätt. De blundar helt för Maos brutalitet, brott, hungersnöd och fruktansvärda övergrepp och försöker hävda att denna oupplysta ideologi är det enda alternativet för världens framtid. Maoister organiserar särskilt i underutvecklade länder och implementerar sin omoderna teori som de kallar ”Third Worldism” och försöker förföra dessa länder in i kommunismens mörker. Uppenbarligen är dessa maoister inte nöjda med de tiotals miljoner som deras namne torterade till döds. De vill ha mer blodsutgjutelse.

I den här bokens sista avsnitt kommer vi att undersöka maoismens subtila tillväxt i större detalj.

Kapitel 5

Kommunismens fientlighet till religion

I Koranen, avslöjas det att genom historien, har grymma och tyranniska ledare uppstått som har förnekat Gud och religion. I en vers (28:41) kallar Gud dem ”**ledare som kallar till branden**”. Denna typ av karaktär kännetecknas av Faraos person i olika redogörelser om Moses i Koranen. Det har funnits andra grymma härskare som motsatte profeten Abraham och grottans följeslagare (en grupp troende relaterat i Koranen) och som precis som Farao dödade människor helt enkelt för deras tro på Gud. Det går att hitta dessa tyranniska karaktärer i varje era av historien. Dessa ledare för irreligiöshet har begått liknande övergrepp mot sina samhällen, använt samma metoder för att försöka fjärma människor från religionen och lett oförsiktiga till förstörelse i denna värld och livet efter.

Om man tittar på ideologier av förra seklet som har medfört mest problem, smärta, grymhet och brutalitet, finner vi obarmhärtiga och irreligiösa ledare i spetsen. Dessa ledare för det tjugonde århundradet som mest liknar Farao som beskrivs i Koranen är de blodtörstiga irreligiösa ledarna för de ryska och kinesiska revolutionerna, **Vladimir Lenin, Joseph Stalin, Mao Tse-tung** och fäderna till deras idéer, **Karl Marx och Friedrich Engels. Charles Darwin** utövade ledarskap på ytterligare ett irreligiöst sätt med sin evolutionsteori.

Kommunismens fientlighet mot religion är obestridlig. Titta på skrifterna från varje kommunistisk ideologi, och du kommer finna detta öppet uttryckt. Marx själv kallade religionen för ”folkets opium” och beskrev det som att den skapats av den styrande klassen för att droga de fattiga, och föreslog att religiös tro måste förstöras om kommunismen skulle avancera. Engels skrev att människan härstammar från aporna och hävdade att religionen utvecklades bara som en etapp i evolutionsprocessen.

För att förstöra religionen, vilken typ av politik implementerar kommunisterna? Lenin gav det första heltäckande svaret... År 1900, som ledare för det ryska socialdemokratiska arbetarpartiet (senare kommunistpartiet), skrev han en artikel med rubriken ”Arbetarpartiets attityd till religion”, publicerad i *The Proletary magazine*. I artikeln skrev han:

Socialdemokratin bygger hela sin världssyn på den vetenskapliga socialismen, det vill säga marxismen. **Den filosofiska grunden för marxismen**, som Marx och Engels förklarade upprepade gånger, är den dialektiska materialismen som till fullo har övertagit de historiska traditionerna av det artonde århundradets materialism i Frankrike och av Feuerbach (första halvan av det nittonde århundradet) i Tyskland – en materialism som **är helt ateistisk och positivt fientlig mot all religion**. Låt oss komma ihåg att hela Engels *Anti-Dühring*, som Marx läste i manuskript, är en anklagelse mot den materialistiska och ateistiska Dühring för att inte vara en konsekvent materialist och för att lämna kryphål för religion och religiös filosofi. Låt oss komma ihåg att i hans essä om Ludwig Feuerbach,

förebrår Engels Feuerbach för att bekämpa religionen, inte för att förstöra den, utan för att förnya den och uppfinna en ny ”upphöjd” religion, och så vidare. **”Religion är folkets opium” – detta uttalande av Marx är hörnstenen i hela den marxistiska synen på religion.** 102

År 1905, publicerade han en artikel med rubriken ”Socialism och Religion” i tidningen *Nozvaya Zhizn* där han kallade religion en ”dimma” som måste dispergeras. I den artikeln, beskrev han också den ateistiska propaganda som kommunisterna måste sprida mot religionen:

Vårt program är baserat helt på vetenskap och därtill den materialistiska världssynen... **Vår propaganda omfattar nödvändigtvis ateismens propaganda; publiceringen av lämplig vetenskaplig litteratur** vilket den enväldiga feodala regeringen hittills strängt har förbjudit och förföljt, måste nu utgöra ett av fälten i vårt partiarbete. Vi ska nu förmodligen följa de råd Engels en gång gav de tyska socialisterna: **att översätta och allmänt sprida litteraturen av det artonde århundradets franska upplysta och ateistiska.** 103

Notera att Lenin sade att striden marxisterna ska utkämpa mot religionen måste börja med spridning av ”vetenskaplig litteratur” och skrifter från det artonde århundradets upplysta ateister. ”Vetenskaplig litteratur” betyder teorier som ger materialismen skepnad av vetenskap (såsom darwinism); och dessa ”upplysta fransmän” inkluderar Diderot och D'Holbach som skrev imperialistisk propaganda mot religion långt innan Marx. Bland kommunister, är denna metod som Lenin lärde fortfarande i bruk. Om vi undersöker vissa förlag, vetenskapliga tidskrifter och medieinstitutioner över hela världen, ser vi tydligt att marxister står bakom publikationer som hyllar darwinistiska och upplysta filosofier.

Kommunismens gömda fientlighet till religion

När marxister inte är i kraft, följer deras tankeströmmar vanligtvis inte en bestämd aggressiv politik mot religion. Det är till och med möjligt för vissa kommunister att verka som de visar respekt för religion och dess anhängare. Vad är syftet med denna återhållsamhet?

Svaret på denna fråga kan hittas bland skrifter av Lenin. I ”Arbetarpartiets attityd till religion” skrev han, med en början av tolkningar och praxis av experter som Marx och Engels, att krig får aldrig öppett deklarerat mot religion. Detta var onödig ”chansning på ett politiskt krig”. 104 Andra materialister (till exempel anarkister eller ”borgerliga ateister”) hade uttryckt fientlighet mot religion och inledde antireligiösa kampanjer. Lenin fann deras aktiviteter enkla och naiva. Han avvisade anklagelserna om ”måttfullhet” och ”inkonsekvens” som dessa människor riktade mot marxister och uppgav att de ”marxistiska taktikerna i fråga om religion är ordentligt konsekventa, och mycket noga genomtänkta av Marx och Engels”. 105

Lenin fortsatte denna moderata hållning tills kommunisterna kom till makten 1917. Men efter detta försvann hans måttfullhet och ersattes med utbrett förtryck av religion och religiösa människor i hela det sovjetiska territoriet. Tidigare hade Lenin förklarat att kommunister inte öppet fick deklarerat sig vara ateister och skulle även acceptera religiösa troende i sina led. Men när han kom till makten följde han en mycket annorlunda väg. I *The Harvest of Sorrow*, beskriver den amerikanske historikern Robert Conquest några av de viktigaste punkterna i bolsjevikernas religiösa politik:

Präster och prästerskapet deklarerades enligt en annan artikel (65) i 1918 års konstitution, "bourgeoisens tjänare" och blev utslagna. Detta innebar att de inte fick några ransoneringskort och de i den lägsta kategorin; fick inte låta sina barn gå i skolan högre än den elementära klassen; och så vidare.

Ett dekret från den 28 januari 1918 förbjöd religionsundervisning i skolorna, även om det var tillåtet att "studera eller undervisa religiösa ämnen privat". Det sistnämnda avgränsades ytterligare genom ett dekret från den 13 juni 1921 som förbjöd religionsundervisning av alla grupper med personer under arton år...

En lag från den 8 april 1929 förbjöd religiösa organisationer att etablera ömsesidigt bistånd; att utöka materialstöd till sina medlemmar; "att organisera speciella böner eller andra möten för barn, ungdomar eller kvinnor, eller att organisera allmän bibel, litteratur, hantverk, arbete, religiösa studier eller andra möten, grupper, cirklar eller filialer, att ordna utflykter eller lekplatser eller öppna bibliotek eller lärum, eller att organisera sanatorier eller medicinsk hjälp". I själva verket, som en officiell kommentar uttryckte det, blev kyrkans aktivitet reducerad till utförande av gudstjänster.

Den 22 maj 1929, ändrades artikel 18 i konstitutionen; istället för "frihet för religion och anti-religiös propaganda" kunde det nu läsas "frihet för religiös dyrkan och anti-religiös propaganda"; samtidigt ersatte kommissariatet för utbildning en politik av icke-religiös undervisning i skolorna med en order om en definitivt anti-religiös undervisning...

... Kollektivisering "innefattade vanligtvis stängningen av den lokala kyrkan också". Ikoner beslagtogs som rutin och brändes tillsammans med andra föremål för religiös dyrkan. Ett konfidentiellt brev från den västra provinskommittén den 20 februari 1930 talar om berusade soldater och Komsomols (medlemmar av kommunistungdomsorganisationen) som "utan massförberedelser godtyckligt stängde bykyrkor, hade sönder ikoner och hotade bönderna". Nedläggningarna tillämpades på alla religioner...

... Mer därtill när kyrkorna stängdes, betydde detta att religiösa arbeten utanför dem inte var tillåtet. Nedläggningen av nio stora kyrkor i Kharkov åtföljdes av ett beslut "att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra bönemöten i privata hem nu när kyrkorna var stängda". Kazan katedralen i Leningrad förvandlades till ett anti-religiöst museum...

St. Sophia katedralen och andra kyrkor i Kiev omvandlades till museer eller anti-religiösa centra. I Kharkov blev St. Andrey's omvandlat till en biograf; en annan till en radiostation; en annan till butik för maskindelar. I Poltava blev två omvandlade till spannmålmagasin, en annan till en maskinverkstad...

... Dessa åtgärder tillämpades på alla religioner. "Kyrkor och synagogor" är ofta fraseringen i officiella dekret i den europeiska delen av Sovjetunionen. På andra håll var islam lika förföljt.

... I kollektiviseringen uteslöts evangeliska ledare i byarna från kolchoserna och fördömdes till kulaker; och de flesta av dem blev deporterade. 106

Efter den bolsjevikiska revolutionen förvandlades Lenins taktik från att "vara moderat till religion" till fanatisk fiendlighet. Som vi såg tidigare, skulle enligt Lenin svälten år 1920-1921 som kostade miljontals liv försvaga människors tro på Gud.

Lenin, med sin upproriska ande mot Gud och religion, förlorade sin mentala balans och led stor smärta. Gud återgav till Lenin i denna värld några av de grymheter han tillfogat människor med sin fiendlighet mot religionen. Koranen (58:5-6) talar om den fruktansvärda kvittning sådana grymma människor kommer att få på den sista dagen:

De som sätter sig upp mot Gud och Hans Sändebud skall förödmjukas såsom deras föregångare blev förödmjukade, eftersom Våra budskap är otvetydiga. De som förnekar sanningen har ett förnedrande straff [att vänta] den Dag då Gud skall uppväcka dem alla till nytt liv och låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. Gud håller räkning på det som de själva har glömt. Gud är vittne till allt som sker.

När Stalin kom till makten var han lika anti-religiös som sina föregångare. Han visade sin fiendlighet genom att döda miljontals troende, förstöra religiösa institutioner och platser för tillbedjan och genom att initiera oändlig ateistisk propaganda. Ett av de viktigaste vapnen i Stalins propagandaattack var evolutionsteorin. I sin självbiografi skrev han:

För att kunna förvilla sinnena på våra seminariestudenter gällande myten om att världen skapades på sex dagar, var vi tvungna att bekanta oss med det geologiska ursprunget och jordens ålder, och kunna bevisa dem i argumentation; vi var tvungna att sätta oss in i Darwins läror. 107

I boken *Anarkism or Socialism?* ställer Stalin Darwin mot Cuvier, en kreationens vetenskapsman och grundare av vetenskapen om fossiler. Han skriver: "marxismen vilar på darwinismen och behandlar den okritiskt, det vill säga, marxister förkastar *Cuviers kataklysm*". 108

Maoismens fientlighet mot religion

Mao, Leninismens och Stalinismens representant i Kina, livnärde fientligheten mot religion och genomförde den i sin politik. En av hans kommentarer om religion visar tydligt hans fanatism:

... **(M)en naturligtvis är religion ett gift.** Den har två stora brister: Den underminerar rasen... (och) fördröjer utvecklingen av landet. Tibet och Mongoliet har båda blivit förgiftade av den. 109

När Mao kom till makten instiftade han ett krig mot religionen och dess utövare. Men detta gjordes i "hemlighet" som Lenins kommunister hade gjort. Kommunistpartiet inledde en politik kallad "Three self movement" vilket innebar att alla religiösa institutioner skulle utformas att kunna vara "självbärande, själv administrerade och själv organiserade. Denna politik verkade bygga på beviljad religionsfrihet, men det var faktiskt en kampanj som syftade till att förstöra religionen helt. Alla religiösa institutioner och platser för tillbedjan i hela landet – konfucianism och buddhistiska tempel, moskéer och kristna kyrkor- kom under kontroll av statskontrollerande förvaltningsorgan. Inom en kort tid, blev dessa religiösa institutioner "maoistiska propagandacentraler". Ett uttalande som gavs till den amerikanska internationella kommissionen om religionsfrihet den 16 mars 2000 av en kinesisk kristen vid namn Harry Wu säger:

Men eftersom Mao Zedong inte kunde tillåta någon medborgare i Kina att hålla trohet till någon myndighet utanför kommunistpartiet, tillät dessa statligt drivna organ under Mao ingen religiös aktivitet. Under hela tre decennier som Mao styrde Kina, arbetade organisationerna i "three self movement" med det kinesiska kommunistpartiet för att eliminera religion och främja kommunistpartiets ideologi. Maoism blev Kinas enda lagliga religion och Maos "Little Red Book" dess primära religiösa text. 110

Både uiguriska muslimer i östra Turkestan och buddisterna i Tibet blev måltavlor för blodig brutalitet. Det kinesiska kommunistpartiet försökte kontrollera dem genom att minska deras befolkning och förstöra deras religiösa tro. Andra kommunistiska regimer i Asien fortsatte Maos fientlighet mot religion. I folkmordet mot sitt eget folk i Kambodja, gjorde de Röda Khmererna den muslimska minoritetsgemenskapen Cham till måltavla för särskild grymhet. *The Black Book of Communism* beskriver den brutalitet de tillfogade Cham:

År 1973 blev moskéer förstörda och böner förbjöds i de befriade zonerna. Sådana åtgärder blev mer utbredda efter maj 1975. Koraner samlades och brändes och moskéer antingen omvandlades till andra byggnader eller raserades. Tretton muslimska dignitärer avrättades i juni, några för att ha gått och bett istället för att delta i en politisk demonstration, andra för att ha kämpat för rätten till religiösa

bröllopsceremonier... Ju mer innerlig desto mer utplåning: av de 1000 som hade gjort pilgrimsfärden till Mecka, överlevde bara 30 dessa år. Till skillnad från andra kambodjaner, gjorde Cham ofta uppror och många av dem dog i massakrer och repressalier som följde dessa uppror. Efter mitten av 1978 började de Röda Khmererna systematiskt utrota ett antal Cham samhällen, inklusive kvinnor och barn... (Det beräknas) att den totala dödligheten bland Cham var 50 procent. 111

I Albanien visade Enver Hoxhas diktatur, en annan kommunistregim, maoismens fientlighet mot religion. Albanien kom ut ur andra världskriget som en satellit i Sovjetunionen, men under den kinesisk-sovjetiska konflikten på 1960-talet ställde sig Albanien med Kina och blev representanter för den Röda Kinesiska Maoismen i Europa. Enver Hoxha stängde alla platser för tillbedjan (moskéer likväl som katolska kyrkor i landets norra delar) och till och med förbjöd människor att dyrka i sina hem. Att deklarerera sin tro på någon religion blev ett brott och de som inte lydde förbudet utsattes för olika typer av förtryck och tortyr. Enver Hoxha, som trodde att han kunde utrota all religiös tro genom att implementera dessa metoder, meddelade att han hade grundat den första staten i världen som verkligen var ateistisk.

Kommunismen och de irreligiösa systemen avslöjas i Koranen

Vid roten av egenskaperna hos det kommunistiska systemet är dess anti-religiösa ideologi. Anledningen till dess brutalitet och tröghet är samma galna fientlighet mot religion.

Religion är en del av sättet att leva och tänka som Gud har gett människorna Han skapat. Det bästa livet för människan är det som bygger på religiös tro; eftersom den som känner den mänskliga anden bäst är vår Herre som skapat den. Bara ett system som bygger på religion kan ge fred, medan system som avvisar religion oundvikligen kommer utsättas för smärta, sorg, rädsla och osäkerhet. Framförallt utgör dessa system som motsätter all religiös sanning, och försöker tvinga människor att leva i motsättning till det, en ännu större fara. Historiskt sett har kommunismen varit ett av de mest slående exemplen på just ett sådant system.

Intressant nog, visar kommunismen viktiga likheter med de gudlösa system som Gud har beskrivit i Koranen. Genom att jämföra Faraos gudlösa system i Koranen med några andra system för vår tid, ser vi en stor likhet.

Passionen för stora byggnader

En vanlig egenskap hos alla irreligiösa förvaltningar är deras försök att fånga betraktare med storslagenhet. Deras högmot och förnedring av andra människor uttrycks på olika sätt.

Som ett exempel, berättar Gud i Koranen om Faraos administration i Egypten i tiden för profeten Moses. I hans stolthet, motsätter han både Gud och Hans budbärare Moses, samtidigt som han utsätter sitt eget folk för förtryck. Ett exempel på Faraos arrogans var hans kommando att låta bygga ett "högt torn". Koranen (28:38) avslöjar Faraos befallning till Haman, en av hans närmsta män:

Och Faraos sade: "Såvitt jag vet finns det för er, stormän, ingen annan gud än jag. Låt då tända tegelugnarna, Haman, och bygg ett torn åt mig så högt att jag kan stiga upp till Moses gud. Men jag misstänker att han är en av dem som far med lögn."

Denna önskan om ett "högt torn", ett uttryck för Faraos stolthet, återspeglas också i kommunistdiktaturernas passion för "stora byggnader". Med början i Sovjetunionen, konstruerade alla kommunistiska stater allt för stora statsbyggnader som symboler för regimens styrka och uthållighet. Under en lång tid, behöll slottet som byggdes av den rumänske diktatorn Nicolae Ceausescu i Bukarest titeln världens största byggnad. Ändå har detta palats ett mycket kallt och glädjelöst utseende; storleken var det viktigaste och det är fortfarande ett uttryck för "överlägsenhetskomplex" i kommunistisk ideologi.

Tvångsmigration

I Koranen avslöjar Gud vissa åtgärder som tillfogade sina förövre förstörelse, inkluderat avlägsnandet av människor från sina hemländer. Till exempel, de som förnekade Gud och hotade profeterna som skickades till dem: "**Vi kommer helt säkert att jaga bort er från vårt land, om ni inte återvänder till vår tro!**" (Koranen 14:13) Som berättas i vers 22:40, försökte de särskilt att avlägsna muslimer; "**de som i strid mot all rätt jagas bort från sina hem därför att de säger: "Gud är vår Herre!"...**"

Kommunistiska regimer har konstruerat de största påtvingade migrationer och muslimer har varit målet för de flesta av dem. Under Stalins tid, var det först Krim turkar och senare var det många andra muslimska folk som tvingades lämna sin mark över en natt och skickades hungriga och eländiga till de mest karga delarna av Ryssland. Hundratusentals oskyldiga dog på vägen och de som överlevde till sina destinationer dog av svält, infektionssjukdomar och isande kyla.

Förstörelsen av trosfrihet

Som finns berättat i Koranen, var en karakteristisk egenskap hos Faraos administration dess kriminalisering av trosfrihet. Systemet fastställde vilken typ av tro folk kunde hålla. Faraos fråga till magikerna som trodde på Moses visade detta tydligt; "**Tror ni på honom innan jag har gett er tillåtelse?**" (Koranen 7:123). Återigen, när han talade till sitt folk, sade Faraos att han undervisade folket sanningen som de behövde veta och att de inte skulle söka efter någon annan sanning än den som han lärde dem: "**Jag visar er**

ingenting annat än det som jag själv ser och jag leder er på den väg som rättrådighet och förnuft anvisar.” (Koranen 40:29).

Faraos moderna representanter är Sovjetunionen och alla andra kommunistiska regimer av det tjugonde århundradet som försökte etablera totalitära regimer. I alla totalitarismssystem är samhället helt format av staten. Folket styrs fysiskt av statligt förtryck och mentalt genom propaganda. Modellen av Faraos totalitära system, som beskrivs i Koranen, återupplivades under det tjugonde århundradet av diktorer som Lenin, Stalin och Mao. Den albanska diktatorn Enver Hoxha, som vi tidigare nämnt, förbjöd sina landsmän att praktisera någon religiös tro. Han stängde alla kyrkor och kungjorde regeringen han grundade som ”världens första ateistiska stat”.

Idoliseringen av ledarna

I Koranen (28:38) säger Gud oss att Faraos försökte göra sig till en Gud i folkets ögon, vilket tydligt kan ses i Faraos ord till dem omkring honom: **Councilmen, ”Så vitt jag vet finns det för er, stormän, ingen annan gud än jag”**. Egyptisk historia visar oss hur dessa faraoner beskrev sig själv som ”gudar i denna värld”.

Kommunistiska regimer utövade samma typ av psykologi. Diktatorer såsom Lenin, Stalin, Mao och Nordkoreas Kim II Sung initierade program med masshjärntvätt för att få sig själva att verka som gudar i ögonen på sina folk. Denna ”personkult” var ett uttryck för politiken att ”idolisera ledarna”.

Denna tendens till idolisering började först med Lenin, ledare för den första kommunistiska revolutionen i Ryssland. Faktum är att några av de skrifter Lenin lämnat efter sig visar en märkbar ”aura av religion” – men en religion av idoler. Lenin organiserade kommunistpartiet som en slags icke-religiös sekt. Vid hans död, höll partimedlemmarna en enorm ceremoni där de adresserade Lenins lik med liturgiska ord som: ”Kamrat Lenin, vi svär att vi kommer att genomföra din order”. 112 Lenins kropp mumifierades likt en forntida egyptisk farao och placerades i en utarbetad grav.

Stalin och Mao följde Lenins exempel. Båda ledarna lät resa gigantiska statyer av sig själva i varje stad i sina länder, ett försök att skapa ett porträtt av sitt folks ”gudomliga ledare”. Mao skrev *The Little Red Book*, och varje kinesisk medborgare var ansvarig för att läsa denna ”heliga” bok och implementera dess föreskrifter i sitt liv. Många kineser besöker fortfarande statyerna av denna ”Stora Rorsman” som finns i alla delar av landet och på Maos födelsedag begås det massjälv mord.

I Nordkorea, blev Kim II Sung också idoliserad efter att han kom till makten. Han var känd som ”folkets sol” vilka trodde att han kunde leda dem längs den rätta vägen utan att någonsin göra ett misstag. Samma sak hände med Ho Chi Minh, nordvietnams kommunistiska diktator.

Oligarkisk struktur

Systemet med oligarki är ett ”minoritetsstyre” där den politiska makten vilar i händerna på en begränsad grupp. En titt in i Koranen visar att gudlösa system i grunden har en oligarkisk struktur. När vi undersöker de många verserna som talar om ”cheferna för nationerna”, ser vi att dessa människor har tagit all den politiska makten i egna händer och styr samhället efter sina egna idéer. När vi tittar på verserna som rör Faraos administration, ser vi att hans administration var en oligarkisk klass, bestående av rådgivare, trollkarlar och soldater. För att hålla folket bundna till Faraos administration, kontrollerade magikerna deras tänkande. Soldaterna säkerställde samma kontroll genom brutalt våld.

Kommunistiska regimer är den moderna motsvarigheten till det gudlösa oligarkiska systemet som nämns i Koranen. Kommunisterna började genom att erbjuda ”folkets makt”, men i varje land där **de kom till makten, etablerade de minoritetsmakt beroende av dominans**. All politisk makt i landet lades i händerna på ett parti som bar namnet ”proletära partiet” eller arbetarpartiet, men hade ingen relation med arbetarna. Beslutsmekanismen – känd som kommunistpartiets centralkommitté och Politburo, tillsammans med generalsekreteraren över dem- behöll all makt och använde den skoningslöst. I kommunistiska regimer, alla förment ”demokratiska” mekanismer, såsom val och partikongresser, var bara en show.

”Förstörelsen av grödor och avelsdjur”

När man i Koranen (2:205 - 206) beskriver kvalitén på gudlösa förvaltningar drar Gud vår uppmärksamhet till något mycket viktigt:

När han lämnar [dig] ägnar han sig åt att störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv och att skövla gröda på rot och frukterna av [människornas] mödor. - Och Gud är inte vän av oordning och sedernas fördärv. – Och när någon uppmanar honom att frukta Gud, driver hans högmod honom ut i ytterligare synd. Helvetet är gott nog för honom - detta eländiga vilorum!

Lägg märke till att ”störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv” och ”skövla gröda på rot” i dessa verser **exakt beskriver slakten och kollektiviseringen** som genomfördes av kommunistregimer i Sovjetunionen, Röda Kina och Kambodja. Lenin, Stalin, Mao och Pol Pot påtvingade en atmosfär av kaos och terror på sina länder. Genom att implementera Lysenkos evolutionistiska nonsens, förstörde de alla produkter från jordbruk, dödade ett oräkneligt antal och nästan utplånade en hel generation. Senare avslöjar samma vers, att människorna som begick detta var arroganta och gudlösa. Denna beskrivning passar perfekt dessa diktatorer, som såg sig själv som gudar.

Slutsats

Kommunisterna tror att världen hela tiden går framåt genom evolution och att äldre samhällen var mindre avancerade än våra moderna. Därför försöker de föringa de heliga böckerna uppenbarade genom forntida profeter för tusentals år sedan. För fjorton århundraden sedan, avslöjade Koranen deras ideologi och andliga disposition som okunnighet, svek och psykologiskt fördärv. Oavsett hur mycket kommunistiska ledare än tillskriver sig det mest avancerade stadiet av historien, delar de mycket gemensamt med Farao, tillbaka i tiden för profeten Moses.

Egentligen visar historien inget ”avancemang” av mänsklig intelligens eller psykologisk make-up. Människor för tusentals år sedan hade samma egenskaper som de som lever idag. Ur kulturell och teknisk synvinkel, har det funnits både framsteg och regressioner. Till exempel tekniken för tiden av profeten Solomon och tekniken egyptierna använde för att bygga pyramiderna är ännu okänt. Från deras efterlevande konstverk, verkar vissa civilisationer ackumulerat mycket avancerad kultur och teknik, men det är aldrig konstant framsteg.

Men som vi sa i början, har Gud skapat människor med olika typer av make-up med vissa särskilda sätt att tänka. Bland dem, utvecklas historien enligt regler som Gud har fastställt. Koranen (33:62) säger att Guds mönster (*Sunnah*), eller de naturliga och sociala regler som Gud har infört, aldrig har förändrats: ” **Så gick Gud till väga mot dem som levde före dig och du skall finna att Guds vägar har förblivit desamma**”.

Människors engagemang för en sådan brutal, mörk och barbarisk ideologi som kommunismen fick dem att lida oanade plågor. De som trodde på Darwins perversion och valde gudlöshet, förberedde sitt eget slut. I en vers (Koranen, 30:41), beskriver Gud detta:

Ordningen har störts och fördärv har visat sig på fasta land och i havet, allt verk av människohand. Därför låter Han dem känna på några av [följderna av] deras handlingar; kanske kommer de att [ångra sig och] vända om.

Nobelpristagaren Aleksandr I. Solzhenitsyn, en passionerad kritiker av kommunismen, fångar i sina skrifter dessa gudomliga reglers sociala natur. I ett tal i London 1983 uppgav den ryske författaren varför katastrofen föll över hans folk: Över ett halvt sekel sedan, medan jag fortfarande var ett barn, minns jag att jag hörde ett antal gamla människor ge följande förklaring till de stora katastrofer som hade drabbat Ryssland: ”**Män har glömt Gud; det är därför allt detta har hänt**”. Sedan dess har jag tillbringat nära på 50år med att arbeta på vår revolutions historia; under processen har jag läst hundratals böcker, samlat hundratals personliga vittnesmål och har redan bidragit med åtta volymer själv, mot bemödandet att rensa bort spillrorna som finns kvar av denna omvälvning. Men om jag idag ombads att formulera så

kortfattat som möjligt den främsta orsaken till den förödande revolution som uppslukade cirka 60 miljoner av vårt folk, kunde jag inte uttrycka det mer korrekt än att upprepa: **”Män har glömt Gud; det är därför allt detta har hänt”**. 113

Kommunismen hände för att folk glömde Gud. Det är ett levande exempel som visar hur skoningslöst, brutalt och barbariskt ett gudlöst samhälle kan vara, och vilken typ av samhälle materialistiska filosofer som darwinism föder. Om man tittar på eländet kommunismen har medfört, kan vi förstå den stora skillnaden mellan ett samhälle med religiösa moraliska värderingar och ett med utan. Och detta är det medel genom vilket vi kommer att förstå, att för mänsklig frälsning, är den enda lösningen att leva ett liv som bygger på religiösa moraliska värderingar.

Men så länge folk fortsätter förneka Gud och vandrar i dessa filosofier avlägsna från religionens moral, kommer kommunism och andra perversa ideologier hitta en plats att existera. Som versen ovan säger, om folk inte vill att ” Ordningen har störts och fördärv har visat sig på fasta land och i havet, allt verk av människohand”, måste de först ta avstånd från dessa ideologier och dra med sig andra också. För att uppnå detta måste människor känna till den vetenskapliga invaliditeten och den mörka sidan av darwinismen, accepterat som vetenskapligt stöd för de ideologier som har tillfogat allt detta elände på mänskligheten.

I detta tjugoförsta århundrade, är en av de viktigaste uppgifterna för människor av intelligens, samvete, perception och insikt att lansera en intellektuell kamp mot **”materialismen och naturalismens sjukdom”**, som den stora islamisk skolade **Bediuzzaman kallade det**.

KAPITEL 6

KOMMUNISMEN LURAR GÖMT

Nämn evolutionsteorin i USA, och det första namnet som vanligtvis kommer upp i tankarna är den sena Stephen Jay Gould. Under årtal var han professor i zoologi och paleontologi vid Harvard University, skrev många böcker som supportade evolutionen och gjorde många framträdanden i media talandes om detta ämne. När det finns ett argument om evolution, citerar världsberömda tidningar som *Time* och *Newsweek* Goulds uppfattning. Hans böcker har en framträdande plats i bokaffärer och i giftshops på naturhistoriska museum.

Gould försökte täcka upp darwinismens brister och kompensera för dess vederläggning med tanke på fossila fynd. Såklart, lyckades han inte. Det är därför Professor Philip Johnson i Berkeley, en välkänd kritiker av evolutionsteorin, kallar Gould ”darwinismens Gorbatsjov”. 114 Gould själv till och med erkände sin brist på framgång vid flera tillfällen (för mer detaljerad information se *Darwinism*

Refuted: How the Theory of Evolution Breaks Down in the Light of Modern Science av Harun Yahya, Goodword Books, 2002).

Stephen Jay Gould var lika fäst vid marxism som han var vid darwinism, och erkände detta öppet. För honom, var marxism och darwinism två sidor av ett mynt. Darwin förklarar "dialektisk natur" och Marx förklarar "dialektisk historia". Goulds tillgivenhet till darwinism var faktiskt resultatet av hans engagemang för den dialektiska materialismen. Rigoröst försvarade han Darwin eftersom "Darwin tillämpade en konsekvent materialistisk filosofi till hans tolkning av naturen". 115

År 1992, åkte denna berömda marxist-darwinist på en resa till Ryssland. Ett par år före hans resa hade östblocket delats upp; ett år tidigare hade Sovjetunionen kollapsat och kommunistpartiet existerade inte längre. Hela världen var övertygad om att kommunismen hade fallit. Men Gould tolkade händelsen annorlunda. Vid sin återkomst, förklarade han för reportrar att, **"Ja, den ryska verkligheten misskrediterar en specifik marxistisk ekonomi"** – men fortsatte säga att Marx bevisats rätt angående **"giltigheten av den större modellen av *punctuational förändring*"**. 116 Enligt Gould lever marxismen fortfarande.

Kommunismen lever också

Stephen Jay Goulds engagemang för darwinism är inte ett undantagsfall. Bland de välkända forskarna från det tjugonde århundradet som accepterar evolutionsteorin, har många varit marxister. Under första halvan av förra seklet var individer som Alexander Oparin och J.B.S Haldane passionerade marxister som utförde sina viktigaste experiment i evolutionens namn. Västerås evolutionistforskare som John Maynard Smith och Richard Lewontin är fortfarande ivriga försvarare av marxism.

Enligt dessa män, har darwinism och marxism samma betydelse. Varje teori bygger på en gemensam filosofisk grund: dialektisk materialism, som Marx tillämpade på historien, och Darwin tillämpade på naturen. Enligt dessa människor, är den allmänt erkända idén att kommunismen kollapsade tillsammans med Sovjetunionen och östblocket fel, bara "en falsk tolkning av marxism" har fallit. Så länge den dialektiska materialismen varar, kommer en marxistisk förståelse av politik uthärdas.

Denna idé accepteras av många individer och organisationer som fortfarande tror på marxismen. Medan Sovjetunionen och östblocket fortfarande existerade, separerade dessa samtida kommunister kommunistregimer från marxistisk ideologi. De kallade existerande kommunistiska regimer "riktig" eller "levande" socialism och hävdade att den socialistiska ideologin inte var en integrerad del av dessa regimer, även om de kollapsade, skulle den förbli.

Deras påstående – som fortfarande anses giltigt idag- är att enligt Marx måste ett samhälle genomgå särskilda evolutioner, avancera först från kapitalism sedan till socialism och slutligen till kommunism. Ryssland och andra kommunistregimer från det tjugonde århundradet, upplevde dock en plötslig passage från ett jordbrukssamhälle till socialism och utelämnade det mellanliggande kapitalistiska stadiet. Därför, enligt marxister, är det bara naturligt att dessa regimer inte lyckades. Idag, har dessa länder antagit kapitalismen, för att utvecklas genom ”stadiet av kapitalism” som Marx talade om. När socialismen äntligen kommer, kommer den att bli starkare och mer bestående.

Många som fortfarande tror på marxismen har antagit denna tolkning. Deras antal inkluderar ledande forskare från Stephen Jay Gould till europeiska kommunistpartier, från marxistiska intellektuella och journalister till separatistiska kommunistiska terrororganisationer. Därför är det väldigt fel att tro att kommunismen har gått till historien med kollapsen av Sovjetunionen och östblocket, och inte utgör mer hot för världen. **Kommunism är ett politiskt uttryck för den dialektiska materialismen, så om denna teori lever, gör även kommunismen det.** Om en viss filosofi är stark i ett samhälle, är det bara en fråga om att hitta en lämplig miljö för att göra sig politiskt inflytelserik. Om den dialektiska materialismens filosofi blir stark och utbredd kan sedan kommunismen – dess politiska aspekt- bli en inflytelserik kraft.

I dagens värld finns det i allmänhet en stark tilltro till demokrati och en liberal ekonomi. Men varje internationell kris i den liberala ekonomiska ordningen kan förändra människors tendenser och psykologi. Detta har hänt tidigare. Efter kraschen 1929, en allvarlig ekonomisk kris i hela världen ökade snabbt populariteten av kommunism och fascism i Europa. Kommunisterna tolkade den stora depressionen som en ”kollaps” av det kapitalistiska systemet och använde det som en möjlighet att lättare påverka massorna.

För närvarande har kommunisterna stor makt, särskilt i Europa. Kommunistpartier i Frankrike och Italien förbli starka och i val, får de en stor andel av rösterna. Nästan alla de forna öststaterna har socialistiska partier ledda av före detta kommunistiska partimedlemmar, som också får ett betydande antal röster. En ny internationell kris kan driva dessa länder att stärka sina socialistiska partier och därifrån, in i kommunistregimer.

Ryssland: En framåt, två tillbaka!

En mycket smal linje separerar kommunism och fascism, vilket är som två motsatta sidor av den politiska fläkten. Varje ideologi har en liknande social och moralisk struktur och samma modell av ledarskap. Samhällsvetenskap omfattar vardera i samma klass som ”totalitära ideologier”. Totalitarism är en modell där staten styr

samhället med propaganda, förtryck och rädsla, och där motståndarna avlägsnas genom de mest obarmhärtiga metoder.

Efter 1991, ändrades Rysslands politiska regim och politiska kultur inte så mycket. De gick bara från kommunism till en sorts fascism byggd på dominans av maffian. Grundläggande förändringar skedde endast i ekonomin och den sociala strukturen. Många människor blev rika mycket snabbt, men de flesta människors levnadsstandard sjönk. En växande klyfta bildades mellan de rika och de fattiga, och Ryssland förvärvade en "brutal kapitalistisk" struktur liknande den för 1900-talets England. Med en svag statlig myndighet och uppkomsten av organiserad brottslighet, kom en slags "feodal" struktur till.

Intressant nog, dessa två nybildade strukturer- "brutal kapitalism" och "feodalism" - fullgjorde villkoren för revolution enligt marxismen. **Ur ett marxistiskt perspektiv, är Rysslands nuvarande struktur "pre-kommunistisk"**. Kommunister som har majoriteten av rösterna att påverka statsmekanismerna, tror att i händelse av en internationell kris som skakar förtroendet för demokratin och en liberal ekonomi, kan kommunister vända denna teori till praktik. Ryssland kan återigen lätt falla i händerna på en kommunistisk regim.

Här märker vi en av kommunismens sluga taktiker: att skapa en ordning som uppstår ur nedbrytningen av sin egen kronologiska historia (övergången från kapitalism till kommunism). Av denna anledning, kapitulerade de det ryska folket i händerna på maffian och förberedde miljön för den kommande klassiska kapitalismen. De krossar folket med det system de har upprättat och försöker få dem att tro att det inte finns någon annan lösning än kommunism.

Å andra sidan, fortsätter kommunismen att existera i hemlighet. Rysslands nuvarande myndigheter är alla före detta kommunister, utbildade enligt Marx dialektiska materialism och har inte gett upp sina drömmar om en kommunistisk stat. Tvärtom, tror de att kommunismen måste utvecklas från den kapitalistiska fasen och titta på medan kapitalismen utövas eftersom de ser detta som ett krav för att vara en "kommunist". De stödjer och genomför för närvarande kapitalism vid just denna tidpunkt, eftersom de är verkliga kommunister.

De som har antagit principerna för den dialektiska materialismen har lätt för att framstå som kommunister ena dagen och fascister nästa, för att så småningom nå sitt mål. Eftersom målen för fascism och kommunism är samma-att förtrycka folk- är linjen mellan dessa två ideologier mycket otydlig. Den enda skillnaden är att kommunismen fortsätter sitt förtryck i hemlighet, under "humanistiska" slagord, samtidigt som man försöker validera dess karaktäristiska förtryck och brutalitet.

Bakom dessa olika ridåer av sekretess, är kommunismen fortfarande vid makten i den ryska staten, som har en klassisk kommunistisk struktur. Sovjetunionens militära kontroll över de turkiska republikerna står fortfarande. Även i deras kapitalistiska system, fortsätter passionerade kommunistiska medlemmar att förtrycka folket. Deras antireligiösa och omoraliska förslag fjärrar samhället från dess moraliska värderingar och uppmuntrar det att avfärda Guds existens. Efter detta återstår ingen anledning för dem att inte acceptera kommunismen. Ryska kommunister, som fortfarande marscherar bärandes på affischer av Stalin och Lenin, har makt som inte kan föraktas eller underskattas. I hans 1904 bok, *One Step Forward, Two Steps Back*, förklarade Lenin att på vägen till ett eventuellt mål, måste det finnas ett tillfällig steg bakåt. Detta är hur kommunisterna betraktar Sovjetunionens kollaps 1991. I denna bok, skrev Lenin:

Ett steg framåt, två steg tillbaka. . . . Det händer i livet för individer, och det händer i historien om nationer och i utvecklingen av partier. Det skulle vara den mest kriminella feghet att tvivla ens för ett ögonblick på den oundvikliga och fullständiga triumfen av principerna för den revolutionära socialdemokratin, den proletära organisationen och partidisciplinen.¹¹⁷

Den dialektiska materialismens smygande taktik: Ett steg framåt två steg tillbaka

De som tror att kommunismen kollapsade för några år sedan och inte längre är en fara idag, har väldigt fel. I enlighet med sin lära om den dialektiska materialismen, har kommunismen bara tagit en taktisk reträtt. Enligt Lenins bok, *One Step Forward; Two Steps Back*, måste kommunisterna ibland ta några steg bakåt och verkar dra sig tillbaka från sina mål för att uppnå dem. Kinesiska skolbarn får lära det ”dialektiska sättet att gå” - två steg tillbaka, tre steg framåt.

Ett konkret exempel på detta är det kommunistiska tänkandet om familjen. Enligt Karl Marx, grundare av den dialektiska materialismen, måste familjeinstitutionen avskaffas för att uppnå kommunism. I *Communist Manifesto*, skrev Marx och Engels, ”Avskaffande av familjen! Även den mest radikala flamma upp vid detta ökända förslag av kommunisterna”. I och fortsatte sedan att förklara sina egna skäl till varför familjen måste avskaffas. De föreslog att den ”borgerliga familjen” är beroende av kapital och privat vinning, och att när dessa togs bort (det vill säga efter den kommunistiska revolutionen), skulle också familjen försvinna. Familjen, hävdade de, skulle försvinna som en självklarhet när dess komplement försvann.

I sin bok, *Origin of the Family, Private Property and the State*, försökte Friedrich Engels visa att under den första perioden av människans historia, existerade inte familjen utan verkade först senare, som en konstgjord institution i syfte för

exploatering. Enligt denna filosofi av Engels, skulle familjen tillsammans med staten och den privata egendomen försvinna när den kommunistiska revolutionen kom.

För att uppnå dessa mål, följer kommunisterna läran om den dialektiska materialismen. För att avskaffa familjen, behöver de en mäktig stat. Men för att en stat ska vara stark, måste först familjeinstitutionen vara stark. Genom att först ta ett steg bakåt, stärker de familjen och den kommunistiska staten växer starkt. Sedan, ett steg senare, avskaffar de familjen. 2 Kommunisterna bedrar folket genom att proklamera att kommunismen har kollapsat och att familjebanden har blivit starkare i Ryssland. Den dialektiska materialismens taktik betonas av Lenin i *One Step Forward, Two Steps Back*. Kommunismen har bytt färg som en kameleont och väntar, medan den förbereder ett lämpligt fundament.

Av denna anledning, **måste det finnas en allvarlig kamp i riket av idéer med den dialektiska materialismen**, kommunismens grundande filosofi, och med darwinismens förmodade "vetenskapliga" grund. Annars, kommer kommunismen som nu väntar i bakhåll, att ta sitt brutala och blodiga steg framåt.

1- Karl Marx och Friedrich Engels, Manifesto of the Communist Party, Moskva: Foreign Languages Publishing House, 1957, s. 79-80.

2- Dr.Fred C. Schwartz, You Can Trust the Communists to be Communists, Prentice Hall, 1960.

Mao lever!

I Östeuropa och Ryssland, kan kommunistiska system som kollapsade under 1990-talet sannolikt komma tillbaka till livet. Men en annan typ av kommunism har aldrig kollapsat och fortsätter under uppkomsten av kapitalismen att vinna styrka varje dag. Denna version av kommunism är av det värsta och mest barbariska slag: maoism. Efter att Sovjetryssland kollapsade 1991, störtades statyer av Lenin och Stalin från sina platser. Ryssland övergav kommunismen- förment. Men i Kina, har något sådant aldrig hänt. Från Maos död 1976 till idag, styr kommunistpartiet fortfarande.

Kina antog reglerna för en kapitalistisk ekonomi och har gjort stora ekonomiska framsteg som följd, men dess politiska system är fortfarande kommunistiskt. Och konstigt nog, Mao, mördaren av tiotals miljoner kineser, betraktas fortfarande av kineserna som en helig figur.

Den 10 januari 1994, publicerade *Time* magazine en artikel, "Mao Lives!" och rapporterade om en pro-Mao massrörelse i Kina som de kallade "Mao-mani":

Mao för vanliga kinesiska är fortfarande en sfinx, en idol med hundra ansikten vars ord, som skrifter, citeras till nästan alla ändamål. . . . En våg av retrochic har sköljt över landet när samlare ta upp inspelningar av Maos predikningar, liksom

emblem, böcker, cigarettändare och även jojor bär hans bild. Inte alla souvenirer är krafs: cirka 5000 guld-och-diamant klockor till minne av hans födelsedag den 26 december, har sålts på lucky-eight till en uppseendeväckande siffra på 8888 yuan: \$ 1530, eller 30 gånger den genomsnittliga månadslönen. . . . I den syd centrala provinsen Hunan, drar den Store Styrmannens födelseplats Shaos svällande siffror pilgrimer: mer än en miljon enbart under 1992. Staden har nyligen presenterat en 10 meter hög bronsstaty av sin favorit son. 118

År 1997 publicerade den amerikanska tidningen *New Republic* en viktig artikel med rubriken "Mao mer än någonsin" som beskrev "idoliseringen" av Mao i Kina: Mao Zedong är fortfarande den centrala, dominerande gestalten i den kinesisk politiska kulturen: han är fortfarande en imperialistisk närvaro; han vördas fortfarande; han är till och med fortfarande häftig. Bevisen finns överallt i Kina. I en opinionsundersökning 1994, valde 40 procent av de kinesiska respondenterna Mao som sin favoritledare, jämfört med mindre än 10 procent för Deng Xiaoping. **"Dagens kinesiska ungdomar vet inte om, eller tar inte Maos misstag på allvar"**, berättade Yan Jiaqi, en tidigare medlem av den kinesiska akademien för samhällsvetenskap, för *Asiaweek*.

"De tror att han var en stor ledare. De vet bara Dengs misstag". På landsbygden har nya och massiva tempel byggts till Mao i Fujian och Guangdong, och ett annat tempel är under uppbyggnad i norra Shaanxi provinsen Gushiken. Templen besöks av **partifunktionärer och bönder som tror att Mao kan göra allt från att bota sjukdomar till att garantera en god skörd**. År 1993 begick flera arbetare på en Sichuanfabrik **själv mord på den hundraårsdagen av Maos födelse** - de var övertygade om att de skulle förenas med honom i livet efter detta.

Taxiförare i Peking och Shanghai har Maos porträtt dinglandes från sina backspeglar. Artister införlivar Maos profil i sina verk, och ett gigantiskt porträtt av Mao överskuggar fortfarande Tiananmen Square. Och, viktigast av allt, i partiet och på **universiteten är inte den fashionabla politiska filosofin demokrati; det är den nya maoismen**.

Mao har inte gjort en comeback. Han lämnade aldrig. Till skillnad från Tyskland eller Ryssland, har Kina aldrig gjort ett försök att konfrontera sitt förflutna; det har aldrig försökt att engagera sig i **de-Maoification**. Kommunistpartiet har motstått alla försök att konfrontera antingen skräcken av Det stora språnget i slutet av 1950-talet, när en Mao-skapad svält tog tiotals miljoner kinesiska liv, eller de av kulturrevolutionen, där stats sanktionerat barbari nådde så långt att kannibalism uppmuntrades bland skolbarn. Ansträngningarna med att tala sanning om dessa frågor tystas ner: när till exempel Shanghai University journal Society 1993 konstaterade att 40 miljoner hade omkommit i Maos svält, återkallades numret av tidningen omedelbart.

Det som genomsyrar Kinas politik är det som genomsyrat den under de senaste femtio åren: en **filosofi som blandar nationalism och kommunism och som bygger på legenden om Mao som grundande fader**. 119

Så, vad betyder denna efter- Mao kapitalism? Är det ett avsteg från maoismen i Kina, eller stärkandet av den ekonomiska aspekten av maoismen? I samma artikel anges:

Till och med efter upplösningen av kulturrevolutionen, förnedringen av Maos fru och de andra medlemmarna i Gang of Four, levde kulten av Mao. Även om vördnaden, tills vidare, hade dragit sig tillbaka bland det kinesiska folket, fortsatte partiet att ockupera sig intellektuellt med maoismen. Två huvudgrupper uppstod, maoistiska fundamentalister (*fanshipai*) och nostalgister (*huanyuanpai*), som trånade efter guldåldern från 1950-talet. Partimaoisterna höll tron vid liv men med kulturrevolutionens barbari fortfarande färskt i de familjära minnena, kunde de inte fläkta med det öppet. För att den nationalistisk-kommunistiska filosofin maoismen skulle blomma fullt igen, behövde ett hot förekomma mot Kina, en händelse som skulle väcka den vilande rädslan bland folket att Kina kunde förlora sin storhet och falla offer för härjningarna i väst. Denna händelse inträffade den 4 juni 1989, då kinesiska trupper mejade ner elevdemonstranter på Tiananmen Square. **I kölvattnet av Tiananmen, idén om Kinas nedgång i kaos och kollaps, uppmanade partiet att återuppliva idén om klasskampen**. . . . Kina, sade Jiang [Zemin], skulle fortsätta att driva de ekonomiska reformerna, men ingen skulle luras att tro att demokratisering skulle ske. Under Jiangs styre, **har partiet på landsbygden främjat ”tanke reform” och maoist-liknande utbildningskampanjer har utförts**.

Mycket av eldkraften för dessa försök att återställa maoismen har kommit från en grupp unga intellektuella, grupperade runt den äldre partimedlemmen Deng Liqun. Dessa marxistiska fundamentalister styr *People's Daily*, ministeriet för propaganda och många tidskrifter såsom *Seeking Truth*... Under 1995 och 1996, utfärdade de två ”tio tusen – Word dokument” och krävde en återgång till klasskampen och maoismen. 120 Självklart, dominerar maoismen fortfarande Kina. Det är inte bara ett arv av det gamla kommunistpartiets administratörer från Maos tid, utan ett levande arv för en yngre generation, fortfarande blint bundna till marxismen. Bönderna och de obildade massorna ser Mao som ett högsta väsen; de flesta intellektuella hyllar medvetet och sprider den marxist-leninistiska-maoistiska ideologin. Den kinesiska kapitalismen helt enkelt gömmer sig och stärker maoismen.

Kina är världens folkrikaste land, och dess ekonomi fortsätter att växa. Dess vapenproduktion är sådan att, under det tjugoförsta århundradet, är det tänkt att Kina kommer att konkurrera med USA som supermakt. Att ett allt starkare Kina fortfarande är maoistiskt med ”Mao-mani” blomstrande bland befolkningens 1,2 miljarder människor, visar återigen att kommunismen inte är död utan bara dold. Vad

värre är, är att detta är maoistisk kommunism, den mest barbariska och brutala versionen.

Den universella maoistiska rörelsen

Mao lever inte bara i Kina utan internationellt. Efter Sovjetunionens sammanbrott, har den internationella kommunismens tyngdpunkt skiftats till maoism. Kommunistiska anläggningar på plats i både Nordkorea och Vietnam, härskar fortfarande enligt maoistisk ideologi. Mest märkbart, har terrororganisationer i olika delar av världen antagit maoismen och begår blodsutgjutelse i Mao-liknande gerillakrig. Maoistiska organisationer från olika länder har gått samman i det som kallas "Maoist Internationalist Movement", samtidigt som de europeiska kommunistpartierna har fått stort stöd.

På den officiella webbplatsen för den norra cypriotisk-turkiska republiken, visas följande analys om International Maoist Movement:

Enligt statistik från International Terror Research Center, har det **på senare år skett en märkbar ökning av antalet marxistisk-leninistiska-maoistiska terroristorganisationer**. Källor som övervakar internationell terrorism rapporterar att **maoismen bedriver intensiv aktivitet, i både ord och handling**. Främst i sina universella mål och hänsynslösa anti-västern, antidemokratiska tankemönster bedrivs av maoistiska "tamilska tigrarna" i Sri Lanka, "Shining Path" i Peru, de Röda Khmererna i Kambodja och andra vars namn bara nyligen börjat höras.

Maoisternas mål är att sprida Mao Tse-tungs läror genom blodsutgjutelse och ersätta demokratiska regimer med en marxistisk-leninistisk-maoistisk stat genom väpnad kamp. Deras underliggande mål, så klart, är att sprida maoismen över hela världen.

Maoistiska terroristorganisationer från öst och väst möttes vid två tillfällen, i Amerika och Indien under 1996, och lovade att föra en politik för gemensamma åtgärder. Efter mötet i Amerika, bestämde de:

Att störta parlamentarisk demokrati i länder där de är verksamma.

För att nå sina mål, ska de inte **döda** bara soldater, poliser och medlemmar av statsapparaten, utan alla som inte är en av dem - utan undantag för **barn, kvinnor eller äldre**.

Att konstruera en centralistisk, enskild partiadministration där de mänskliga rättigheterna åsidosätts.

Att bygga en världsrevolution baserad på den marxistisk-leninistisk-maoistiska ideologin.

Ett annat viktigt beslut som fattades vid dessa möten var att bygga ett ”**maoistiskt propagandacenter**” för att lägga grunden för ”världsrevolutionen”. Detta centrum, känt som Maoist International Movement (MIM) tros vara aktivt i Kanada. Inom ramen som utarbetats av ”internationalist -maoisterna” förbereds publikationer som syftar till att provocera och hetsa folket i mälländerna och skickas sedan till sina anhängare i länderna för distribution ... 121

Denna upptäckt, som bygger på solida bevis, visar återigen att maoismen är engagerad i en internationell insats. Det internationella kommunistiska nätet sträcker sig tillbaka till Röda Kinas blodiga diktatur och fortsätter som ett allvarligt hot mot världen.

Religion är kommunismens huvudsakliga blockering, och bara ett samhälle som lever nära förbundet med sin religion kan försvara sig mot kommunismens provokationer och bedrägerier. De med denna starka karaktär kommer att leda världen i det tjugoförsta århundradets kamp mot materialismen.

Slutsats

Kommunismen är fortfarande vid liv, och finns mitt ibland oss. Kommunistiska eller socialistiska partier kommer inte ha det svårt att träda till makten i de flesta av Östeuropas- och även i vissa västeuropeiska länder. Om de hittar lämpliga sociala villkor (som när nazisterna kom till makten i valet 1933 i Tyskland), kan de etablera en varaktig kommunistregim. Ryssland upplevde en utveckling från kommunism till fascism och därefter grym kapitalism, men eftersom gränsen inte alltid är helt tydlig mellan dessa ideologier, kan Ryssland återgå till kommunism som ett resultat av en social rörelse. Kina anser fortfarande maoistiska idéer vara den enda sanningen, och kommunismens inflytande är fortfarande starkt påtagligt på Kuba, i Nordkorea och Vietnam.

Dagens kommunism och implementeringen av taktiken ”ett steg framåt två steg tillbaka”, har tagit ett steg tillbaka. Den fortsätter sin verksamhet i olika länder under olika namn, och ger samtidigt intrycket av att den inte utgör något hot mot världen. **Men genom att stödja ”konflikt” argumenten i dialektisk materialism, är kommunismen en oändlig källa till blodsutgjutelse.** Oavsett under vilket utseende eller namn, anser den fortfarande den dialektiska konflikten som en oundviklig historisk lag och kan bara ge mänskligheten grymhet och elände.

Den försiktighet som måste tas är att torka ut det kommunistiska träsket som producerar denna fara. Annars, kommer kampen mot myggorna (det vill säga mot kommunistiska

supportrar) en efter en inte vara till någon nytta. Så länge träsket inte torkat ut, kommer myggen fortsätta att kläckas i allt snabbare takt.

Om vi följer denna analogi, hur ska ”träsket” torkas ut?

Det gemensamma stödet för marxister, marxist-leninister, maoister eller någon annan version av kommunism (även fascism) är Darwins evolutionsteori. Som vi har sett, kallade Marx denna teori ”grunden i naturvetenskap för klasskampen i historien”. Engels ansåg Darwin vara Marx like, ur synvinkel av hans dialektiska materialistiska lära. Lenin och Trotskij påverkades båda av Darwin och efter att ha läst hans böcker, blev den unge Stalin- som studerade till präst- ateist. Maoismen och den kinesiska kommunismens intellektuella grunder är rotade i darwinism.

Den marxistiska studentrörelsen som skakade världen 1968 var inspirerad av Herbert Marcuse, en ideolog influerad av darwinismen och i synnerhet av Darwins idé om ”kampen för tillvaron”. 122 Listan över socialister som accepterade Darwin som guide skulle omfatta ett brett spektrum av namn, inklusive de revisionistiska marxisterna Karl Kautsky och Eduard Bernstein, och grundaren av den berömda Fabian Society som betraktas som källan till den engelska vänstern 123.

Utan darwinism skulle inte kommunism existera. Därför är det enda botemedlet för kommunismen som ensam kostade mer än 100 miljoner liv under det tjugonde århundradet, och som nu omorganiserar och förstärker i hemlighet, att motbevisa darwinismens vetenskapliga och filosofiska idéer. När det är fastställt att Darwins teori är helt ruinerad i vetenskapliga termer -att levande ting inte kom att ske genom evolution, utan att Gud skapade dem perfekt- då kan varken Marx, Lenin eller Mao, och inte heller de militanta som fäster affischer på väggarna och som utför handlingar av blodsutgjutelse, kvarstå.

Genom att utrota darwinismens svek, kommer brunnar av blodsutgjutelse som kommunism att förstöras. Folk kommer att återvända till Gud, vår sanna Skapare och Herre, och leva i enlighet med de moraliska värderingar Han har undervisat. Då, som kommenderas i vers 2: 208 i Koranen, kommer människor njuta av fred och säkerhet:

Troende! Ge er hän åt Gud i hel och full underkastelse [under Hans vilja] och följ inte i Djävulens fotspår - han är er svurne fiende.

VARNING

Kapitlet du håller på att läsa avslöjar en avgörande livshemlighet. Det bör läsas uppmärksamt och noggrant, för det avser ett ämne som är benäget att göra en grundläggande förändring i ens utsikter mot den yttre världen. Ämnet för detta kapitel är inte bara en synvinkel, en annan strategi, eller en traditionell filosofi. Det är ett faktum som alla, troende och icke-troende, måste känna till och som har bevisats genom dagens vetenskap.

APPENDIX 1

Den viktiga verkligheten som upphäver materialism

Vid roten av kommunisternas ångestfyllda mardrömmar genom hela det tjugonde århundradet ligger darwinisternas materialistiska bekännelse. Genom att blint acceptera den materialistiska filosofin, betraktar kommunisterna allt bestående endast av materia, och avvisar tanken på att människan har en själ. På samma sätt, ledde deras antagande av Darwins evolutionsteori dem att kvalificera människor endast som "avancerade djur". I detta och följande kapitel kommer vi att förklara varför denna ideologi är osund. Först och främst, ska vi beskåda en mycket viktig verklighet som upphäver själva grunden för den materialistiska dogmen som avser allt vara sammansatt av materia. Det andra kapitlet visar darwinismens invaliditet ur vetenskaplig synvinkel och visar att människan alltid har funnits på denna jord som människa - skild från djuren och har en ande och ett medvetande som Gud har gett dem.

Först av allt, låt oss ta en kort titt på tankesystemet som håller frågan så absolut och förnekar existensen av något annat. Som ett resultat av denna bristfälliga logik, förkastar materialister Guds existens (säkerligen är Gud bortom det) och kan inte föreställa sig att allt fortsätter att existera av Guds vilja. Materialisternas skeva filosofi härrör från denna bristfälliga uppfattning, och beskrivs i Koranen (23:37), som materialisterna själv kan uttrycka det: **"Livet, det är livet i denna värld; som vi lever så dör vi och vi kommer inte att uppväckas till nytt liv!"** En annan vers (30: 7) beskriver det stora felet på dessa människor som förnekar Gud och livet efter detta: **"De uppfattar [bara] det yttre skenet av livet i denna värld och är likgiltiga för de yttersta tingen"**.

Varför föll materialismen för denna felaktighet, vilket gav upphov till sådana bristfälliga uppfattningar? En anledning är att aldrig i sitt liv har de insett en mycket viktig verklighet. Och genom att inte vara medvetna om det, tror de att hela deras liv begränsas av den materiella världen. Därför är hela deras förhållande till världen dominerat av ambition. På följande sidor kommer vi att avslöja denna viktiga verklighet, av vilken gudlösa människor är omedvetna.

Materiens verkliga ansikte

Vi är på väg att visa en verklighet som upphäver rötterna till materialistiska tankar: inte en filosofi eller ideologi; utan en teknisk verklighet som alla bebor oavsett om han vet det eller inte, vilket har bevisats av olika vetenskapsgrenar. Om det närmas med omsorg och uppriktighet, utan fördomsfullhet, är det mycket lätt att förstå. Denna verklighet kan sammanfattas så här: **”All materiell existens som bildar oss och vår miljö är en totalitet av uppfattning. Begreppet som vi kallar ”materia” är som en dröm, tänkbar endast som en bild i våra sinnen. Vi kan aldrig ha något samband med dess ursprung som existerar utanför oss”**.

”Verkligheten bakom materia” är inte tidigare okänd utan endast nyupptäckt. Genom historien har Gud sänt apostlar och andra djupt medvetna, omtänksamma människor att förkunna denna verklighet, vilket finns hänvisat i ett antal verser i Koranen, och spelar en nyckelroll i att tolka andra verser i fortsättningen. Texter som innehåller delar av dessa individers proklamationer har kommit ner till oss i dag; samtidigt som olika degenererade former av den sanna religionen- vars ursprungliga uppenbarelser har missuppfattats- har försökt bevara denna verklighet som en mystisk hemlighet.

Man kan hitta denna verklighet i överlevande texter från Zoroastrianism, buddhism, taoism, judendom och kristendom. Antika grekiska filosofer som Pythagoras och Platon (särskilt i hans Allegory of the Cave), den eleatiska skolan av filosofi, och ett antal av de tänkare som följde dem utvecklade alla en aspekt av denna fråga. I senare perioder har det relaterats och undervisats av personer som, under påverkan av olika synpunkter och olika tolkningar, tänkt djupt på det och kommit fram till sanningen.

De som hävdade att materia var den absoluta principen om tillvaron, försökte täcka upp denna verklighet. Men George Berkeley, den irländska teologen och filosofen, tog upp denna fråga igen på 1800 – talet och förändrade på så sätt världens idéer efter sig.

Eftersom materialister -speciellt Bertrand Russell, den mest passionerade talesman för denna skola- inte kunde motbevisa Berkeley filosofiskt, försökte de att förolämpa och förtala honom. Trots att Russell var den mest representativa tänkare i materialistiska kretsar och den starkaste försvararen av denna uppfattning, kunde han inte bortse från denna sanning. I *The Problems of Philosophy*, erkände han att: ”Berkeley behåller förtjänsten av att ha visat att förekomsten av materia kan nekas utan absurditet, och att om det finns några saker som existerar oberoende av oss, kan de inte vara de omedelbara objekten av våra förmimmelser” .124

Hur mycket Russell än må hävda motsatsen, kunde han i sitt uttalande ovan i princip inte förneka denna verklighet, utan till och med öppet förklarade att han accepterade det.

Egentligen inte bara Russells outlook, utan hela den materialistiska filosofin, är på väg att kollapsa. När vi kliver in i det tjugoförsta århundradet, gäckar den moderna utvecklingen inom fysiken, kvantfysiken, astronomin, psykologin och anatomin, och andra vetenskapsgrenar, djupt dem som hyllar den gamla materialistiska synen på världen. Studier av fossiler och forskning som bedrivs inom områden för genetik har orsakat evolutionsteorins kollaps. Forskning inom optik och psykologi har hjälpt till att lösa mysteriet med våra kognitiva system; som ett resultat av framsteg inom astronomin, har Big Bang teorin -hävdandet att universum och materia hade en början- blivit allmänt accepterat. Forskning om atomer och underatomära partiklar har vänt den klassiska fysiken ut och in, och bevisar teorin om relativitet- att tiden i sig är relativ.

Otaliga vetenskapliga upptäckter har bekräftat Guds existens och Hans eviga suveränitet över hela universum, och lämnar dessa materialistiska tänkare som representerar fanatism och fördomar utan kapaciteter. Deras maktlöshet fortsätter även i dag. På TV, i skolor och på föreläsningar, möter vi forskare och tänkare som fingerar okunnighet om det faktum att vi inte kan komma i kontakt med den yttre världen, att vår erfarenhet är sammansatt av uppfattningar vi förnimmer i vår hjärna; och fortsätter att inte informera människor om sanningen och till och med betar sig som om det inte fanns. Men att ignorera sanningen är ingen lösning. Låt oss undersöka denna verklighet lite närmare.

Det vi uppfattar som utsidan är faktiskt inom oss själva

Stimuli såsom ljus, ljud, lukter, smaker och texturer från föremål som antas existera i den yttre världen sker via nerver till sensoriska centra i hjärnan. Alla dessa stimuli består av elektriska signaler. Under processen med syn, exempelvis ljusstrålar (fotoner) som strålar ut från den yttre världen, når näthinnan vid baksidan av ögat som omvandlar dem genom en serie av processer till elektriska signaler. Dessa signaler överförs längs nerver till syncentrum på baksidan av hjärnan. Således uppfattas denna färgglada, ljusa, tredimensionella värld inom detta centrum på bara några kubikcentimeter.

Samma process möjliggör också de andra sinnen. Smaker omvandlas till elektriska signaler med hjälp av celler på tungans yta. Lukter omvandlas till elektriska signaler med hjälp av celler i epitelet av näsan. Speciella sensorer som placerats in under huden omvandlar impulser av beröring (till exempel känslor av fasthet eller mjukhet) till elektriska signaler, och en särskild mekanism i örat omvandlar ljud på ett liknande sätt. Alla dessa signaler skickas till respektive centra i hjärnan, där de till slut uppfattas.

För att tydliggöra den punkt, anta att du håller en kopp kaffe. Receptorer under huden förvandlar koppens hårdhet och värme till elektriska signaler och skickar dem till din hjärna. Samtidigt blir kaffets starka lukt, smak och mörkbruna färg till signaler som skickas till hjärnan. Klirret när koppen rör bordet uppfattas av öronen och skickas till hjärnan som en elektrisk signal. Alla dessa uppfattningar tolkas i relevanta hjärncentra och arbetar harmoniskt med varandra. Som ett kumulativt resultat av dessa impulser, känner du själv att du dricker en kopp kaffe.

Den som sitter i ett rum, tittar på TV eller äter middag med sin familj, upplever ett stort mirakel, även om han är omedveten om detta. Bilden av fyra omgivande väggar är, i verkligheten, inom denna personens hjärna.

Eftersom så är fallet, är du i rummet eller är rummet inom dig?

De flesta människor är omedvetna om denna stora sanning och föreställer sig sitta i ett rum, titta på TV eller prata med sin familj. De som förstår detta faktum, å andra sidan, låtsas inte förstå detta mirakel, eftersom de fruktar det. Ändå är detta faktum vilket de okunnigt försvarar obestriddig, bekräftat av vetenskapen. Stimuli som når ögat från rummets fyra väggar, bilder eller målningar av dem, TV, mattor, möbler och ljus på taket är alla förvandlade av näthinnans celler till elektriska strömmar och överförs sedan till syncentrat i hjärnan. En person uppfattar bilden av huset, som han tror att han befinner sig i, i ett litet utrymme i den bakre delen av sin hjärna.

Aldrig i hela sitt liv kan han röra sig utanför detta utrymme; aldrig kan han se en annan bild, bortsett från den på "skärmen" i hans huvud. Han kan aldrig höra ett ljud förutom de som överförs till hans hjärna. En person lever ut hela sitt liv inom detta lilla, beniga rum.

Allt vi ser runt omkring oss är ett verk av elektriska signaler som producerar en bild i vår hjärna. För att förklara detta tydligare, tänk dig att du tittar på en skål med frukt på ett middagsbord. När ljusstrålar från skålen når dina ögon, spelar flera operationer in: strålarna som omvandlas till elektriska impulser, överförs av nerver till din hjärnas syncentra. På detta sätt kan vi säga att vi ser "frukter av olika färger" som lätt kan hittas i någon lärobok i biologi eller fysiolog. Men vad som är mest häpnadsväckande är att det visuella centret är en plats för totalt mörker. Egentligen finns det ingen skärm i hjärnan: när elektriska stimuli kommer från bordet, formas ingen bild i syncentrat. När vi säger att vi ser bordet och frukten på det, är det faktiskt elektriska signaler som sänds i totalt mörker som vi ser. Här möter vi ett faktum. Det vi kallar syncentrum består av fett, protein och nerver. Det kan inte ta emot inkommande elektriska signaler som bilder av dessa. I så fall, **vem är det som ser de elektriska signalerna i mörkret av hjärnan utan behov av ögon?**

Detta är vad materialismen, med sina lögnaktiga försök att förklara allt i fråga om materia, aldrig kan förstå. Vad som definitivt leder materialister in i en återvändsgränd är en extraordinär verklighet som **de flesta människor inte kan föreställa sig.** I mörkret av vår hjärna är en varelse som inte behöver ögon för att se ett bord tydligare än ett projicerat på den finaste tre dimensionella TV, verklighetstroget och omöjligt att skilja från originalet. Vad som ser denna perfekta bild, och som också skiljer människan från djuren och alla andra levande och döda ting, är Anden som Gud "andades in" i dem när han skapade dem. I Koranen (15: 28-30), avslöjar Gud förekomsten av "anden" i dessa ord:

Och se, då sade din Herre till änglarna: "Jag skall skapa människan av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja, och när Jag har format henne och andats in i henne något av Min ande, fall då ned på era ansikten inför henne!" Därpå föll änglarna ned [inför människan].

Kopior omöjliga att särskilja från originalen

Mirakulöst nog, är andens uppfattningar samma som verkligheten. Trots att anden inte har någonting att göra med materiella original, utan bara med elektriska signaler som når hjärnan, ser den former och färger och känner hårdhet och struktur, precis som de är i verkligheten. Så klara är dessa intryck att han är övertygad om att han ser och rör originalet.

Till exempel är en simmare i havets svala, blå vatten faktiskt nedsänkt i ett stort mirakel. Han tror att han simmar i vattnet, men har aldrig dykt upp från mörkret inne i sin hjärna. Från det ögonblick han kommer ner i vattnet, omvandlas varje stimulans som når hans kropp omedelbart av cellerna till elektriska strömmar, och överförs till hans hjärna. Vid denna punkt, händer något mirakulöst: anden, utan armar eller ben att greppa med eller känna väta med, känner att vattnet rör hans hud och bojar honom.

Dock har personen aldrig någon förbindelse med färgen på vattnet, dess temperatur och ljudet av vågorna -allt detta är inuti den mänskliga hjärnan. **En person har egentligen ingen förbindelse med originalet av hans egen kropp som finns i den yttre världen;** utan mottar endast elektriska signaler från insidan av den. Även om denna mirakulösa verklighet lärs ut i skolor och skrivs om i läroböcker, är många människor inte medvetna om denna extraordinära verklighet; och de flesta av dem som är medvetna om det vill inte förstå det.

Verkligheten som materialisterna är rädda för att förstå

Mot bakgrund av denna extraordinära och spännande kunskap som anser att alla materiella ting som du känner till i den här världen -ditt hus och dina ägodelar, make och barn, dina föräldrar och kollegor- uppfattas som bilder som förekommer i mörkret i din hjärna. Har det någonsin slagit dig att du är fäst vid en bild som förekommer i din hjärna, du kan aldrig se utsidan, du kan se saker som anges ovan bara i din hjärna och du kan aldrig komma utanför denna lilla värld?

Om materialisterna -som förnekar andens existens, i tron att materia är den enda verkligheten- accepterade denna uppenbara sanning, **skulle de behöva kasta undan alla de principer och mål som de har baserat sina liv på.** Ilskna av detta stora mirakel, har de tillgripit många metoder för att attackera det och gjort irrationella påståenden för att fördunkla fakta. Vissa materialister bankar i bordet med sina

knytnävar eller sparkar i väggar för att övertyga sig själva om att materia inte är en perception. Andra materialister kan hävda **att en buss som kör på någon inte bara är en uppfattning, utan objektivt ”verklig”**. De vill fly förståelsen att alla känslor av smärta från påverkan redan är perceptioner bildade i hjärnan; offret har aldrig varit i kontakt med den ”verkliga” bussen. **Återigen, alla förnimmelser av olyckan uppfattas i mörkret av hjärnan, av den mänskliga anden.**

Den enorma fällan i vilken materialisterna har fallit

Materialistisk filosofi har alltid funnits genom historien. Genom sin självtillit och den filosofi som de trodde på, revolterade materialisterna okunnigt mot Gud som skapade dem, och hävdade att eftersom materia inte hade någon början eller ett slut, kunde det omöjligt ha skapats. På grund av sin arrogans, förnekade de Gud och tog sin tillflykt till lögnen att materia var den absoluta verkligheten. De var så pass säkra på denna filosofi att de trodde att det aldrig skulle vara möjligt att lägga fram en förklaring som bevisade motsatsen.

Det är därför som de omständigheterna som läggs fram i denna bok om den verkliga särprägel av materien förvånade dessa människor i så pass hög grad. Vad som har förklarats här har raserat själva grunden för deras filosofi och lämnar ingen utgångspunkt för vidare diskussion. Materia, på vilken de byggde alla sina tankar, sina liv, sin arrogans och förnekelse, försvann plötsligt. **Eftersom ingen människa faktiskt ser materiens verklighet som existerar utanför oss, hör riktiga ljud, eller luktar äkta dofter, hur kan vi tala om materialism?**

En av Guds egenskaper är Hans plottning mot de otrogna, som framgår i Koranen i vers 8:30:

Ja, de smider sina planer, men Gud smider [också] Sina planer och Gud smider bättre planer än någon annan.

Gud fångade in materialisterna genom att förmå dem att anta att det handlade om materiens ursprung och härigenom förödmjukades de på dolda vis. Materialister ansåg att de kände till originalen av sina ägodelar, status, rang, samhället som de tillhörde, hela världen och allt annat, som de faktiskt endast hade upplevt kopior utav och blev okunnigt arroganta mot Gud i sitt beroende av dessa saker. Uppvisande av den största dårskapen, revolterade de mot Gud genom att vara skrytsamma och tog därmed sin otro till ytterligheter. För det ändamålet förlitade sig helt på materia. Men med så pass stor avsaknad av förståelse att de underlät att tro att Gud omfattade dem helt. Gud kungör tillståndet till vilket de otrogna leds som ett resultat av deras dumdristighet: **Lägger de försåt för dig [och hoppas se dig fastna i fällan]? Men**

förnekarna av sanningen fastnar själva i sina fällor! Detta är troligen det största nederlaget i historien. Under tillväxten av sin egen arrogans, lurades materialisterna och drabbades av ett allvarligt nederlag i kriget som de utkämpade mot Gud genom att utforma en monstruös sak mot Honom.

I en annan vers (24: 39), säger Gud: **”Men de som förnekar sanningen - vad de [tror sig ha] åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Gud [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Gud är snar att kalla till räkenskap”**. Materialism blir även en ”hägring” för de upproriska när de försöker lita på den. Precis som anges i denna vers; de tycker att det är en illusion. Gud har lurat dem med sådan en hägring, tjuvar dem till att uppfatta hela denna samling av bilder som verkliga.

Alla dessa framstående professorer, astronomer, biologer, fysiker och andra, oavsett rang och post, är helt enkelt lurade och förödmjukade för att ha antagit materia som sin Gud. Under antagande att en samling bilder är absolut, baserade de sin filosofi och ideologi på dem, och engagerade sig i allvarliga diskussioner. De ansåg sig vara kloka nog att erbjuda ett argument om universums sanning och, ännu viktigare, antog en så kallad ”intellektuell” tvist om Gud, som förklarar deras begränsade intelligens i Koranen (3: 54): **Och de [som inte ville tro] smidde onda planer [mot Jesus], men [även] Gud smed planer - ingen smider bättre planer än Gud.**

Från vissa lotter, kan det vara möjligt att fly. Men det finns inget sätt att undvika Guds plan mot de som inte tror. De kan aldrig hitta en annan hjälpare än Gud. Som Gud säger i Koranen (4: 173), **”Då skall Han ge dem som hade tron och levde rättskaffens deras fulla lön och i Sin nåd ge dem mer”**.

För materialister är insikten av detta faktum utan tvekan det värsta möjliga tänkbara, eftersom det lämnar dem ensamma med Gud. Således förstår de att Gud alltid är med dem och han omfattar alla ting. Med vers 74: 11 i Koranen, kallar Gud oss att komma ihåg att varje människa är, i sanning, helt ensam i Hans närvaro: **LÄMNA åt Mig att [ta itu med] den som Jag har skapat ensam [i moderlivet]**

Detta märkliga faktum upprepas i många andra verser:

[Och Gud skall säga:] "Ni har nu kommit ensamma inför Oss, så som Vi först skapade er, och ni har lämnat allt det Vi skänkte er [i livet]. (Koranen 6:94)

och var och en skall på Uppståndelsens dag stiga fram ensam inför Honom. (Koranen 19:95)

Med en annan mening, uppger dessa verser att de som tar materia som sin Gud, har ändå kommit från Gud, och kommer att återvända till Honom. De har lämnat in sina viljor till Gud, oavsett om de ville eller inte. Nu- hur ovilliga de än är att inse det- väntar domedagen, när var och en av dem kommer att ställas till svars.

Vikten av ämnet

Det är av yttersta vikt att på rätt sätt förstå hemligheten bortom materia som förklaras i detta kapitel. **Berg, slätter, blommor, människor, hav- i korthet allt vi ser och allt som finns som Gud informerar oss om i Koranen, och det Han skapade, skapade han ur intet och existerar faktiskt.** Däremot kan inte människor se, känna eller höra den verkliga naturen hos dessa varelser genom sina sinnesorgan. Vad de ser och känner är bara deras kopior som visas i deras hjärnor. Detta är ett vetenskapligt faktum som sprids på alla skolor i medicin. Detsamma gäller den bok du läser nu; du kan inte se eller röra den verkliga naturen av den. Ljuset som kommer från den ursprungliga boken omvandlas av vissa celler i dina ögon till elektriska signaler, som sedan förmedlas till syncentrat på baksidan av din hjärna. Det är där sikten över denna bok skapas. Med andra ord, läser du inte en bok som ligger framför dina ögon genom dina ögon; i själva verket är den här boken skapad i syncentrat på baksidan av din hjärna. Den bok du läser just nu är en "kopia av boken" i din hjärna. Den ursprungliga boken ses av Gud.

Man bör dock komma ihåg, att det faktum att materian är en illusion som bildas i våra hjärnor inte "förkastar" saken, men ger oss information om den verkliga karaktären av saken: att ingen person kan ha samband med dess original. Dessutom ses materian utanför inte bara av oss utan av andra varelser också. Änglarna Gud gett i uppgift att vara åskådare bevittnar också denna värld:

När de två [änglarna som har till uppgift] att skriva ned [hennes ord och hennes handlingar] skriver, sittande på höger och vänster sida, kommer inte ett ord över hennes läppar utan att en övervakare är hos henne, färdig [att skriva]. (Koranen 50:17-18).

Viktigast av allt, Gud ser allting. Han skapade den här världen med alla dess detaljer och ser det i alla dess stater. Som Han informerar oss i Koranen:

Och frukta Gud och tänk på att Gud ser vad ni gör. (Koranen 2:233)

Säg: "Det behövs inga andra vittnen mellan mig och er än Gud. Han är [fullt] underrättad om Sina tjänares [förehavanden] och förlorar dem inte ur sikte." (Koranen 17:96)

Det får inte glömmas bort att Gud håller register över allt i boken som heter Lawh Mahfuz (Preserved Tablet). Även om vi inte ser alla saker, är de i Lawh Mahfuz. Gud avslöjar att han håller allts rekord i "Mother of the Book" som kallas Lawh Mahfuz med följande verser:

Den har sitt ursprung hos Oss, all uppenbarelse källa, och den [förmedlar] i högstämda ordalag den djupaste visdom. (Koranen 43:4)

... Vi har en bok [där allt står skrivet]. (Koranen 50:4)

och ingenting av det som är dolt i himlen och på jorden saknas i [Guds] öppna bok. (Koranen 27:75)

APPENDIX II

Evolutionens bedrägeri

Varje detalj i detta universum pekar på en överlägsen skapelse. Däremot är materialism, som syftar till att förneka det faktum av skapelsen i universum, inget annat än ett ovetenskapligt misstag.

När materialismen en gång ogiltigförklarats, är alla andra teorier som bygger på denna filosofi oanvändbara. Främst av dem darwinismen, det vill säga evolutionsteorin. Denna teori, som hävdar att liv kom till från livlös materia genom tillfälligheter, har demolerats med insikten att Gud skapade universum. Amerikanska astrofysikern Hugh Ross förklarar detta på följande sätt:

Ateism, darwinism, och så gott som alla de "ismer" som utgår från det artonde till det tjugonde århundradets filosofier är byggda på antagandet, det felaktiga antagandet, att universum är oändligt. Singulariteten har fört oss ansikte mot ansikte med orsaken - eller orsakerna - bortom/bakom/före universum och allt vad det innehåller, inklusive livet självt. 68

Det är Gud som har skapat universum ner till dess minsta detalj. Därför är det omöjligt för evolutionsteorin, som menar att levande ting inte är något annat än produkter av slumpen, att vara sann.

Föga förvånande, när vi tittar på evolutionsteorin, ser vi att denna teori fördöms av vetenskapliga rön. Livets ordning är extremt komplext och slående. I den livlösa världen, till exempel, kan vi undersöka hur känsliga de saldon är som atomerna vila över, och vidare, i den levande världen, kan vi konstatera vilka komplexa mönster dessa atomer sammanfört och hur extraordinära de mekanismer och strukturer såsom proteiner, enzymer och celler är som tillverkats med dem.

Denna ovanliga ordning av livet ogiltigförklarade darwinismen i slutet av det tjugonde århundradet. Vi har behandlat detta ämne i detalj i några av våra andra studier, och ska fortsätta att göra det. Vi anser dock att, med tanke på dess betydelse, att det kommer att vara till hjälp att göra en kort sammanfattning även här.

Den vetenskapliga kollapsen av Darwinism

Även om doktrinen går tillbaka så långt som till det antika Grekland, var evolutionsteorin på framfart i stor utsträckning under det nittonde århundradet. Den viktigaste utvecklingen som gjorde teorin till det främsta ämnet för den vetenskapliga världen, var en bok av Charles Darwin med titeln *The Origin Of species*, som publicerades 1859. I denna bok, förnekade Darwin att olika levande arter på jorden skapades särskilt av Gud. Enligt Darwin, hade alla levande arter en gemensam förfader och de diversifierade över tid genom små förändringar.

Darwins teori, var inte baserad på någon konkret vetenskaplig slutsats; vilket han också accepterade, det var bara ett "antagande". Eftersom Darwin erkände i det långa kapitlet i sin bok med titeln "Difficulties of the Theory", föll teorin inför många kritiska frågor.

Darwin investerade alla sina förhoppningar på nya vetenskapliga upptäckter, som han förväntade skulle lösa "Difficulties of the Theory". Men, i motsats till hans förväntningar, expanderade vetenskapliga rön dimensionen av dessa svårigheter.

Darwinismens nederlag mot vetenskapen kan omprövas enligt tre grundläggande frågor:

- 1) Teorin kan inte på något sätt förklara hur liv uppstod på jorden.
- 2) Det finns inga vetenskapliga fynd som visar att de "evolutionära mekanismer" som föreslagits av teorin har någon makt att utvecklas alls.
- 3) Den fossila dokumentationen visar sig helt tvärtom mot förslagen i evolutionsteorin.

I detta avsnitt kommer vi att undersöka dessa tre grundläggande punkter i allmänna riktlinjer:

Det första oöverstigliga steget: Livets ursprung

Evolutionsteorin antar att alla levande arter utvecklats från en enda levande cell som uppstod på den primitiva jorden för 3,8 miljarder år sedan. Hur en enda cell kan generera miljontals komplexa levande arter, och om en sådan utveckling verkligen inträffat, varför spåren av den inte kan observeras i fossila fynd, är några av de frågor teorin inte kan besvara. Men först och främst, i det första steget av den påstådda evolutionära processen måste det frågas: Hur har denna "första cell" uppstått?

Eftersom evolutionsteorin förnekar skapande och inte accepterar någon form av övernaturligt ingripande, hävdar den att den "första cellen" har sitt ursprung som en tillfällighet inom naturlagarna, utan någon design, plan eller engagemang. Enligt teorin, måste livlös materia ha producerat en levande cell på grund av tillfälligheter. Detta är dock ett påstående som strider mot även de mest oantastliga reglerna i biologin.

"Liv kommer från liv"

I sin bok, hänvisar Darwin aldrig till livets ursprung. Den primitiva förståelsen för vetenskap i sin tid vilade på antagandet att levande varelser hade en mycket enkel struktur. Sedan medeltiden, spontan generation, hävdade teorin att icke-levande material kom samman till levande organismer, vilket var allmänt accepterat. Det var allmänt trott att insekter kom till från matrester och möss från vete. Intressanta experiment utfördes för att bevisa denna teori. Lite vete placerades på en smutsig

trasa, och man trodde att möss skulle uppstå från det efter ett tag. På samma sätt antogs maskar som utvecklades i kött vara ett tecken på spontan generation. Men, bara en tid senare var det underförstått att maskarna inte fanns på kött spontant, utan bars dit av flugor i form av larver, osynliga för blotta ögat. Även i den period då Darwin skrev om *The Origin of Species*, var tron om att bakterierna skulle kunna uppkomma från icke-levande materia allmänt accepterat i den vetenskapliga världen. Men, fem år efter publiceringen av Darwins bok, meddelade Louis Pasteur sitt resultat efter långa studier och experiment som motbevisat spontan generation, en hörnsten i Darwins teori. I hans triumferande föreläsning på Sorbonne 1864, sade Pasteur, "*Aldrig kommer läran om spontan generation återhämta sig från detta dråpslag träffat av detta enkla experiment*". 69

Förespråkarna för evolutionsteorin motsatte sig resultaten från Pasteur länge. Eftersom utvecklingen av vetenskapen avslöjade den komplexa strukturen av cellen i en levande varelse, stod idén om att livet uppstod från en tillfällighet inför en ännu större återvändsgränd.

Resultatlösa ansträngningar under det tjugonde århundradet

Den första evolutionisten som tog upp ämnet livets ursprung under tjugohundralet var den berömda ryske biologen Alexander Oparin. Med olika teser avancerade han på 1930-talet, han försökte bevisa att cellen hos en levande varelse kunde härröra från en tillfällighet. Dessa studier var dock dömt av misslyckas och Oparin var tvungen att göra följande bekännelse: "Tyvärr, är problemet med cellens ursprung den kanske mest obskyra punkten i hela studien av organismers utveckling". 70

Evolutionistanhängare av Oparin försökte utföra experiment för att lösa problemet med livets ursprung. Det mest kända av dessa experiment utfördes av den amerikanske kemisten Stanley Miller 1953. I ett experiment set-up kombinerade Miller gaserna som han påstod ha funnit i den ursprungliga jordens atmosfär, och lade till energi till blandningen, och syntetiserade flera organiska molekyler (aminosyror) som föreligger i strukturen hos proteiner.

Knappt några år hade gått innan det avslöjades att detta experiment, som sedan presenterades som ett viktigt steg i evolutionens namn, var ogiltigt. Atmosfären som hade använts i experimentet hade varit väldigt annorlunda från verkliga jordförhållanden. 71Efter en lång tystnad erkände Miller att atmosfärmediet han använt var orealistiskt. 72

Alla evolutionistiska insatser som lades fram under det tjugonde århundradet för att förklara livets ursprung slutade med misslyckande. Geokemisten Jeffrey Bada från San Diego Scripps Institute accepterar detta faktum i en artikel publicerad i *Earth Magazine* 1998: Idag när vi lämnar det tjugonde århundradet, står vi fortfarande inför det största olösta problemet som vi hade när vi gick in i det tjugonde århundradet: Hur uppstod liv på jorden? 73

Livets komplexa struktur

Den främsta anledningen till varför evolutionsteorin hamnade i en så stor återvändsgränd om livets ursprung är att även de levande organismer som bedöms som de enklaste har otroligt komplex struktur. Cellen av ett levande väsen är mer komplex än alla de tekniska produkter som tillverkats av människan. Idag, även i de mest utvecklade laboratorier i världen, kan en levande cell inte framställas genom att föra samman oorganiska material.

De villkor som krävs för bildandet av en cell är för stora i mängd för att förklaras bort av tillfälligheter. Sannolikheten för att proteiner, cellens byggstenar, syntetiserats av en tillfällighet är en på 10⁹⁵⁰ för ett genomsnittligt protein som består av 500 aminosyror. I matematiken anses en sannolikhet som är mindre än en på 10⁵⁰ i praktiken vara omöjlig. Den DNA molekyl, som finns belägen i cellkärnan och som lagrar genetisk information, är en otrolig databank. Det är beräknat att om informationen som är kodat i DNA skrevs ned, skulle detta utgöra ett gigantiskt bibliotek bestående av en volym på 900 uppslagsverk på 500 sidor vardera.

Ett mycket intressant dilemma framträder vid denna punkt: DNA kan bara replikera med hjälp av vissa specialiserade proteiner (enzymer). Emellertid kan syntesen av dessa enzymer endast realiseras genom den information som kodas i DNA. Eftersom de båda är beroende av varandra, måste de existera samtidigt för replikering. Detta gör att scenariot att livet uppstod av sig själv hamnar i ett dödläge. Prof. Leslie Orgel, en ansedd evolutionist från universitetet i San Diego, Kalifornien, bekänner detta faktum i septembernumret 1994 av *Scientific American* magazine:

Det är extremt osannolikt att proteiner och nukleinsyror, vilka båda är strukturellt komplexa, uppstod spontant på samma plats vid samma tidpunkt. Dock verkar det omöjligt att ha den ena utan den andra. Och därför, vid första anblicken, skulle man kunna dra slutsatsen att i själva verket skulle livet aldrig kunna ha sitt ursprung på kemisk väg. 74

Ingen tvekan, att om det är omöjligt för liv att ha sitt ursprung från naturliga orsaker, då måste det accepteras att livet "skapades" på ett övernaturligt sätt. Detta faktum uttryckligen ogiltigförklarar evolutionsteorin, vars huvudsyfte är att förneka skapelsen.

Imaginära Mekanismer av Evolution

Den andra viktiga punkten som negerar Darwins teori är att båda begreppen som framförts av teorin som "evolutionära mekanismer" i realiteten var förstått att inte ha någon evolutionär kraft.

Darwin baserade sina evolutionspåståenden helt på mekanismen "naturligt urval". Vikten han placerade på denna mekanism var tydlig i namnet på hans bok: *The Origin of Species, By Means Of Natural Selection...*

Naturligt urval hävdar att de levande saker som är starkare och mer anpassade till de naturliga villkoren för deras livsmiljöer kommer att överleva i kampen för livet. Till exempel, i en rådjursflock som hotas av angrepp från vilda djur, kommer de som kan

springa snabbast överleva. Därför kommer rådjursflocken bestå av snabbare och starkare individer.

Men, utan tvekan, kommer inte denna mekanism orsaka att rådjur utvecklas och förvandlas till andra levande arter, till exempel hästar. Därför har mekanismen för det naturliga urvalet ingen evolutionär kraft. Darwin var också medveten om detta faktum och var tvungen att ange detta i sin bok *The Origin of Species*:
Naturligt urval kan inte göra någonting förrän gynnsamma individuella skillnader eller variationer förekommer. 75

Lamarcks påverkan

Så, hur kunde dessa ”gynnsamma variationer” uppstå? Darwin försökte besvara denna fråga med utgångspunkt från den primitiva förståelsen av vetenskap för hans tid. Enligt den franska biologen Lamarck, som levde före Darwin, förde levande varelser över de egenskaper de förvärvat under sin livstid till nästa generation, och dessa egenskaper ackumulerades från en generation till en annan, och orsakade bildandet av nya arter. Till exempel, enligt Lamarck, utvecklades giraffer från antiloper; när de kämpade för att äta bladen från höga träd, förlängdes deras halsar från generation till generation.

Darwin gav också liknande exempel, och i sin bok *The Origin of Species*, till exempel, sades det att vissa björnar som gick ner i vattnet för att hitta mat förvandlades till valar över tid. 76

Men, lagarna om arv som upptäcktes av Mendel och kontrollerats av vetenskapen om genetik som blomstrade under det tjugonde århundradet, demolerade helt legenden om förvärvade drag som gick vidare till kommande generationer. Således föll naturligt urval i onåd som en evolutionär mekanism.

Neo-Darwinism och mutationer

För att finna en lösning, avancerade darwinister med ”The Modern Synthetic Theory”, eller som det är mer allmänt känt, Neo-darwinismen, i slutet av 1930-talet. Neo-darwinism tillade mutationer, som är snedvridningar som bildas i generna hos levande varelser på grund av yttre faktorer såsom strålning eller replikeringsfel, som ”orsaken till gynnsamma variationer” förutom naturlig mutation.

Idag, är modellen som står för evolutionen i världen Neo-darwinism. Teorin hävdar att miljontals levande varelser som finns på jorden bildas som ett resultat av en process där många komplexa organ från dessa organismer såsom öron, ögon, lungor och vingar, genomgick ”mutationer” dvs. genetiska sjukdomar. Ändå finns det ett regelrätt vetenskapligt faktum som totalt undergräver denna teori: Mutationer orsakar inte levande varelser att utvecklas; tvärtom, de orsakar dem alltid skada.

Anledningen till detta är mycket enkelt: DNA har en mycket komplex struktur och slumpmässiga effekter kan endast orsaka skada på den. Den amerikanske genetikern B.G Ranganathan förklarar detta på följande sätt:

Mutationer är små, slumpmässig och skadliga. De förekommer sällan och i det bästa av fall kommer de vara ineffektiva. Dessa fyra egenskaper hos mutationer innebär att

mutationer inte kan leda till en evolutionär utveckling. En slumpmässig förändring i en högspecialiserad organism är antingen ineffektiv eller skadlig. En slumpmässig förändring i en klocka kan inte förbättra klockan. Det kommer förmodligen att skada den eller i bästa fall vara verkningslös. En jordbävning förbättrar inte staden, den medför förstörelse. 77

Inte överraskande, har inget mutationsexempel som är användbart, det vill säga som observerats för att utveckla den genetiska koden, hittills uppmärksammats. Alla mutationer har visat sig vara skadliga. Det var underförstått att mutation, som presenteras som en "evolutionär mekanism", faktiskt är en genetisk händelse som skadar levande varelser och gör dem handikappade (den vanligaste effekten av mutation på människor är cancer). Utan tvekan, en destruktiv mekanism kan inte vara en "evolutionär mekanism". Naturligt urval, å andra sidan, "kan inte göra något av sig själv" vilket Darwin också accepterade. Detta faktum visar oss att det inte finns någon "evolutionär mekanism" i naturen. Eftersom ingen evolutionär mekanism existerar, kan heller ingen imaginär process kallad evolution ha ägt rum.

De fossila fynden: Inga tecken på mellanformer

Det tydligaste beviset för att scenariot som föreslås av evolutionsteorin inte ägt rum är fossila fynd.

Enligt evolutionsteorin har varje levande art ursprung ur en föregångare. En tidigare existerande art förvandlades till något annat över tid och alla arter har kommit till på detta sätt. Enligt teorin fortsätter denna förvandling gradvis under miljontals år. Om detta vore fallet, borde många förmedlande arter ha funnits och levt inom denna långa omvandlingsperiod. Till exempel, borde en del halv fisk/halv-reptiler ha levt i det förflutna och förvärvat några reptildrag utöver de fiskdrag de redan hade. Eller så skulle det ha funnits några reptil-fåglar som förvärvat en del fågeldrag förutom de reptilegenskaper de redan hade. Eftersom dessa skulle varit i en övergångsfas, borde de varit handikappade, defekta, lamslagna levande varelser. Evolutionister refererar till dessa imaginära varelser, som de tror sig ha levt i det förflutna, som "mellanformer".

Om sådana djur verkligen har existerat borde det finnas miljoner och till och med miljarder av dem i antal och mångfald. Ännu viktigare, resterna av dessa märkliga varelser borde finnas i fossila fynd. I *The Origin of species*, förklarade Darwin: Om min teori stämmer, måste otaliga mellanformer som förbinder alla arter i samma grupp tillsammans förvisso ha funnits... Följaktligen, bevis på deras tidigare existens kunde hittas endast bland fossila lämningar. 78

Darwins förhoppningar krossas

Men även om evolutionisterna har gjort stora ansträngningar för att finna fossila fynd sedan mitten av nittonhundratalet över hela världen, har inga övergångsformer ännu avslöjats. Alla fossiler som grävdes fram i utgrävningar visade, i motsats till evolutionisternas förväntningar, att liv uppstod på jorden plötsligt och fulländat. En berömd brittisk paleontolog, Derek V. Ager, erkänner detta faktum, även om han är en evolutionist:

Poängen visar sig att om vi undersöker fossila fynd i detalj, **whether at the level of orders or of species**, finner vi- om och om igen- inte gradvis utveckling, utan en plötslig explosion av en grupp på bekostnad av en annan. 79

Detta innebär att i fossila fynd, dyker alla levande arter plötsligt upp som fullt utvecklade, utan några mellanformer däremellan. Detta är raka motsatsen till Darwins antaganden. Dessutom, är det mycket starka bevis på att levande varelser är skapade. Den enda förklaringen till att levande arter uppstår plötsligt och fullständiga i varje detalj utan någon evolutionär förfader kan vara att denna art skapades. Detta faktum medges även av den allmänt kända evolutionistiske biologen Douglas Futuyma:

Skapelse och evolution, mellan dem, uttöms de möjliga förklaringarna till uppkomsten av levande varelser. Organismer uppstod på jorden antingen fullt utvecklade eller inte. Om de inte gjorde det, måste de ha utvecklats från redan existerande arter genom någon process för modifiering. Om de uppstod i ett fullt utvecklat tillstånd, måste de verkligen ha skapats av någon allsmäktig intelligens. 80

Fossiler visar att levande varelser framträdde fullt utvecklade och i ett perfekt tillstånd på jorden. Det betyder att ”arternas ursprung”, i motsats till Darwins förmodan, inte är evolution utan skapelse.

Sagan om Mänsklig Evolution

Ämnet som oftast tas upp av förespråkarna för evolutionsteorin är ämnet om människans ursprung. Det darwinistiska påståendet anser att den moderna människan utvecklats från någon slags apliknande varelser. Under denna påstådda utvecklingsprocess, som ska ha startat för fyra till fem miljoner år sedan, hävdas det att det fanns några ”övergångsformer” mellan den moderna människan och hans förfäder. Enligt detta helt imaginära scenario, är fyra grundläggande ”kategorier” listade:

1. *Australopithecus*
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionister kallar de så kallade första apliknande förfädernas män ”Australopithecus” som betyder ”Sydafrikans apa”. Dessa levande varelser är faktiskt inget annat än en gammal ap-art som blivit utrotad. Omfattande forskning på olika *Australopithecus*-exemplar av två världsberömda anatomer från England och USA, nämligen Lord Solly Zuckerman och professor Charles Oxnard, har visat att dessa tillhörde en vanlig ap-art som dog ut och som inte bar några likheter med människor. 81

Evolutionister klassificerar nästa steg i människans utveckling som ”homo”, som är ”man”. Enligt evolutionisternas påstående, är de levande varelserna i Homo-serien mer utvecklade än *Australopithecus*. Evolutionister utformar ett fantasifullt evolutionssystem genom att ordna olika fossil av dessa varelser i en viss ordning. Detta schema är imaginärt

eftersom det aldrig har bevisats att det finns ett evolutionärt förhållande mellan dessa olika klasser. Ernst Mayr, en av de viktigaste förespråkarna för evolutionsteorin under det tjugonde århundradet, hävdar i sin bok *One Long Argument att "särskilda historiska [pussel] såsom livets ursprung eller Homo sapiens, är extremt svårt och kanske till och med motstår en slutlig, tillfredsställande förklaring"*. 82

Genom att beskriva kedjan som "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*", antyder evolutionister att var och en av dessa arter är varandras förfäder. Dock har de senaste resultaten från paleoantropologier visat att *Australopithecus*, *Homo habilis* och *Homo erectus* levde i olika delar av världen på samma gång. 83

Dessutom, har ett visst segment av människor som klassificerats som *Homo erectus* levt fram till mycket modern tid. *Homo sapiens neandarthalensis* och *Homo sapiens sapiens* (den moderna människan) samexisterade i samma region. 84

Denna situation tyder uppenbart på ogiltighet av påståendet att de är förfäder till varandra. En paleontolog från Harvard University, Stephen Jay Gould, förklarar detta dödläge av evolutionsteorin, även om han är en evolutionist själv:

Vad har det blivit av vår stege om det finns tre samexisterande härstamningar av hominider (*A. africanus*, de *robusta Australopithecines*, och *H. habilis*), där ingen härrör tydligt från en annan? Dessutom, visar ingen av de tre någon evolutionär utveckling under sin mandatperiod på jorden. 85

Kort sagt, scenariot av den mänskliga evolutionen, som syftar till att upprätthållas med hjälp av olika ritningar av några "halv apa, hälften människa" varelser som förekommer i media och kursböcker, det är ärligt talat, med hjälp av propaganda, ingenting annat än en berättelse utan vetenskaplig grund.

Lord Solly Zuckerman, en av de mest kända och respekterade forskarna i Storbritannien som forskat i ämnet i flera år, och speciellt studerat *Australopithecus* fossil i 15 år, har äntligen dragit slutsatsen, trots att han själv är en evolutionist, att det i själva verket inte finns något sådant släkträd som förgrenar sig ut från apliknande varelser till människa.

Zuckerman gjorde också ett intressant "spektrum av vetenskap". Han bildade ett spektrum av vetenskaper som sträckte sig mellan dem han ansåg vetenskapliga till dem han ansåg ovetenskapliga. Enligt Zuckermans spektrum, är det mest "vetenskapliga", beroende av konkret data-vetenskap, kemi och fysik. Efter dem kommer den biologiska vetenskapen och därefter samhällsvetenskap. Vid bortre änden av skalan, vilket är den del som anses mest "ovetenskaplig", är "extra sensorisk perception" – begrepp som telepati och sjätte sinnet- och slutligen

”människans evolution”. Zuckerman förklarar sitt resonemang:

Vi flyttar sedan direkt från registret över objektiv sanning till områden som antas vara biologisk vetenskap, som utomsinnlig varseblivning eller tolkningen av människans fossila historia, till den troende [evolutionisten] allt är möjligt– och där den ivrigt troende [på evolution] ibland kan tro flera motstridiga saker på samma gång. 86

Berättelsen om mänsklig evolution reduceras ner till ingenting annat än fördomsfulla tolkningar av några fossiler som grävts fram av vissa människor, som blint följer deras teori.

Teknik i ögat och örat

Ett annat ämne som förblir obesvarat av evolutionsteorin är den utmärkta kvalitén på uppfattningen i ögat och örat.

Innan vi fortsätter till ämnet om ögat, låt oss kort svara på frågan om ”hur vi ser”. Ljusstrålar som kommer från ett föremål faller motsatt på ögats näthinna. Här, överförs dessa ljusstrålar till elektriska signaler av cellerna och de når en liten fläck längst bak i hjärnan som kallas syncentrum. Dessa elektriska signaler uppfattas i detta centrum av hjärnan som en bild efter en serie av processer. Låt oss med denna tekniska bakgrund göra en del tänkande.

Hjärnan är isolerad från ljus. Detta innebär att insidan av hjärnan är solid mörk, och att ljus inte når den plats där hjärnan är belägen. Den plats som kallas syncentrum är en solid mörk plats där inget ljus någonsin når in; det kan till och med vara den mörkaste plats du någonsin känt till. Men, du observerar en lysande, ljus värld i detta beckmörker.

Bilden som skapas i ögat är så skarp och tydlig att till och med tjugohundratalets teknik inte kunnat uppnå den. Till exempel, titta på den bok du läser, dina händer som du håller den med, lyft sedan huvudet och se dig omkring. Har du någonsin sett en så skarp och tydlig bild som denna på någon annan plats? Till och med den mest utvecklade Tv-skärmen som producerats av de största Tv-producenterna i världen kan inte ge en så skarp bild åt dig. Detta är en tre-dimensionell, färgad och extremt skarp bild. Under mer än 100 år har tusentals ingenjörer försökt uppnå denna skärpa. Fabriker, stora verksamheter har inrättats, mycket forskning har gjorts, planer och design har gjorts för detta ändamål. Igen, titta på en Tv-skärm och boken du håller i din hand. Du kommer att se att det finns en stor skillnad i skärpa och distinktion. Dessutom, visar Tv-skärmen dig en tvådimensionell bild, medan du med dina ögon ser ett tredimensionellt perspektiv som har djup.

Under många år, har tiotusentals ingenjörer försökt att göra en tre-dimensionell Tv och försökt nå ögats synkvalitet. Ja, de har gjort ett tre-dimensionellt Tv-system, men det är inte möjligt att titta på det utan att sätta på sig glasögon; dessutom är det bra en artificiell tre-dimension.

Bakgrunden är mer suddig, förgrunden visas som en **inställning papper**. Aldrig har det varit möjligt att producera en så skarp distinkt syn som den i ögat. I både kamera och Tv finns det en förlust av bildkvalité.

Evolutionister hävdar att mekanismen som producerar denna skarpa och distinkta bild har skapats av en slump. Nu, om någon sade dig att Tv:n i ditt rum bildades som ett resultat av en slump, att alla dess atomer bara råkade komma samman och göra upp den här enheten som producerar en bild, vad skulle du tänka? Hur kan atomer göra vad tusentals människor inte kan?

Om en utrustning som producerar en mer primitiv bild än ögat inte kan ha bildats av en slump, då är det mycket tydligt att ögat och bilden som ses av ögat inte kan ha bildats av en slump. Samma situation gäller örat. Ytterörat fångar upp de tillgängliga ljuden med hjärtörat och leder dem till mellanörat; mellanörat överför ljudvibrationerna genom att intensifiera dem; innerörat skickar dessa vibrationer till hjärnan genom att översätta dem till elektriska signaler. Precis som med ögat, slutförs hörselprocessen i hörselcentrat i hjärnan.

Situationen i ögat är också sant för örat. Det vill säga, att hjärnan är isolerad från ljud precis som den är för ljus; den släpper inte in något ljud. Därför, oavsett hur bullrigt det är på utsidan, är insidan av hjärnan helt tyst. Ändå, uppfattas de skarpaste ljuden i hjärnan. I din hjärna, som är isolerad från ljud, lyssnar du på symfonier av en orkester, och hör alla ljud på ett fullsatt ställe. Men, om ljudnivån i hjärnan mättes med en exakt enhet i det ögonblicket, skulle det märkas att en fullständig tystnad råder där.

Som är fallet med bildspråk, har decennier av ansträngningar lagts ner på att försöka skapa och reproducera ljud som är troget originalet. Resultatet av dessa ansträngningar är ljudinspelare, hi-fi system och system för att känna av ljud. Trots all denna teknik och de tusentals ingenjörer och experter som har arbetat med denna strävan, har inget ljud ännu erhållits som har samma skärpa och klarhet som ljudet som uppfattas av örat. Tänk på ett hi-fi system av högsta kvalité som tillverkats av det största företaget i musikbranschen. Även i dessa enheter, går en del av ljudet förlorat vid inspelning; eller när du sätter på en hi-fi hör du alltid ett väsende ljud innan musiken startar. Men, de ljud som är produkter av tekniken för den mänskliga kroppen är extremt skarpa och tydliga. Ett mänskligt öra uppfattar aldrig ett ljud tillsammans med ett väsende eller atmosfäriskt ljud som hi-fi gör; det uppfattar ljud exakt som det är, skarpt och tydligt. Det är så det har varit sedan människans skapelse.

Hittills, har ingen visuell- eller inspelnings apparatur som producerats av människan varit så känslig och framgångsrik i att uppfatta sensoriska data som ögat och örat. Dock, när det gäller att se och höra, ligger ett mycket större faktum bakom allt detta.

Till vem tillhör medvetandet som ser och hör inuti hjärnan?

Vem är det som ser en lockande värld i sin hjärna, lyssnar på symfonier och fågelkvitter och luktar rosen?

De stimuli som kommer från ögon, öron och näsa hos en människa reser till hjärnan som elektrokemiska nervimpulser. I biologi, fysiologi och biokemiböcker, kan du finna många detaljer om hur denna bild formas i hjärnan. Men, du kommer aldrig kommer över det viktigaste faktum om detta ämne: Vem är det som uppfattar dessa elektrokemiska nervimpulser som bilder, ljud, lukter och sensoriska händelser i hjärnan? Det finns en medvetenhet i hjärnan som uppfattar allt detta utan att känna något behov av ögon, öron och näsa. Till vem tillhör detta medvetande? Det råder ingen tvekan om att detta medvetande inte tillhör nerverna, fettlagret och nervcellerna som ingår i hjärnan. Det är på grund av detta som darwinistiska-materialister, som tror att allt består av materia, inte kan ge något svar på dessa frågor.

För detta medvetande är den anda som skapats av Gud. Anden behöver varken ögat för att titta på bilderna eller örat för att höra ljuden. Vidare, behöver den heller inte hjärnan för att tänka.

Alla som läser detta explicit och vetenskapliga faktum bör fundera på den allsmåttige Guden, bör frukta Honom och söka sin tillflykt till Honom, Han som pressar in hela universum i ett kolsvart rum på några få kubikcentimeter i en tre-dimensionell, färgad, skuggig och lysande form.

En materialists tro

Den information vi har presenterat hittills visar oss att evolutionsteorin är ett påstående som uppenbart strider mot vetenskapliga rön. Teorins påstående om livets ursprung är oförenligt med vetenskap, de evolutionära mekanismer den föreslår har ingen evolutionär kraft, och fossiler visar att de mellanformer som teorin kräver aldrig har existerat. Så, på följande sätt kan det säkerställas att evolutionsteorin bör skjutas åt sidan som en ovetenskaplig idé. Det är så här många idéer, som den jordcentrerade universummodellen, har flyttats från dagordningen för vetenskap genom historien.

Dock håller evolutionsteorin sig hårt kvar på dagordningen för vetenskap. Vissa människor försöker till och med representera kritik riktad mot teorin som en "attack på vetenskapen". Varför? Anledningen är att evolutionsteorin är en oumbärlig dogmatisk tro för vissa kretsar. Dessa kretsar ägnar sig blint åt materialistisk filosofi och anammar darwinism eftersom det är den enda materialistiska förklaringen som kan läggas fram för naturens mekanism.

Intressant nog, erkänner de också detta faktum från tid till annan. En välkänd genetiker och en frispråkig evolutionist, Richard C. Lewontin från Harvard University, bekänner att han "först och främst är en materialist och sedan en vetenskapsman":

Det är inte det att vetenskapens metoder och institutoner på något sätt tvingar oss att acceptera en väsentlig förklaring till den fenomenala världen, men tvärtom, att vi är tvingade av vår på förhand anslutning till materiella orsaker att skapa en apparat för undersökning och en uppsättning begrepp som producerar materiella förklaringar, oavsett hur krångligt, oavsett hur mystifierande det är för den oinvigde. Dessutom, är materialism absolut, så vi kan inte tillåta en gudomlig fot genom dörren.
87

Dessa är tydliga uttalanden om att darwinism är en dogm som hålls vid liv bara för sakens anslutning till materialistisk filosofi. Denna dogm hävdar att det inte finns någon **being save matter**. Därför hävdas det att livlös, omedveten materia skapat liv. Det insisterar på att miljontals olika levande arter; till exempel fåglar, fiskar, giraffer, tigrar, insekter, träd, blommor, valar och människor uppstod som ett resultat av samspelet mellan materia såsom ösregnet, blixten etc. ur livlös materia. Detta är ett bud som strider mot både förnuft och vetenskap. Ändå fortsätter darwinister att försvara den bara för "att inte tillåta en gudomlig fot genom dörren".

Den som inte ser på ursprunget för levande varelser med en materialistisk påverkan kommer att se denna uppenbara sanning: Alla levande varelser är verk av en Skapare, som är allsmäktig, klok och allvetande. Denna skapare är Gud, som skapade hela universum från icke-existens, konstruerade det i den mest perfekta form och formade alla levande varelser.

Evolutionsteorin är den mest potenta förtrollningen i världen

Det måste klargöras att alla som är fria från fördomar och påverkan av någon särskild ideologi, som bara använder sitt förnuft och sin logik, tydligt kommer att förstå att tron på evolutionsteorin vilken för tankarna till samhällen i vidskepelse utan kunskap om vetenskap eller civilisation, är helt omöjligt.

Som har förklarats ovan, tror de som tror på evolutionsteorin att några atomer och molekyler som kastats in i en enorm behållare kan producera tänkande, resonerande professorer, universitetsstuderande, forskare såsom Einstein och Galileo, artister som Humphrey Bogart, Frank Sinatra och Pavarotti, likväl som antiloper, citronträd och nejlikor. Dessutom är de forskare och professorer som tror på detta nonsens utbildade människor. Det är därför som det är berättigat att tala om evolutionsteorin som "den mest potenta förtrollningen i historien". Aldrig tidigare har någon annan trosuppfattning eller idé på detta vis tagit bort människans befogenheter, vägrat låta dem tänka intelligent och logiskt och dolt sanningen från dem som om de hade ögonbindel. Detta är en ännu värre och otrolig blindhet än totem dyrkan i vissa delar av Afrika, Saba folket som dyrkar solen, profeten Ibrahims stam som dyrkar idoler som de själva skapat med sina egna händer eller profeten Moses folk som dyrkar Guld Kalven.

I själva verket, **this situation is a lack of reason God pointed to in the Qur'an**. Han avslöjar i många verser att vissa människors sinnen kommer att stängas och att de kommer vara oförmögna att se sanningen. Några av dessa verser är som följer:

MEN FÖR dem som framhärdar i att förneka sanningen är det likgiltigt om du varnar dem eller inte - de vill inte tro. Gud har förseglat deras hjärtan och deras öron och täckt över deras ögon; ett strängt straff väntar dem. (Koranen 2:6-7)

Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga. (Koranen 7:179)

Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken], skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!" (Koranen 15:14-15)

Ord kan inte uttrycka hur häpnadsväckande det är att denna förtrollning kunde hålla en så bred gemenskap i träl, hållit folk från sanningen, och inte brutits på 150 år. Det är förståeligt att en eller ett fåtal personer kan tro på omöjliga scenarier och hävda en massa dumheter och ologiskheter. Dock är "magi" den enda möjliga förklaringen till hur människor från hela världen tror att omedvetna och livlösa atomer plötsligt bestämde sig för att komma samman och bilda ett universum som fungerar med ett felfritt system av organisation, disciplin, förnuft och medvetande, planeten Jorden med alla dess funktioner så perfekt anpassade till livet och levande ting fulla av otaliga komplexa system.

I själva verket avslöjar Gud i koranen i händelsen av profeten Moses och Faraos att vissa människor som stöder ateistiska filosofier påverkar andra genom magi. När Faraos fick veta om den sanna religionen, sa han till profeten Moses att träffa sina egna magiker. När profeten Moses gjorde det, sade han åt dem att visa sina förmågor först. Verserna fortsätter:

Han svarade: "Kasta ni!" Och när de kastade [sina stavar] förvände de synen på människorna och satte skräck i dem och gav prov på stor trolldomskonst. (Koranen 7:116)

Som vi har sett, kunde Faraos trollkarlar lura alla förutom profeten Moses och de som trodde på honom. Men, bevisen som lades fram av profeten Moses bröt den förtrollningen, eller "slukade alla synvillor" som versen uttrycker det.

[Då] ingav Vi Moses att kasta sin stav, och den slukade alla synvillor som [trollkarlarna] hade manat fram. Och sanningen segrade och det blev uppenbart att [deras] trolldom inte var annat än konst och knep. Och så led [Faraos och hans stormän] ett förödmjukande nederlag. (Koranen 7:117-119)

Som vi kan se från den versen, när det insågs att vad dessa människor som först kastade en förtrollning över andra hade gjort bara var en illusion, förlorade de all trovärdighet. Även i nutid, såvida de som under inflytande av en liknande förtrollning tror på dessa löjliga påståenden under deras vetenskapliga förklädnad och spendera sina liv med att försvara dem överger dem, kommer de också att förödmjukas när hela sanningen kommer fram och förtrollningen bryts. I själva verket avslöjar den världsberömde brittiske författaren och filosofen Malcolm Muggeridge som var en ateist som försvarade evolutionen under 60 år, men som senare insåg sanningen, det läge i vilken evolutionsteorin skulle befinna sig inom en nära framtid i dessa termer:

Själv är jag övertygad om att evolutionsteorin, speciellt i vilken utsträckning den tillämpats, kommer vara ett av de stora skämten i historieböckerna i framtiden. Eftervärlden kommer att förundras över att en så bräcklig och tvivelaktig hypotes kunde godtas med en så otrolig godtrogenhet som den har. 88 Den framtiden är inte långt borta: tvärtom, kommer folk snart att se att "slump" inte är en Gud, och kommer se tillbaka på evolutionsteorin som det värsta sveket och den mest fruktansvärda förtrollningen i världen. Förtrollningen börjar redan snabbt lyfta från människors axlar över hela världen. Många människor som ser evolutionsteorins sanna ansikte undrar med häpnad hur de ens kunde sugas in av den.

De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." (Koranen 2:32)

NOTER

1. Anton Pannekoek, *Marxism and Darwinism*, översatt av Nathan Weiser. Kopierat för internet av Jon Muller, Chicago, Charles H. Kerr & Company Co-operative Copyright, 1912 av Charles H. Kerr & Company
2. Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Social Scene*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959, s. 85-87
3. Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Social Scene*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959, s. 85-87
4. Friedrich Engels, *Socialism: Utopian and Scientific*, Foreign Languages Press, Peking 1975, s. 67
5. Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, London: Chatto & Windus, 1959, s. 348-9
6. Robert M. Young, *Darwinian Evolution and Human History*, Historical Studies on Science and Belief, 1980
7. Malachi Martin, *The Keys of This Blood: The Struggle for Life for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West*, New York: Simon & Schuster, 1990, s.203-5
8. Douglas Futuyma, *Evolutionary Biology*, 2nd ed., Sunderland, MA: Sinauer, 1986, s.3
9. Alan Woods and Ted Grant, *Marxism and Darwinism, Reason in Revolt: Marxism and Modern Science*, London, 1993
10. Alan Woods and Ted Grant, *Marxism and Darwinism, Reason in Revolt: Marxism and Modern Science*, London, 1993
11. Anton Pannekoek, *Marxism and Darwinism*
(<http://www.marxists.org/archive/pannekoek/index.htm>)
12. Ibid.
13. Vladimir Ilyic Lenin, "Proleterya Partisinin Din Konusundaki Tutumu" (Religious Attitude of Proleteria Party), *Proleterya*, Vol 45, 13
14. Vladimir I. Lenin, September 30, 1906, *Proletari*, Nr.5
15. Gracchus Babeuf, *La Guerre de Vendée et le système de dépopulation*, Tallandier, 1987
16. Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s.61
17. S.P. Melgunov, *La Terreur rouge en Russie 1918-1924*, s. 81
18. Russian Center for the Conservation and Study of Historic Documents, Moscow (henceforth RTsKhIDNI), 2/1/6/898, Pavlyuchenkov, *Krestyanskii Brest*
19. Orlando Figes, *A People's Tragedy, A History of the Russian Revolution*, s. 775
20. Richard Pipes, *The Unknown Lenin: From the Secret Archive*, s. 181
21. Orlando Figes, *A People's Tragedy, A History of the Russian Revolution*, s. 733

22. Orlando Figes, *A People's Tragedy, A History of the Russian Revolution*, s. 734
23. Richard Pipes, *The Unknown Lenin: From the Secret Archive*, s. 10
24. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 119
25. Richard Pipes, *A Coincise History Of The Russian Revolution*, Vintage Books, New York, 1995, s.357
26. A. Beliakov, *Yunost vozhdya (The adolescence of the leader)* (Moscow: Molodaya gvardiia, 1958), s. 191
27. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 124
28. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 125
29. Alex de Jonge, *Stalin and the Shaping of the Soviet Union*, William Collins Sons & Limited Co., Glasgow, 1987, s.33
30. Allan Bullock, *Hitler and Stalin: Parallel Lives*, Fontana Press, London, 1993, s.13
31. Orlando Figes, *A People's Tragedy, A History of the Russian Revolution*, s. 733
32. Orlando Figes, *A People's Tragedy, A History of the Russian Revolution*, s. 65
33. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 9
34. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s.166
35. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 148
36. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 172
37. Brian Moynahan, *The Russian Century: A Photographic History of Russia's 100 Years*, Random House, New York, 1994, s.152
38. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 166-167
39. Dr. Dana Dalrymple, "The Great Famine in Ukraine," 1932-33, *Introduktion*
40. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 154
41. Robert Conquest, *The Harvest of Sorrow : Soviet Collectivization and the Terror-Famine* , Oxford University Press, New York, 1986, s. 138
42. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 9-10
43. Tzvetan Todorov, *Au nom du peuple* (Paris: L'Aube, 1992), s. 52-53
44. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 420
45. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 420 - 421
46. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 657 - 659
47. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 711-712
48. Michael Barry, *La Resistance Afghane, du Grand Moghol à l'invasion Soviétique*, Paris, Flammarion, "Champs" series, 1989, s.314
49. Michael Barry, *La Resistance Afghane, du Grand Moghol à l'invasion Soviétique*, Paris, Flammarion, "Champs" series, 1989, s.306-307
50. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 719
51. Alain Brossat, *Un Communisme Insupportable*, Paris, L'Harmattan, 1997, s.265
52. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s.750
53. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 752
54. *Black Book of Communism*, Harvard University Press Cambridge, s. 752
55. Karl Marx, *Preface to a Contribution to the Critique of Political Economy*; Jozef Stalin
56. Säkerligen ser marxister att den nuvarande situationen inte är så här. Därför hävdar marxister att arbetare som inte ser sig själva som "proletariat" är fölledda av en "falsk

medvetenhet” och detta är en fälla av kapitalister som försöker hämma den proletära revolutionen.

57. Robert M. Young, Darwinian Evolution and Human History, Open University course on Darwin to Einstein: Historical Studies on Science and Belief, 1980

58. Richard Milner, Encyclopedia of Evolution, Facts on File Publisher, 1990, s. 82

59. Jacob Heilbrunn, “Mao More Than Ever,” The New Republic, April 21, 1997

60. Benjamin Schwartz, Chinese Communism and the Rise of Mao, Cambridge: Harvard University Press, 1951, s.37

61. Benjamin Schwartz, Chinese Communism and the Rise of Mao, Cambridge: Harvard University Press, 1951, s.45

62. Charlotte Furth, Ting Wen-chiang: Science and China’s New Culture, Cambridge: Harvard University Press, 1970, s.27

63. Charlotte Furth, Ting Wen-chiang: Science and China’s New Culture, Cambridge: Harvard University Press, 1970, s.71

64. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, Harvard University Press, Cambridge, 1983, s.438

65. Michael Ruse, The Long March of Darwin, New Scientist 103 (Aug. 16, 1984) s.35

66. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, Harvard University Press, Cambridge, 1983, s.4

67. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, Harvard University Press, Cambridge, 1983, s.257

68. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, Harvard University Press, Cambridge, 1983, s.449-452

69. Clare Hollingworth, Mao, Triad Paladin Grafton Books, Glasgow, 1985, s.26

70. Clare Hollingworth, Mao, Triad Paladin Grafton Books, Glasgow, 1985, s.27

71. Clare Hollingworth, Mao, Triad Paladin Grafton Books, Glasgow, 1985, s.26

72. Jacob Heilbrunn, “Mao More Than Ever,” The New Republic, April 21, 1997

73. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 491-492

74. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 492-495

75. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 493-494

76. Jasper Becker, Hungry Ghosts: Mao’s Secret Famine, New York: The Free Press, 1996, s. 72-73

77. Jasper Becker, Hungry Ghosts: Mao’s Secret Famine, New York: The Free Press, 1996, s. 73-74

78. Jasper Becker, Hungry Ghosts: Mao’s Secret Famine, New York: The Free Press, 1996, s. 76

79. Jasper Becker, Hungry Ghosts: Mao’s Secret Famine, New York: The Free Press, 1996, s. 75

80. Jasper Becker, Hungry Ghosts: Mao’s Secret Famine, New York: The Free Press, 1996, s. 92

81. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 491

82. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, s.456

83. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, s.455

84. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 494-495
85. K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
86. Talk at an Enlarged Central Work Conference, Januari 30, 1962
(<http://www.maoism.org/msw/vol8/mswv862.htm>)
87. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 481-482
88. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 509
89. Malachi Martin, The Keys of This Blood, s.406
90. Ken Ling, Miriam London and Tai-Ling Lee, La Vengeance du Ciel: Un Jeune Chinois dans la Revolution Culturelle, Paris, Laffont, 1981. (Original engelsk version 1972) s. 20-23.
91. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 520
92. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 470-471
93. Nien Cheng, Vie et mort a Shangai, Paris, Albin Michel, 1987, s.86
94. Donnet, Tibet, s.63
95. Pin Yathay, Stay Alive, My Son, s. 317
96. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 604
97. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 601
98. Laurence Picq, Beyond the Horizon: Five Years with the Khmer Rouger, översättare, Patricia Norland (New York: St. Martin's Press, 1989), s. 147-148
99. Pin Yathay, Stay Alive, My Son, s. 248
100. Haing Ngor, Surviving the Killing Fields, s.139-140
101. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s.553
102. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 556
103. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 560
104. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 574
105. V.I. Lenin, The Attitude of the Worker's Party to Religion, Proletariat, Nr.45, Maj 13, 1909
106. V.I. Lenin, Socialism and Religion, Nozvaya Zhin, Nr.28, December 3, 1905
107. V.I. Lenin, The Attitude of the Worker's Party to Religion, Proletariat, Nr.45, Maj 13, 1909
108. V.I. Lenin, The Attitude of the Worker's Party to Religion, Proletariat, Nr.45, Maj 13, 1909
109. Robert Conquest, The Harvest of Sorrow : Soviet Collectivization and the Terror-Famine , Oxford University Press, New York, 1986, s. 138
110. E. Yaroslavsky, Landmarks in the Life of Stalin (Moscow: Foreign Languages Publishing house, 1940), s. 8-12.
111. J.V.Stalin, Anarchism or Socialism? From J.V. Stalin, Works, Foreign Languages Publishing House, Moscow, 1954, Vol.1, s.302
112. White Paper, Office of Tibet, London, Februari 2, 1996
113. Uttalande av Harry Wu innan den amerikanska kommissionen för internationell religionsfrihet, 16 Mars 2000
114. Black Book of Communism, Harvard University Press Cambridge, s. 594
115. R.Payne, The Life and Death of Lenin, London:1967, s.609-610

116. Edward E. Ericson, Jr., Solzhenitsyn – Voice from the Gulag, Eternity, Oktober 1985, s.23-24
117. Alan Woods and Ted Grant, “Marxism and Darwinism,” Reason in Revolt: Marxism and Modern Science
118. Daniel C. Dennett, Darwin’s Dangerous Idea: Evolution and the Meaning of Life, Touchstone, New York, 1996, s.309
119. V.I.Lenin, One Step Forward, Two Steps Back;
<http://www.marxists.org/archive/lenin/works/1904/onestep/ch06.htm>
120. James Walsh, “Mao Lives!” Time, Januari 10, 1994
121. Jacob Heilbrunn, “Mao More Than Ever,” The New Republic, April 21, 1997
122. Jacob Heilbrunn, “Mao More Than Ever,” The New Republic, April 21, 1997
123. Northern Cyprus, Minister of Foreign Affairs and Defence,
www.pubinfo.gov.nc.tr/h040199b.htm
124. Faruk Sukru Yersel, Eskisehir Gazetesi (Eskisehir Newspaper), 1926
125. Robert M. Young, Darwinian Evolution and Evolution And Human History, Radio talk given in an Open University course on Darwin to Einstein: Historical Studies on Science and Belief, 1980